Anul XIV nr. 47 (676) 23-29 noiembrie 2004
32+8 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CĂTĂVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

A apărut numărul 2!

De uiți, nu cîștigi!

Alte opt pagini cu tovarăși vechi intrați în osanalele istoriei noi

Dragi tovarăși și pretini, măi, viețuitoarelor, stimați oameni ai muncii de la orașe, sate, din discoteci, McDonald's-uri sau de pe plantațiile din Spania. ***Academia Cațavencu*** lovește din nou: ***Scînteia*** se întoarce! A ajuns la numărul 2, ceea ce, dacă nu e o depășire de plan, e sigur un nou pas pe drumul gloriosului nostru progres pe calea societății românești curate și multilateral dezvoltate. În numărul de săptămîna asta vă invităm să citiți: cum raționaliza Ion Iliescu căldura din casele oamenilor; cum înfiera Adrian Năstase cu avînt proletar ONG-urile din Vest; cum se lăuda Dan Voiculescu cu îndeplinirea planului la comerț exterior; cum ieșea Traian Băsescu fruntaș la întrecerea pe nave; cum întîmpina tovarășul Octav Cozmâncă delegațiile care plecau în RDG cu mîna goală și se întorceau cu cutii de ness; cum înfăptuiau clasa muncitoare și țărănimea măreața zi de 23 August în viziunea pogresist-comunistă a tovarășului Ioan Talpeș și multe altele.

Ploconul conașului Adrian către boierimea europeană

Cât ne-a costat integrarea euro-spagatlantică a PSD-ului (I)

Adrian Năstase a mers cu integrarea europeană pînă la sacrificiul suprem al economiei naționale. Interesul național a însemnat, în viziunea guvernului pesedist, un fel de: să facem jumijuma România! Miliarde de dolari cadorisite sferelor de influență a mai-marilor europeni au reformat atitudinea negativă a Europei în ceea ce-l privește pe unul dintre cei mai bogați politicieni din fruntea celui mai avut partid al României.

Pagina 3

De-acum, Dumnezeu cu mila:

EI PUN TUSUL, NOI ȘTAMPILA

Nu ştiu, maică, că-s femeie bătrînă! Nu mă luaţi cu platforme, cu programe, cu căsătoriile între monosexuali sau cu AFRO-Onești! Hai mai bine să vă dea baba o dulceață de gutui și-un pahar de apă rece de la fîntînă. Oricum, duminică, ne arată unde să punem ștampila actualul dom' primar, pe care l-am dat jos la Revoluţie!
Da, tuşică, votează cu PSD-ul, că mult bine mi-a făcut şi mie, recunosc! Fără PSD n-aveam casă, n-aveam maşină, n-aveam job. Şi nici salariu de 3.000 de dolari canadieni!

Și doamna cu basma votează. Mergeți duminică la vot!

Bârfe, şmenuri, şuşanele

Ahaa, deci aici se fac cămăşile Hugo Boss pe care dădeam eu 300 de dolari pe Fifth Avenue... Şi la dumneavoastră cît sînt? 3.000.000 de lei?! Asta cît vine în dolari? O sută de dolari? Păi, şi nu e mult mai bine în România?

Candidatul Mircea Geoană căutînd biroul domnului Lohn, despre care a auzit că lucrează cu mai toate fabricile de textile din România

Miron Mitrea nu este cel mai fericit demnitar cu varianta Mircea Geoană premier după alegeri. Chiar se-ndoieşte de această numire dacă-l întrebi şi este dispus să-ţi răspundă. Ba mai mult, nucleul dur al partidului şoptește că asta este o variantă de cel mult un an de zile, pentru că puştiulică ăsta filoamerican îi cam încurcă şi nu e cazul. Dacă nu o să câştige însă PSD-ul alegerile, atunci Geoană va rămâne totuşi în continuare o variantă onorabilă.

Se zvonea prin staful de campanie al PSD-ului cum că Traian Băsescu va scoate o bombă la *Seara Preşedinţilor* de la Antena 1. N-a prea făcut-o. Partea hazlie şi interesantă a îngrijorării social-democraţilor ne priveşte pe noi, cei de la *Academia Caţavencu,* şi a avut în centrul atenţiei unul din dosarele delicate pentru candidatul Adrian Năstase, pe care se spunea că i l-ar fi furnizat lui Băsescu însuşi Biroul de Investigaţii al *Academiei.* Putem să-i asigurăm pe cei interesaţi că dosarele *Academiei Caţavencu* nu se trafichează şi se publică, pur şi simplu, doar în săptămânalul de moravuri grele *(vezi pagina 3 din acest număr).*

Aurel Vlădoiu de la PSD şi Nicolae Pătru de la PRM candidează pe listele judeţului Vâlcea. Vlădoiu a fost administratorul vilei Ceauşeştilor de la Olăneşti şi era preferatul sinistrei. După '89 şi-a găsit refugiu la episcopul Gherasim de la Râmnicu Vâlcea, care l-a angajat pe post de clopotar acoperit. Nicolae Pătru şi-a construit o vilă de neam prost pe malul Oltului, deasupra lacului de acumulare de la Goranu, în punctul Malul Alb, aflat la 4 km de Râmnic, pe un teren al islazului comunal. În final, şi-a legat vila de şoseaua comunală, printr-un drum furat din terenul public, ca orice şulfă securistă care se respectă.

Localitatea dâmboviţeană Potlogi atrage muştele ca mierea. Bărzăunele Ion Iliescu, împreună cu musca de bălegar Răzvan Theodorescu şi cu potlogarul Fathi Taher, au vizitat Potlogii în scop electoral, în urmă cu câteva zile. Theodorescu a anunţat că Palatul de la Potlogi va fi trecut în subordinea Direcţiei Patrimoniu a judeţului Dâmboviţa. Există suspiciuni că Taher va fi cooptat în politica de restaurare a palatului brâncovenesc de la Potlogi, ceea ce se poate traduce printr-o tentativă de asasinat împotriva culturii. Suspiciunile sunt întărite de prezenţa lui Taher într-un alt spaţiu brâncovenesc, palatul de la Mogoşoaia, unde potlogarul închiriază vara peluza, pe care a făcut un restaurant.

Firma de pază Cor-Protect din Târgovişte, patronată de un oarecare Mihai Chiriţescu, a încheiat un contract cu Direcţia Silvică Bucureşti pentru organizarea unor cursuri adresate pădurarilor, pe linie de pază. Partea proastă este că fiecare cursant este obligat să suporte costurile şcolarizării din propriul său buzunar. Partea şi mai proastă este că jumătate din sumă a fost achitată la începutul cursului, iar restul după 15 zile. Partea ilegală a afacerii este că şcolarizarea pădurarilor putea fi făcută şi cu Jandarmeria Română, pe cheltuiala Romsilva. Partea penală a poveştii este că Ion Dumitru, directorul Romsilva, a făcut un gheşeft cu consăteanul său Mihai Chiriţescu de la Cor-Protect, cu care a împărţit banii pe din două.

În octombrie a început campania de vânătoare de toamnă. Mai exact, campania de strâns bani buni de vânat cu ei voturi. Ca un câine docil, Liviu Luca a făcut aport la Năstase. Aportul, de 50.000 de euro, au lătrat copoi din preajma lui Năstase, a plecat de la Petromservice şi s-a vărsat la AGVPS sub formă de sponsorizare. Tranzacţia, spun aceleaşi surse, s-a făcut prin banca apropiată lui Luca, Romexterra, pentru că vânătorii s-au temut să nu-i afle cârtiţele opoziţiei culcuşite prin alte bănci. Uite că totuşi mai sunt cârtiţe şi în ograda lor.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Da, dragă, aşa le-am spus fraierilor de ziarişti: Dan nu lasă niciodată ţigara din gură, puşca din mînă şi nevasta din p... „P" de la palme şi pumni, dragă, că doar eşti nevastă-mea, fă, nu amantă-mea!

Dan Iosif, un înţelept sfetnic al lui Ion Iliescu, pe care Revoluţia era să-l prindă trecînd fraudulos frontiera dintre clasele a IV-a şi a V-a, cu o pereche de blugi străini în mînă

CATEGORIA
HAIDUC, HAI SĂ TE DUC LA BALAMUC

Aurel Rădulescu (candidat la preşedinţie): „Am fost un Robin Hood al timpurilor moderne, cu acte."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gheorghe Dinu (candidat la preşedinţia României, independent): „Voi reintroduce pedeapsa cu moartea pentru cei care pun la cale acte de terorism, care decapitează fără urmă de mimică pe faţă."

Marian Oprişan (preşedintele CJ Vrancea): „Am promis că vom reduce atît afectiv, cît şi efectiv distanţa dintre Focşani şi Adjud."

CATEGORIA
DIN ŞANSELE GÎNDIRII

Petre Roman (preşedinte Forţa Democrată): „Cîtă vreme noi ne apărăm şansa noastră, nu apărăm şansele altora."

CATEGORIA
UMOR DE TOT RÎSUL

Mircea Geoană (ministrul de Externe): „Votaţi PSD, pentru că PSD va crea locuri de muncă pentru femei şi veţi scăpa de gura nevestelor."

CATEGORIA
NU SÎNT CE NU PAR CĂ N-AŞ FI

Ion Iliescu (preşedintele României): „Ce încalc? Care neutralitate? Dragă, eu nu sînt Elveţia, sînt preşedintele României."

Adrian Năstase (prim-ministru): „Eu nu sînt Dumnezeu."

CATEGORIA
IMUNDAŢIILE DE TOAMNĂ

Dan Iosif (consilier prezidenţial): „Eu, ţigara din gură, puşca din mînă şi femeia din pulă nu le dau."

CATEGORIA
BUNICUŢĂ BUNĂ ÎN BURDUF DE URNĂ

Adrian Năstase (prim-ministru): „Ion Iliescu îmi aduce mai multe voturi decît îmi aduci tu, Traiane."

Întunericitul

Anunţ pe bune

Căutăm o persoană cu o minte limpede, bine organizată, cu un bun contact social, cu limba engleză la îndemînă, care să ne ajute să dezvoltăm un segment nou de activitate în domeniul exploatării unor spaţii de publicitate.

Poziţia pentru care vă invităm să vă deranjaţi este de coordonator program.

Şi dacă tot ne-am întîlnit acum, ar fi nevoie şi de un manager de vînzări de spaţiu publicitar. Trimiteţi, pînă la sfîrşitul lunii noiembrie, atât unii, cât şi ceilalţi, CV-uri pe adresa oops@oops.ro

Aşezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacţie: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan STANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuţie: **Cristian DOMNIŢEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Cât ne-a costat integrarea euro-spagatlantică a PSD-ului (I)

Vai, Adriene, ce bine am mîncat! Cine zice că în România se moare de foame? O fi Geoană ăsta al tău prost diplomat, da' gătește minunat! Ați intrat!

Adrian Năstase studiind cu atenţie posibilitatea de a distribui cărţi de alegător tuturor oficialilor străini care, după ce i-au trecut pragul, simt că într-adevăr în România poporul trăieşte mai bine. Dar mai puţin.

În anul 2001, România era un candidat cert la integrare europeană, mai ales după evenimentele din 11 septembrie, care au finalizat situația geopolitică a tuturor românilor. Filosofia integrării europene era nu numai strâns legată de cea a pactului nord-atlantic, dar mai conținea în burtă și o idee foarte bună îndealtfel: *pe cine lași pe-afară nu te lasă să trăiești.* Problema guvernului Năstase era însă una tot atât de întunecată precum mineriada din '90 și tot atât de mare cât Bancorexul și FNI-ul la un loc, fiind o chestiune de credibilitate politică colectivă, dar și individuală. Așa că guvernanții, gata complexați, și-au dorit să-și integreze și nevoile, și neamul, indiferent de sacrificiu și mai ales *cu orice preț,* în marea familie europeană. Calea firească a achiesării era una de-a dreptul plictisitoare și banală, presupunând rigoare, transpirație și transparență (ultima fiind o obrăznicie democratică aproape de neînțeles), în consecință foarte puțin specifică locului. Experiența arăta însă un lucru destul de interesant pentru sociologii partidului, și-anume fenomenul de „românizare" a foarte multor străini, nemți, americani, verheugenieni veniți în misiune civilizatorie pe aceste tărâmuri ale țepei. Uite-așa a început povestea de captare în tain(ă) a bunăvoinței liderilor europeni. Haideți să fim ceva mai tehnici și mai puțin „patriotici" (cf. analiștilor prooccidentali), creionând aritmetica a câteva dintre miliardele de dolari pe care le plătim diriginților ca să obținem notele de trecere la integrare.

1. Premierul britanic Tony Blair

Așa-numitul *puppy of Bush,* Tony este un laburist adevărat, fiind foarte sensibil la integrarea indienilor în Londra și chiar în lume. Urecheatul din Downing Street 10 mai are o calitate foarte mare: este în Internaționala Socialistă. Scandalul din presa și opoziția engleză a fost atât de puternic, încât suflul a aruncat și presei românești niște resturi cu care guvernul și-a împachetat salamul cu soia dracu' de privatizare. Favorizarea de către Blair a unei întreprinderi nebritanice ca ISPAT-ul, cu consecințe în conturile partidului laburist, a avut însă repercusiuni financiare mult mai cumplite la București. Mult trâmbițata privatizare a SIDEX-ului a avut o notă de plată pe care, datorită șpagofiliei, incompetenței și nepăsării, astăzi nu o mai invocă nimeni: conform contractului, indienii trebuiau să plătească 77 de milioane USD (avans 25 de milioane și mai apoi 52 de milioane); după 15 luni să investească 500 de milioane în tehnologie, încă 125 de milioane în protecția mediului și să aducă aport circulant de 100 de milioane. În schimb, prostul de Stat trebuia să preia datorii de 1,3 miliarde USD. Cam așa suna factura oficială. În realitate, ISPAT-ul a avut până astăzi mai degrabă un statut de observator-colector, strigându-și profitul în acest an ca fiind al treilea din țară: mai întâi a pus deoparte primele 25 de milioane USD, iar pentru cele 52 de milioane ministrul Mușetescu (care, vorba lui, și-a riscat libertatea pentru banii partidului și ai șefilor săi) a încheiat un addendum ascuns, prin care se obligă să nu încaseze suma până ce nu se va finaliza procesul dintre SIDEX și Balli (marea căpușă de pe vremuri care făcea ceasuri de peste 2.000 USD cadouri la presă), în care se disputa cam aceeași sumă (pentru ca SIDEX să câștige acest proces ar fi trebuit să denunțe faptul că Balli cumpărase cu 140.000 USD, în Elveția, partea afectivă a deciziilor fostului director al SIDEX, Dumitru Nicolae; dar, cum Nicolae era și este primar PSD în Galați, *guvernul a ales să piardă și procesul și cele 52 de milioane USD decât să-și denunțe colegul pentru un mărunțiș de 140.000 de banali dolari).* Cât despre investițiile făcute de indieni, vă rugăm să întrebați peștii morți care trec întâmplător pe Dunăre în portiunea Galați-Tulcea. Ca să n-o mai lungim cu explicații ospătărești, eu zic să vă facem nota, că tot o s-o plătiți, indiferent cine câștigă alegerile: **1,3 miliarde USD + 700 milioane USD = 2 miliarde USD.**

2. Tony Blair mai are și prieteni scumpi

Mai precis, prieteni italieni ai englezului, pe nume *Beltrame* (reprezentați în România de Ioan Mureșan, soțul creatoarei de modă Rita Mureșan), care au râvnit și achiziționat în numele Internaționalei Socialiste *Combinatul de la Călărași (face țaglă) pe numai 25.000 USD (dar care valora în jur de 15-20 de milioane USD pentru un cumpărător-producător ca Worst Alpine,* ignorat din motive „geopragmatice"!). Până astăzi, combinatul a făcut peste 10 milioane USD profit. Nota de plată: **15-20 de milioane USD.**

3. Președinția elenă a UE din semestrul II al anului 2002

Grecii de la OTE, după ce aduseseră RomTelecomul și Cosmoromul în dificultate, ca să nu zicem mai mult, voiau să cumpere celelalte 16% care le asigurau majoritatea la RomTelecom *la un preț de trei ori mai mic decât cel plătit în 1998.* Zis și făcut, cu amendamentul că provincialul Dan Nica și-a dorit ca beneficiile să-i ajungă lui (lor) și președinției UE (premierul grec de-atunci era Costas Simitis). Așa că partidul, în frunte cu Adrian Năstase, a intrat în ședință dilematică: ce să facem, cum să facem... când... bingo! Dan Fisher, distribuitor-încasator profesionist, onorabil rezident autoexilat la Monte Carlo după căderea regimului cederist, găsește soluția: eternul Eugen Dijmărescu și tehnocratul traseist Petrișor Peiu, consilierii premierului, pleacă la Atena și o rezolvă așa cum s-a stabilit. Final dramatic pentru buget: **48 de milioane USD.** Capitolul Grecia însă continuă în stilul consacrat și, în aceeași perioadă, se comite și vânzarea pachetului de control de la *Banc-Post* în favoarea grecului Latsis (EFG ERASIAS EuroBank), *la un preț de două ori mai mic decât cel calculat de comisia de privatizare.* Nota de plată: **17 milioane USD.**

4. Sora mai mare, FRANȚA

Destul de înțepați pentru că premierul Năstase le transmisese public că au luat destul în regimul cederist, iar România se iubea de zor cu tunurile SUA, francezii au devenit oficial ofticați când președintele concernului *Usinor-Sacilor* (marele perdant al privatizării SIDEX-ului), meosiu Francisc Mer, începe să complice situația României ajungând, nici mai mult, nici mai puțin, ministrul Economiei în guvernul francez, drept pentru care închiderea capitolului *Transporturi* al României *on n'approuve pas!* Alinarea a venit simplu, cumpărând după ani de tergiversări niscai Airbus-uri, mai scumpe decât echivalentele Boeing cu numai 100 de milioane USD, la care, dacă mai adăugăm și costurile de mentenanță ale flotei mai mari cu 50 de milioane USD, putem creiona *l'addition* la **150 de milioane USD.**

5. Tony Blair se-ntoarce

Cum Anglia este stăpânul nostru din NATO, era logic să devină și clientul nostru, România trăgându-și și două fregate cu **80 de milioane USD** mai scumpe de la *BAE Systems.*

6. Elveția, Austria: VA TECH HYDRO

Începând din 1999, o firmă devine robinetul de sifonat sume uriașe din banii pe care-i plătim pentru curentul electric, *via* Hidroelectrica. Motivul inventat este retehnologizarea Porților de Fier I și II. Firma Sulzer (devenită ulterior, prin înghițire, VA TECH) a primit un contract în valoare de 160 de milioane USD, fără licitație, de la ministrul Călin Tăriceanu. După 2001, suma a crescut din mărunte reparații la 300 de milioane USD. (Iugoslavii, care au trecut licitația prin parlament, au obținut un preț de 100 de milioane USD pentru aceeași reparație.) Cu toate că performanțele firmei au fost contestate, noua echipă ministerială a lui Dan Ioan Popescu le-a încredințat, tot fără licitație și fără să clipească, și contractul pentru Porțile de Fier II. Contractul a fost negociat invers, adică VA TECH a cerut 98 de milioane de euro, Adrian Năstase și Dan Ioan Popescu le-au semnat pentru 122 de milioane; se poate crede că prețul a fost crescut cu valoarea comisioanelor; dar cum comisioanele vorbesc, a fost nevoie ca la preț să se adauge noi sume – așa că valoarea totală a crescut, ulterior semnării contractului, la nivelul delirant de 256 de milioane; contractul e semnat din 2001, dar, în afară de o suită de avarii la Porțile de Fier I, la II n-au realizat nimic ; în schimb, 62 de milioane de euro au plecat din România ca avansuri. Același mecanism a fost folosit frenetic pe măsură ce se apropia anul alegerilor, așa încât totalul estimat al cheltuielilor nejustificate angajate a atins 1 miliard de euro, din care aproximativ jumătate sunt sifonați în alte conturi. Un audit realizat de o firmă străină a identificat plăți externe fără acoperire, făcute de Hidroelectrica, în valoare de aproape 100 de milioane de euro. Nota de plată estimată: **500 de milioane de euro.**

7. Franța, Germania, Italia, Spania, Anglia și alții: EADS

Nota de plată pentru Bechtel a atras o chitanță echivalentă care să stingă enervarea europenilor pentru un contract de 1 miliard, care a plecat peste Ocean. Liniștiți-vă, au sărit alde Năstase, are țara bani și pentru voi. S-a căutat iute un motiv de cheltuială și s-a găsit: România trebuie să-și securizeze granițele la nivelul unei granițe, nu-i așa, europene. Punctul de start al cheltuielilor a fost un angajament al Uniunii care acorda un împrumut nerambursabil de 18 milioane de euro, la care guvernul trebuia să adauge 40 de milioane pentru operațiunea în discuție. La asta s-ar fi adăugat aproximativ 350 de milioane pentru infrastructură și alte investiții justificate. Un artist al bugetelor din suita lui Năstase a dezvoltat suma la nivelul de 1 miliard de euro, pentru care au fost angajate credite la 3 bănci europene. Atenție, asta înainte de a fi existat un studiu de fezabilitate și, mai haios, înainte ca EADS să fi apucat să facă vreo ofertă de preț. Total: **500 de milioane de euro cadou.**

În episodul următor, noi clienți ai bugetului României, zis și bugetul guvernului Năstase.

Liviu MIHAIU
și Mircea TOMA

fi nică

Listele D.A. din Ardeal sînt influențate de Blaga

Ionela Pop Bruchental, viitoare deputată a Alianței D.A. PD-PNL la Bihor, a fost cocoțată pe lista candidaților cu șanse reale, cu toate că soțiorul ei, domnul Coriolan, a fost implicat într-o activitate complexă de contrabandă și falsificare a instrumentelor oficiale într-un biznis cu ulei, pentru care a fost deja condamnat, chiar dacă hotărîrea nu este definitivă, la o pedeapsă de cinci ani închisoare. Secretul ascensiunii viitoarei doamne deputat stă în faptul că nașul duduii este nimeni altul decît Vasile Blaga, „ochiul și timpanul" matelotului Băsescu, cel fără de care nici o listă electorală din țară nu s-a întocmit.

Lui Secăreș i se rupe dacă SNSPA se rupe

Situația de la Școala Națională de Studii Politice și Administrative pare să fie fără ieșire, cele două tabere sînt de neîmpăcat. Lică Secăreș, care ar fi vrut chiar să modifice numele școlii ca să se mai poată alege rector, îl ține în față pe Ani Matei, fostul șef al studenților comuniști pînă în '89, candidatul vechilor ștefangheorghiști, de la Pașcu la Pasti. Punîndu-l acolo pe domnul Matei (da, Ani e prenumele!), Lică Secăreș va conduce tot el, fiind rectorul din umbră și păstrîndu-și accesul la borcănașele cu miere ale instituției. Dacă se va ajunge în situația de înjumătățire, atunci Vasile Secăreș poate deveni el însuși rector pentru că ar fi vorba de o altă instituție. De aici și încăpățînarea de a forța ruperea instituției!

PSD-ul astăzi cere voturi de prin ministere

Cel mai important mesaj pe care-l transmite PSD-ul lucrătorilor de prin ministerele sale este că va cîștiga alegerile. Asta ca să nu piardă și voturile slujbașilor de stat. Și, ca să le întărească această convingere, mulți dintre funcționari sînt puși să construiască diverse planuri de viitor și chiar li se promit avansări în discuții de la om la om. Agenții electorali sînt activiști de mîna a doua ai partidului, care n-ar avea ce căuta prin birouri în mod normal. Dar dacă merge Iliescu în campanie pentru PSD, noțiunea de normal devine mai încăpătoare și înghite și această gugumănie. Ceea ce nu socotește corect PSD-ul este că nu toți cei care lucrează prin ministere sînt proști și, mai ales, că nu pe toți i-au angajat ei!

Platon și Aristotel,
votînd ca în alți ani.
La fel.

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

SEBASTIAN LĂZĂROIU: „Băsescu şi Năstase se bat pentru locul celui ce va pierde alegerile din 2008“

Sătui de atîta campanie degeaba, am vrut să ne explicăm clinic ce trăim. Sociologul de la CURS ne ajută să trecem electoralele.

Plictiseala

Reporter: Cum este această campanie electorală?

Sebastian Lăzăroiu: Anostă.

Rep.: De ce?

S.L.: Toată lumea aştepta dezbaterea dintre primii doi candidaţi.

Rep.: Credeţi că am avut o supralegiferare?

S.L.: A fost foarte restrictivă, din punct de vedere audiovizual. BEC nu s-a lăsat nici el. Dezbaterea liberă nu a apărut. Cred că a contat şi intrarea în joc, cu întîrziere, a Alianţei. Oricum, toate regulile acestea au creat despre candidaţi şi partide o imagine foarte artificială. Regulile au omorît spontaneitatea. Iar spontaneitatea e bună şi pentru alegători. Ei vor să compare performanţele, istoriile candidaţilor, or nu-ţi rămîne decît să compari culorile alianţelor.

Rep.: Credeţi, în scenariul simplu, ce se spune: PSD şi Guvernul şi-au construit această supralegislaţie?

S.L.: Nu m-ar surprinde. 15 ani de democraţie sînt cam puţini pentru partidele din România. Nu mi-ar fi greu să cred. Doar PSD foloseşte instituţia Preşedintelui.

Iliescu

Rep.: De ce nu se opreşte panarama asta cu plimbarea preşedintelui?

S.L.: Cine s-o oprească?

Rep.: Preşedintele însuşi.

S.L.: Preşedintele putea să demisioneze. Nu ştiu cui serveşte.

Rep.: De ce Iliescu cel cinstit se mînjeşte astfel la sfîrşit de 3 mandate?

S.L.: Probabil a fost un calcul pragmatic: cine îl înlocuieşte pe preşedinte, în caz de demisie? Cine? Văcăroiu? Bine, dar dumnealui nu ar putea să candideze. Probabil că nu au găsit o soluţie să împace toate scenariile. Iliescu şi-a asumat toate riscurile. Dumnealui e departe de definiţia preşedintelui.

Homosexualii

Rep.: Ce facem cu pista asta de homosexuali?

S.L.: E impulsivitatea lui Traian Băsescu de vină. Peste tot în lume există subiecte pe care electoratul nu vrea să le audă. Ar fi putut să curme acest subiect, din păcate a insistat peste măsură, iar opozanţii au speculat această insistenţă foarte bine, ba chiar s-au folosit de declaraţia Patriarhului Teoctist. Asta-i politica. Cert este că societatea românească nu era pregătită pentru acest subiect. Bun, s-au făcut ceva progrese, doar articolul 200 a fost abrogat, dar discuţiile despre adopţiile de copii, căsătoriile dintre homosexuali sînt derutante pentru români care, în proporţie de 80%, au încredere în biserica ortodoxă. Mesajele tradiţionaliste nu se pot schimba în cîţiva ani, iar pe lîngă acestea, importantă e toleranţa, ce se învaţă în zeci de ani.

Preşedintele

Rep.: Băsescu e chel, saşiu. Cum poate fi votat?

S.L.: E hotărît. Nu contează atît de mult caracteristicile fizice… poţi avea un candidat prezentabil, dar care e arogant. Există destule exemple în lume unde oameni cu infirmităţi au ajuns preşedinţi.

Rep.: Apoi este Năstase, care închide, pe hîrtie, capitole după capitole de negociere cu UE.

S.L.: E o grabă legată de campania electorală. Nu ştiu cît de bună este această formulă şi nu ştiu cît de mult ajută România în procesul dificil ce va urma. Aceste dosare închise în pripă vor reveni în discuţie. Pe termen lung nu e nici un cîştig. Paradoxal este altceva: două alianţe puternice se bat să cîştige nişte alegeri, fiind convinse că le vor pierde pe cele din 2008. Paradoxal, ele se bat pentru locul celui ce va pierde alegerile din 2008. E posibil ca victorioşilor să li se întîmple chiar ireparabilul, cum i se întîmplă PNŢCD-ului. S-ar putea să plece de la putere în 2008 şi să revină cine ştie cînd.

Rep.: Ciuhandu?

S.L.: Apare la 2-3%. Este un personaj recomandat de cîştigarea primăriei Timişoara. Unii apreciază acest lucru. PNŢCD-ul, din păcate, va deveni istorie.

Rep.: Ce facem cu Roman, Gheorghe Dinu şi alţii?

S.L.: Acest pluton a existat de fiecare dată. La Becali, raţiunea candidaturii lui e ca şi la Ciuhandu: vrea să ridice partidul. Cariera politică a lui Petre Roman însă s-a încheiat în '96. O fi frustrare. Cred că acest pluton e al iepurilor. Candidează pentru alţii. Am văzut o confruntare între Becali şi Tunaru, unde Tunaru era foarte afectuos cu Becali.

Rep.: Cine cîştigă?

S.L.: Nu vă pot spune cine va cîştiga alegerile acum, dar vă pot spune că în 2008 va cîştiga o mişcare populară, un conglomerat de forţe politice în care se pot regăsi însuşi PNŢCD-ul şi Ciuhandu.

Banul şi analistul

Rep.: Dan Pavel şi Alin Teodorescu halesc bani de la partide.

S.L.: Sînt mulţi analişti care lucrează cu un partid sau altul. Majoritatea au lucrat cu Opoziţia acum patru ani. Banii sînt destul de importanţi şi pentru analişti. Ei reflectă valorile societăţii în care trăim. Pe de altă parte, cred că mai există şi nişte ambiţii ascunse. Mulţi vin din vechiul sistem. Ei au fost legaţi de „Ştefan Gheorghiu“, de fosta Securitate... Ei au o mare frustrare pentru că ei chiar se angajaseră. Ei chiar începuseră să creadă că pot construi societatea multilateral dezvoltată. Pentru ei, de fapt, nici nu e important pentru cine lucrează. Important e să-şi ducă la îndeplinire visele avute.

România

S.L.: 10% persoane cu studii superioare, 25% săraci, 5% homosexuali, 80% încrezători în Biserică, 12% încrezători în partid şi Parlament. Am stat şi mai rău. Dar cei 10% care au plecat în străinătate ne-au schimbat pe toţi.

Eugen ISTODOR

Dom'le, nu lucrez cu PSD-ul, că e foarte greu. Ăştia nu-ţi dau numai banii pentru sondaj, îţi dau şi eşantionul reprezentativ, şi răspunsurile gata completate.

Sebastian Lăzăroiu, directorul CURS, explicînd că opţiunea de vot a cetăţenilor depinde de locul unde-l prinzi pe om: dacă-l deranjezi în faţa televizorului, la ştiri, votează cu PSD+PUR; dacă-l prinzi la coada pentru plata întreţinerii, sigur votează PNL-PD

Cine trage sforrr-ile la Academie

Deloc întîmplător, ce vedeţi în imaginile de alături s-a întîmplat săptămîna trecută, chiar în ziua cînd se împlineau 140 de ani de la constituirea Senatului României. Cei cîţiva bătrînei cu plete dalbe (să ne scuze Răzvan Theodorescu că-l băgăm în aceeaşi oală, dar altminteri nici că aveam cum să-l ciufulim) chefuiesc pe această temă la Academia Română. Şi chefuiesc, măi, tată, de mai au puţin şi-şi trezesc vecinii cu sforăiturile lor. Aşa aniversară, aşa distracţie. Dormiţi liniştiţi, fraţilor, că vă trezim noi cînd intrăm în triaj la UE.

Moş Ene pe la genii

Nou răsărit de Soare

Ce face Patapievici din om

Patapievici e tipul ăla ce a citit cărţi, haios, frumuşel, ce umblă după securişti cu CNSAS-ul. Dar mai e ceva de capul lui. Dacă te ţii după el ajungi bine, nu mori de foame. Uite, acum vreo zece ani, un căpitan Soare din Serviciul Român de Informaţii îi luase urma. Ştia Soare tot: cînd, unde, de ce, de cîte ori, cu cine. Vedea Soare prin Patapievici mai bine decît a văzut Heidegger prin Dumnezeu. Or, lupta asta nu a rămas fără beneficii. Soare a apus de cît a urlat degeaba Patapievici la Libertate, la lună, la ce credea el că-i face bine. Ascuns pe vremea aia de către şeful său, Virgil Măgureanu, Soare a răbdat umilinţe uriaşe. A trecut la Organizare şi Mobilizare în SRI. Se apucase rău de fumat, citea *România Mare* şi nimeni nu-i deschidea uşa biroului. Soarele era negru. Plimba hîrtii şi stătea cu Motorola pe masă, vodcă ce-l făcea să prevadă avansarea de după această moarte. Şi aşteptarea nu i-a fost ofticată. Timofte, omul lui Iliescu, ajuns şef SRI, s-a lovit într-o zi de Soare. „Mă, Soare, ce-ar fi să te pun şef SRI la Cîmpina?“ „Sînt un om recent“, cică ar fi replicat Soare. Timofte i-a tras o „Te bag în aia a mă-tii, îmi zbori în bătaia săgeţii, cu mîna mea te fac maior“. Şi, zis şi făcut. Aşa a venit Soare la munte. La Cîmpina duce o muncă asiduă de informare: stă la taclale cu operatorii de cablu de la Astral TV, unde cumnatul său e şef şi se numeşte Iulian Bumbăcea. Rutină: „Cablistule, ia vino aici, ce face ăla, de unde are casă ălălalt, ce afaceri are primarul“. Pe scurt, legi cablu, dar dai legat şi omul. Şi stă Soare de se rupe la discuţii. Bumbăcea ne-a declarat: „Cumnatul meu nu trage pe nimeni de limbă, aşa ceva nu se întîmplă la mine în sediu, eu nu m-am mai văzut cu Soare de o lună, din lipsă de timp“. Aşa este. Chiar credem ce spune Bumbăcea. Soare străluceşte din nou pe meleagurile româneşti. Supraveghează nişte idei mici în dialog. Cu Patapievici era uşor. Ideile îi veneau din dialogul cu vecinii. Acum e mai greu. Vin pe cablu. Şi urcă greu piepţiş, că-i munte.

Eugen ISTODOR

Cuvîntul care

face treișpe-paișpe cu Armenia

Un antrenorian pesedian ilfovian agramatian cașchetian jenantian. Cu o săptămînă înainte de meciul de la Erevan, Anghel Iordănescu își plimba cașcheta din cap prin mirificul sector agricol Ilfov, pentru a aduna puncte-puncte în dificila campanie de calificare electorală. A urmat meciul din Armenia și am văzut cu toții ce a ieșit. Personal, cred că a ieșit bine și, dacă ai noștri ar fi luat bătaie, ar fi fost și mai bine. Important este că egalul de la Erevan s-a terminat cu bine: capul lui McChicken a căzut frumos și, odată cu el, și cașcheta-i lipsită de creier. Citind ziarele de joi (mai ales) și vineri, m-am simțit răzbunat. Dacă aș fi fost ***Gazeta Sporturilor,*** la fel aș fi zis și eu: „Morților! Să vă fie rușine: n-ați jucat nimic și ați făcut 1-1 în fața codașei grupei!". Sau, dacă aș fi fost ***Evenimentul zilei*** sau ***Adevărul,*** aș fi titrat aproape identic: „Candidatule, lasă-ne!" sau „Cu Iordănescu pe post de Ceaușescu în decembrie '89, România – umilită în Armenia". Nu m-ar fi deranjat nici postura de ***Jurnalul național:*** „Îngîmfații lui Iordănescu au fost penibili la Erevan – Rușine second-hand – Antrenor de mîna a treia" și nici exprimarea de tip ***ProSport:*** „V-a bătut Dumnezeu!" (joi) și „I-a expirat termenul de garanție. Vestea demisiei sale sună asemenea unui colind de Crăciun" (vineri). Nici ***Libertatea*** nu s-a lăsat mai prejos: vineri, ***Libertatea*** l-a anunțat pe Iordănescu că i-a cumpărat (pe bune) un bilet de avion cu destinația Yaoundé, Camerun, pentru a se duce mai bine în Africa, să antreneze pe lei, că pe sute de mii de euro a antrenat destul.

Unora (din PSD) le place *JAFO.* Ziarele de săptămîna trecută (unele, nu toate) au scris despre marea escrocherie pe nume RAFO Onești. ***Adevărul*** de miercuri a zis: „Preluînd la AVAS datoriile către stat, Guvernul bagă două găuri negre de 16.000 de miliarde, RAFO și CAROM, în buzunarul cetățenilor". ***Evenimentul zilei*** de joi a strigat: „MARELE TUN AL GUVERNĂRII NĂSTASE". Și totuși, subiectul „Anghel Iordănescu" mi se pare a fi ieșit învingător în lupta cu subiectul „RAFO Onești". Despre Anghel radios s-a scris mult mai mult decît despre RAFO furăcios. Aproape că îmi vine să cred că demisia antrenorului pesedist a fost pusă la cale de Ion Iliescu și Adrian Năstase. Mi-o și imaginez pe Corina Crețu sunîndu-l pe Anghel Iordănescu și spunîndu-i: „Domnule antrenor, domnul președinte Iliescu și doamna Nina vă roagă să vă dați demisia de la echipa națională. La revedere!".

Curentul* nu crede în gloanțe. Noi, da!** ***Curentul de vineri, 19 noiembrie, publică pe ultima pagină un articol intitulat „Prințesa războinică a mass-media românești". Între mass și media nu se pune cratimă, însă nu asta este problema. Articolul este însoțit de o fotografie cu Mihaela Rădulescu, căreia tehnoredactorii de la *Curentul,* care cu o zi în urmă descoperiseră Adobe Photoshop, i-au pus un revolver în mînă. Trucajul este jalnic, însă nu asta este problema. Problema este că articolul din *Curentul* conține un purpuriu (sic!) de mirări tîmpe și jigniri misogino-antisemite la adresa unei femei frumoase și celebre, al cărei soț, Elan Schwartzenberg, a ținut zile în șir prima pagină (cenușie) a *Curentului.* Curajosul anonim care a scris articolul este contrariat că, în decembrie 1989, Mihaela Rădulescu a participat la revoluție cu pistolul în mînă: „La un calcul elementar, la vremea aceea, acest personaj care seamănă din ce în ce mai mult cu Xena avea doar 20 de ani". Bun, și? Ce este atît de extraordinar că un tînăr de 20 de ani ține un pistol în mînă? N-au mai fost cazuri, ar fi pentru prima oară?! Ce nu știe ne(în)semnatul de la *Curentul* este că „cea mai cunoscută mămică convertită la iudaism din România" are și poze de la Revoluție, cu pistolul în mînă. Cît privește celelalte prostii din text, le las în plata Domnului, oricare i-ar fi religia.

Cu-o *fată de la pagina 5* toți sîntem datori! Grupul manechinilor din *Academia Cațavencu,* care de mult nu mai beau apă plată cu lămîie, o salută pe domnișoara Mirabela Vescan, din Cluj-Napoca, care vineri, 19 noiembrie, a apărut la rubrica „Fata de la pagina 5" din ***Libertatea.*** Mirabela are 22 de ani și s-a născut în zodia Pești. Se caracterizează ca fiind o fată frumoasă, inteligentă, sexy, cu simțul umorului și modestă, motive suficiente pentru ca grupul manechinilor care scriu la *Academia Cațavencu* să o mai salute o dată și să o invite la redacție în vederea unei frumoase relații de prietenie și respect reciproc.

Iulian TĂNASE

canalul
mass-midia năvodari

● Zilele lui Băcanu la *România liberă* sunt numărate nu numai de trustul WAZ, ci și de Băcanu însuși, care are deja un proiect pentru un alt cotidian. Banii provin de la dubiosul om de afaceri Rădulescu, cel acuzat de Gelu Tofan că i-a furat o parte din firmă. Acum se explică și de ce era atacat atît de virulent Gelu Tofan în *România liberă!* Dar plecarea lui Băcanu nu va însemna nicidecum că ziarul părăsit va fi închis, dimpotrivă, el va fi relansat de trustul german. Iar printre cei vizați să facă un ziar mai eficient se numără Andi Lăzescu, un fel de jocker al societății civile, fost director al TVR și fost candidat al Partidului Moldovenilor pentru Parlament. Iată că, dintr-o lovitură, vom avea două cotidiene, ceea ce, desigur, mărește numărul de lătrături ale cîinelui de pază al democrației.

● Cutremurul de luna trecută a produs fisuri majore săptămîna asta la Realitatea TV, cînd conducerea postului a hotărît să dea prime de cutremur pentru cei care au fost la serviciu în noaptea aceea. Celor care n-au fost le e necaz că nu au fost, cei care au fost se bucură că au fost. Adevărul e că era o ocazie unică. La un cutremur mai mic, nu or să se mai dea prime, la unul mai mare nu o să mai trăiască nimeni să le ia. Nasoală chestie!

Zețarul Ivan

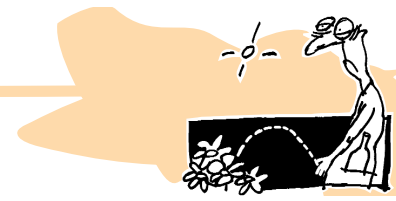

MAMA NATURĂ
TATĂL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

La metrou îţi trebuie răbdare. Şi tutun

Din solidaritate cu celebra campanie antifumat inițiată în redacție de cîțiva colegi, vreau să vă povestesc o fază. Mergeam cu metroul și m-am nimerit în primul vagon, prima ușă, chiar perete-n perete cu mecanicii. La un moment dat, în tot curentul ăla a început să miroasă a fum de țigară. Și, încet-încet, între Obor și Ștefan cel Mare primul vagon s-a umplut de smog, ca-n Londra. În fine… nu le am cu astea, dar am impresia că o fi ceva adevăr în expresia „tutunul te bagă-n pămînt".

Horrorspitalitate românească

Am fost plecat o perioada din București. La întoarcere, toate se aflau în locurile în care mă așteptam să se afle, plus ceva în plus. Pe interfonul de jos, de la scară, un om bun, că nu-i pot zice altfel, întinsese o substanță maro, urît mirositoare și despre care se zice, în popor, că e de tot rahatu'. Știam eu că românii obișnuiesc să te aștepte cu pîine și sare, dar nu știam că sînt o persoană atît de iubită și stimată încît, în loc de pîine și sare, să fiu așteptat cu un interfon mînjit cu căcat. Vă mulțumesc din inimă!

Turnător de aur la Security

Alaltăieri mergeam pe stradă și am zărit un agent de pază, de o naționalitate îndoielnică, purtînd pantaloni negri și o geacă neagră pe care scria cu alb numele firmei la care lucra: „Bijuteria Security". N-am înțeles ideea care stă la baza numelui firmei: „Bijuteria" este de fapt obiectul de activitate, porecla patroanei sau toți angajații valorează greutatea lor în lănțișoare?

Frumoasă țară avem. Păcat că e România.

Al naibii, o bucurie am și eu cînd călătoresc în Moldova. După ce, la un moment dat, trec prin Frumosu, apoi prin Dreptu – măi să fie, mereu aștept să urmeze, logic, Adevăru. E, și de fiecare dată, banal, după Frumosu și Dreptu vine Grădinești, Grădinărești, sau așa ceva. Păi, să nu-i fuți muma-n cur lu' Platon?

Toalet it be

Am mers iar cu trenul. Într-o seară, în compartimentul alăturat își căra talentul și niște scule însuși Costi. M-am mirat, nu știam că BMW-ul lui fusese bușit de un camion. În stația Ciulnița, s-a dus glonț la toaletă. Nu știa, probabil, că este interzisă folosirea toaletei atîta timp cît trenul staționează. Scrie pe pereții budei. Deși nu prea era nevoie, căci este oarecum logic: vă dați seama ce urme ar lăsa trecerea trenului prin stații? E ca și cum ar scrie în mașină: este interzis să folosești toaleta în timpul mersului.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Afacerea „Computere otrăvite"

E cool. E trendy. E haioasă. E tot ce vrei. Numai că de cîteva luni e cum vrea Guvernul. Ioana Proorocul stă dincolo de Gara de Est și merge la Școala 64 București. Și era bine să rămînă doar elevă. A început într-o dimineață să fie visătoare, meserie „practicată la negru": va avea un computer. Guvernul a făcut-o visătoare. După ce o făcuse fată din familie defavorizată. Ce dacă? Avea Ioana computerul ei? Avea. Ai ei au 750.000 pe cap de familie. Ce să iei din banii ăștia? Să fim cinstiți: morcov, țelină, ouă, ceva carne de week-end și pîine. Era cam hard să pui deoparte bani de computer. Dar Guvernul binecuvîntat cu actualul candidat la președinție Năstase, dar șeful de campanie PSD Dan Nica, cu ideea lui genială de a da computere tinerilor din familii sărace, au făcut-o pe Ioana Proorocu să se vadă mergînd la un chat de sîmbătă seara. Apoi, Ioana a devenit cam papagală. În fața colegilor. Îmi iau computer, spunea ea. Vei lua o cutie, spuneau colegii. Apoi a auzit că va lua o cutie de la Năstase & co. Subvenția e de 200 de euro. Ce-ți poți lua la banii ăștia? Și a devenit, prin grija Guvernului, cam degeaba, o meserie profitabilă în țara noastră. Colegii îi ziceau: Bă, Ioano, în banii ăștia n-ai ce lua decît ceva noname, 1,6 GHz, 128 MB RAM și 40 GB hard-disk, sau echivalent, a se citi procesor, placă de bază, un hdd, cooler, tastatură, maus și floapă… uindoz și ofis, akses și icsel. Ioano, te vei face bolnăvioară la ochi. Computerul guvernamental nu are monitor. De unde să ia Ioana monitor? Cel mai ieftin ajunge la 50 de euro, dar îți termină ochii. Apoi, adio surf pe Net. Păi, computerul ăsta nu are modem. Nu e mult. Dar ce să-i zici lui mother și lui father? Păi, se poate, Ioano, tată, noi ne luptăm să-ți dăm adeverințe de la serviciu și tu ne ceri bani? Așa te învață pe tine la școală? Și ce zici? Că după aia ne costă telefonul mai mult? Lasă, mamă, mai gîndește-te. Dar Ioana, Ioana e cool, e trendy, e haioasă și vrea computer. Speră. Și speră. Vine campania electorală. Vine și computerul. Nu pentru Ioana. Nu, computerul este cîștigat în Școala 64 de către un elev de clasa a doua! Ioana nu are computer. Ioana. E fraieră! Profitabilă meserie! Ioana sună la Cancelaria prim-ministrului. Așteptați un răspuns în 30 de zile. Sună la PSD+PUR. Sunăm noi! – e răspunsul. Ioana este în clasa a opta. Să-și dea ea examenele, să fie la liceu… nu-i problemă. Să-și vadă de viață, să nu ne supere nouă guvernarea cu nimicuri din astea…

Eugen ISTODOR

Am depus cerere pentru un calculator performant în 2000. Astăzi, uraaa, am primit un răspuns pozitiv: mi se aprobă în 2006. Totuși, mă întreb, ce o să fac în 2006 cu un 386 din 2000 care nu are ca programe instalate decît Tetris și Mah-Jong?

Ioana Prorocu, o victimă neconsolată pe care programul guvernamental „Computere pentru tineri" a transformat-o din milog-in în milog-out

Dolarii americani au civilizat țigani

Formidabil!

Țiganii sînt oameni ca noi. Dificultatea e că trebuie să-i asculți pînă la capăt, să-i înțelegi și să-i ajuți, cît poți și dacă poți. Dacă nu poți, să te retragi la timp. Țiganilor să nu le promiți absolut nimic. Mai bine le rezolvi problema și apoi le spui.

Senzațional!

Acum trei ani, la școala din Cornetu de Slobozia Bradului (Vrancea) se lucra ca la „Confecția". Se lucra în trei schimburi, din lipsă de spațiu. 238 de copii la I-IV și patruzeci la preșcolari. Toți țigani. Profesorii erau polițiști. Copiii și părinții făceau pipi și caca pe zidurile școlii. Ușa era uriașă și metalică, să reziste la șocuri, ferestrele aveau gratii ca la pușcărie, gardul era din fier-beton cu care

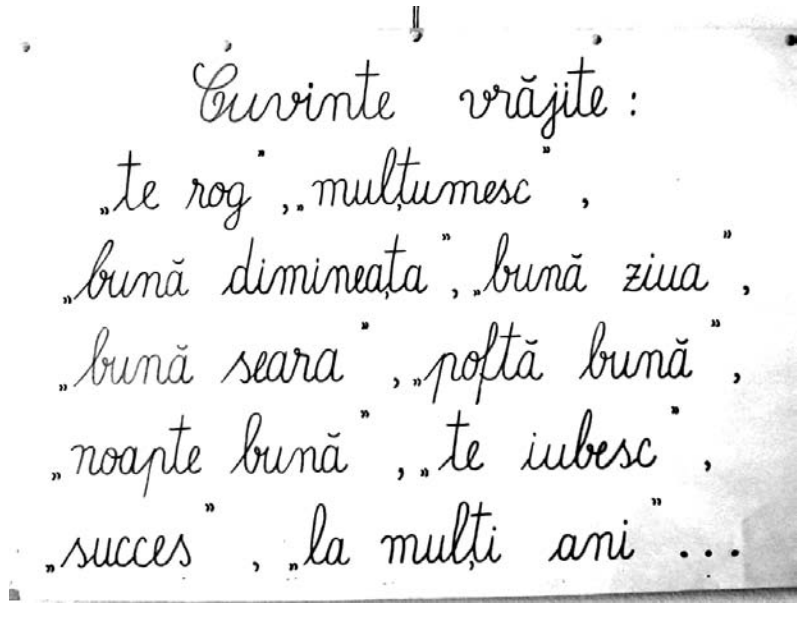

tineretul își încerca mușchii, făcea culturism. Nu prea aveau chef de școală.

Extravagant!

A venit un proiect al Băncii Mondiale împreună cu Inspectoratul Școlar și Consiliul Local Slobozia Bradului Vrancea. Țiganii nu și-au schimbat mentalitatea, dar au fost puși în fața faptului împlinit. Școala a devenit bunul lor. Ușa e termopan. Nici unul din geamuri, fără a avea vreo gratie, nu a fost spart. Nimeni nu mai dă cu pietre în școală. Din contra, vor s-o mărească. Vor să o facă mai mare pentru fete. Deja fetele, la 11-12 ani, sînt căutate spre a fi furate și nu pot fi lăsate în centrul comunei unde sînt clase mai mari. Fetele fac doar clasa a patra. La școală s-a angajat om de serviciu un țigan, om cu 11 copii. E gospodar. E respectat în sat și le atrage atenția copiilor să se păstreze îngrijit pe culoarele școlii.

Uluitor!

Pe culoarul principal e scris cu litere mari de-o șchioapă: „CUVINTE MAGICE: bună dimineața, te rog, mulțumesc, poftim". Iar de școală li s-a vorbit și la biserică. La biserica penticostală, unde sînt ajutați și spiritual, și material. Poate mai puțin contează că își respectă profesorii. Se respectă pe ei. Au început, de cînd e școala nouă, să viseze. Georgică vrea să fie doctor. E excepția. Cei mai mulți vin la școala cea nouă ca să-și ia permis de conducere. Ca să intri în examenul pentru șoferi ai nevoie de acest minim de parcurs educativ. Pînă la urmă, tot familia acceptă sau nu acest vis al lor. Or, rromii cei mici sînt punctuali și prezenți toți în păr. Și asta fără ceas. Și asta fără să-i trezească părinții.

Nemaiîntîlnit!

Miha l-a așteptat la douăspe pe frati-su, să-i ia papucii. Da, frații au o singură pereche de papuci. Le e rușine să intre în școală desculți. Dacă nu a venit la timp, nici ea nu vine la școală. Îi e rușine. De obicei, sînt unșpe frați. Nici unul nu are birou sau cameră sau locșor. De școală au respect, de cărți nu. Uită pe unde le-au pus acasă, frații mai mari le rup, nu-și fac temele singuri.

Grozav!

Profesorii, numai români. Au luat-o de la lingură. Banca Mondială le-a dat clădirea goală și frumoasă. Uite, administratoarea învățătoare Chirtoc Amalia Daniela are credit de milioane la un patron ce i-a dat dulapurile. Materialele didactice sînt făcute de fiecare profesor în parte. Chirtoc Amalia a rămas în Cornetu Sloboziei Bradului fiindcă așa au căzut zarurile. A făcut studii în Bacău, a iubit și a divorțat în alt oraș, dar s-a întors în satul de țigani. Din salariul ei nu se ajunge. De multe ori se împrumută la părinții săi pensionari. „Eu îi iubesc pe cei 26 de la școală și mă «răzbun» pe copilul meu de acasă."

Fabulos!

„Stomacul nu are oglindă" este filosofia de voie, de nevoie a Amaliei Daniela Chirtoc. Și atunci mănîncă fără memorie și își rupe de la gură spre a se îmbrăca de la 38, de la lucruri proaste și chinezești. Sau vin țiganii, mai îmbrăcați ca ea și îi dau să-și aleagă pe datorie. Și tot pe datorie își ia un ruj, un fond de ten. „Ne dăm și noi puțin, dimineața și la plecarea din școală, facem economie." Amalia, ca și colegii ei, îi cunosc pe țiganii comersanți, chiar ăsta e norocul. Păi, pentru ei vin două microbuze în fiecare vineri și sîmbătă să-i ducă la angrourile „Europa" din București. Fiecare cum se descurcă. E frustrant. „Cum să nu fie? Colegii noștri din oraș arată mai bine, dar și prietenii noștri. Uite, i-am spus unuia: vino, predă la școală, avem nevoie de profesori. Unul mi-a spus: păi, eu, patru milioane, cît iei tu, fac într-o zi."

Exploziv!

„Satisfacția cea mai mare pentru mine este cînd un rrom știe punctele cardinale!"

eugen@catavencu.ro

Bursa şpăgilor

Din cauza lu' naşul la psihiatru

Nu m-am mai întîlnit cu un coleg de liceu vreo 6 ani, pînă am reuşit, în sfîrşit, să mă întîlnesc cu el la gară. Întîlnirile cu colegii la gară constituie întotdeauna un prilej foarte bun de autoanaliză şi revelaţie. Să cunoşti oameni vechi pe un fundament nou mi se pare mult mai mişto decît invers. Aşa că am profitat de această întîlnire providenţială pentru a vedea diferenţele care era normal să fie mai vizibile decît în liceu, cînd nu mă puteam integra în colectiv pentru că nu fumam. Cu această deosebită ocazie am ajuns la concluzia că principala diferenţă dintre noi doi este exact 275.000 de lei/juma' de oră. „Cum ai calculat?", o să mă întrebaţi, „deşi ai fost la o clasă cu profil uman?". Eheheeei, să vă explic. Eu am plătit fix 375.000 de lei pentru un bilet la clasa I (nu mai aveau clasa a doua) cu Săgeata Albastră, iar el a dat 100.000 naşului albastru care i-a dat la schimb o hîrtie mîzgălită pe post de bilet. Deci, diferenţă clară între noi: după 6 ani de zile, el e deja mai bun ca mine cu 275.000 de lei în doar o jumătate de oră. Ceea ce înseamnă că, într-o lună, el e mai tare ca mine cu 2.772.000.000 de lei. Ca să vă faceţi o părere, asta înseamnă aproape 100.000 de parai. Cu alte cuvinte, dacă la întîlnirea de 10 ani de la terminarea liceului nu îmi dau şefii TOATE CIELO-urile lor şi laptop-urile lor + Matizul de la marketing + Roxănica de la secretariat, n-o să danseze cu mine nici diriga.

Naşu' din mînecă

Astăzi, iar, la telejurnal, am văzut spagaşcaval

Să luăm cazul unei vedete a zilelor noastre, cu picioare epilate, cu coapse catifelate, cu pieptul bengos, cu iubit gelos, cu emisiune la TV, cu interviuri în presă şi tot aşa şi iar aşa. Vedeta aceasta este surprinsă de paparazzi alături de un bărbat care nu semăna deloc cu iubitul ei, poate şi pentru că era vorba de un cu totul alt bărbat. Însă paparazzi nu au reuşit să prindă şi momentele în care vedeta şi bărbatul se sărutau de zor. Apoi s-a întîmplat că vedeta noastră a fost sunată de către un ziarist care i-a comunicat că deţine nişte fotografii cu ea, pe care tocmai se pregătea să le publice. Vedeta a tresărit, mai ales că nu ştia ce conţin acele poze, deşi ştia foarte bine cum vor arăta ochii ei mari şi umezi după ce iubitul gelos va vedea acele poze. Speriată, vedeta l-a rugat pe ziarist să nu publice şi pozele compromiţătoare. Cum ziaristul nu avea astfel de poze, i-a spus vedetei să nu îşi facă griji, că nu le va publica. Drept mulţumire, vedeta i-a indicat ziaristului adresa unui magazin de unde îşi poate cumpăra gratis orice televizor îi poftеşte inima, lucru firesc de vreme ce patronul acelui magazin era tocmai bărbatul cu care ea se săruta în nişte poze care nu exista *(sic!)*.

Paparaţele şi vînătorii

Sediul social al şpăgii e în altă parte

Spre deosebire de alţii, subsemnatul am avut noroc, se pare. Într-o bună zi, mi-am dat seama că vreau un salariu mai mare de la viaţă şi, în aceste condiţii, mi-am zis că poate n-ar fi exagerat dacă mi-aş deschide o mică prăvălie non-profit, non-guvernamentală şi aşa mai departe. Cum această întreprindere avea nevoie de un sediu, mi s-a părut normal ca sediul social să fie la adresa mea de-acasă, singura pe care o ştiu şi pe dinăuntru, şi pe dinafară. Tipicară cum e ea, legea m-a trimis să cer o adeverinţă de la Asociaţia de proprietari în care să se scrie, fără greşeli, dacă se poate, că Asociaţia de proprietari este de acord ca sediul social al afacerii mele non-profit să fie la mine acasă. După o discuţie cu preşedintele Asociaţiei, acesta şi-a dat acordul, cu condiţia ca nu care cumva să dau foc la casă. Vi se pare absurd? Şi mie mi s-a părut, dar important e că am obţinut adeverinţa aceea nenorocită, nu înainte de a-l asigura pe preşedinte că incendierea sediului social nu face parte din obiectul de activitate al întreprinderii mele. Vă spuneam că eu am avut noroc, şi chiar am avut, ceea ce nu se poate spune despre un cunoscut de-al meu care, la un moment dat, a avut nevoie de aceeaşi adeverinţă. Preşedintele Asociaţiei de proprietari a blocului în care locuieşte i-a zis că îi dă adeverinţa, dar numai dacă îi plăteşte 300.000 de lei pe lună. Pesemne că la atît a ajuns cota de întreţinere a şpăgii.

La bloc comanda

Administratorul de la cap se rupe

Administratorii nu sînt uşă de biserică, iar uşa lor nici atît. Iată ce a scris pe uşa unui administrator un cetăţean furios că n-are căldură şi, după ton, suferind că n-are nici curent electric pentru şocul de după fiecare masă. Administratorul, reprezentînd mica instituţie a justiţiei de bloc, umblă deci cu capul rupt. Mai rămîne ca pe uşa lui să scrie „Boule, dă drumu la apa caldă" şi, din partea locatarilor mai comozi, „Boule, spalămă".

Blocul de veci

Legalizarea prostiei

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Au mai rămas cîteva zile pînă se cîștigă marele pot la Loto. Și tot atîtea zile pînă la al doilea mare eveniment al duminicii care vine: alegerile. La Loto poate participa oricine știe să numere măcar pînă la 6 din 49. La alegeri participă oricine a numărat măcar o dată pînă la cîteva miliarde. Și de votat, votează toată suflarea. Iar dacă intră PSD-ul în panică, votează și toată nesuflarea din cimitire. *Academia Cațavencu* a luat din nou taurul de fudulii și, în loc să voteze dacă-i bine să cîștige la Loto (e bine, vă zic eu), s-a întrebat dacă-i bine că votează toată lumea. Și mai mult decît atît: dacă-i bine că votează și proștii. Voturile de mai jos pot fi o dovadă că e bine.

E BINE

Alexandru VĂRZARU

Eu sînt de acord să voteze toată lumea pentru că granița prostiei e greu de stabilit. Și eu fac uneori niște chestii care nu prea mă recomandă drept un băiat cu cap. În general, încerc să rămîn un prost în particular, dar dacă s-ar ști... Da' parcă tot aș vrea să votez. Și o să votez.

Alexandru DUȚU

Hai să nu mai ne rîdem atîta! Eu cred că cel mai important instrument sau organ imunitar al democrației împotriva totalitarismelor de orice fel este consfințirea dreptului de a fi prost; care devine astfel, alături de proprietatea privată, unul din pilonii unui edificiu sănătos. Așa cum motorul creșterii unei economii capitaliste este consumul. În atari circumstanțe, eu unul, care de 28 de ani consum la greu fără să produc nimic și sînt pe zi ce trece mai prost, sînt un veritabil stîlp al societății, o cărămidă la fundația acestor sublime valori: democrația și capitalismul. Deci este bine. Dacă, cu un mic efort, m-aș lăsa de fumat și mi-aș face singur pantofii, lumea ar deveni perfectă și am asista la sfîrșitul istoriei. Dar ne-am plictisi teribil, așa că o mai las nițel așa.

Alin IONESCU

În principiu, e bine. Depinde însă de cît de mulți vom veni la urne. Mie mi se pare că, în orice comunitate inteligentă, un procent de pînă la 10, hai 15% dintre oameni trebuie să ne accepte și pe noi dacă promitem că nu facem rău. În felul acesta, nici ceilalți nu se simt chiar așa de inteligenți, nici noi nu sîntem chiar așa de puternici. Dacă însă devenim prea mulți, le facem un mare rău intelectualilor pentru că devin niște îngîmfați porci și maliționși. Și chiar și cei care nu sînt chiar așa de proști încep să se creadă genii. În concluzie, eu cred că atîta timp cît nu ne înmulțim peste măsură avem și noi rostul nostru în societate: să-i apărăm pe deștepți de aroganța genialității.

Ioan T. MORAR

Da, să voteze și proștii. Nu am argumente deștepte pentru asta.

Dan STANCIU

Nu prea știu ce să zic. În principiu, cred că e bine, pentru că proștii, în ciuda imaginii proaste care li se face, au cîteodată farmec. Și poate că nu ne-ar strica o Românie guvernată prostește, după ce vreme de 15 ani a fost condusă atît de inteligent de niște resturi reciclate ale elitei PCR. Cu siguranță, însă, nu e bine să voteze canaliile.

Marius BORȚEA

Vă dați seama ce nebunie ar fi dacă ar avea dreptul să voteze doar intelectualii și nu s-ar duce nu fac nici atîta trei deștepți, pentru că din trei deștepți, unul are probleme existențiale și nu vine la vot, iar altul e sigur că o să iasă tot ăia și n-are sens să se mai ducă. Patru proști contra patru deștepți? Exclus: din patru deștepți, unul n-are Mercedes și i se pare că n-o să se schimbe nimic, altul știe el cine o să iasă, iar al treilea preferă să adoarmă la un film bun de cinematecă. Rahat, asta e democrația: 100 de deștepți n-or să facă niciodată cît un singur prost care votează!

la vot. Năstase ar trebui să convingă cu slogane ca „Am făcut 400 de săli de lectură!“, „Am eliminat vizele anuale la BCU!“, „Am construit 25.000 de cenacluri pentru tineri!“. Iar Băsescu ar trebui să mai umble și el la promisiuni – deși deja a umblat în acest sens reglînd un pic avansul pe MTV. Atunci, proștii ar scoate un spot cu un olimpic la matematică, istorie, gramatică și lego picînd sala la examenul pentru carnet, cu mesajul „Duminică el va vota. E bine să votează și tu luni“.

NU E BINE

Ștefan AGOPIAN

Toată lumea o să zică: uite și la ăsta! Da' mai bine să zică, decît să ne trezim cu vreun Hitler pe cap. Da' să-l lăsăm în pace pe Hitler și să ne gîndim că proștii ne-au potcovit cu Iliescu, și dacă ar fi după capu' lor și nu după Constituție, ăia eram încă patru ani.

Dragoș MUȘAT

În fața votului, un prost este egal cu un deștept. Dar doi proști nu sînt egali cu doi deștepți, pentru că din doi deștepți, unul n-o să vină la vot, fiindcă i se pare că totul e lipsit de sens. Trei proști xemplu, dacă e bine că votează și oamenii de la mine din bloc și taximetriștii (nu e bine). Dacă e rău că votează blondele și maneliștii (cred că blondele sînt cu Vadim, pentru că știe pe de rost atîtea poezii, iar maneliștii – cu Năstase, fiindcă Băsescu aduce așa, un pic, cu Antonescu). Sau ce acte îmi trebuie ca să votez la ambasada română de la Washington. Sau de ce trebuie să lăsăm pensionarii și securiștii să voteze, de vreme ce nu mai candidează Iliescu.

...ȘI ATUNCI SOARELE RĂSARE.
TU-AI PRINS? ACUM, ÎNTRI ȘI IEȘI PÎNĂ REUȘEȘTI! STRICI O VEACĂ, DA' 4 ANI N-AI TREABĂ. DESPRE OURCUBEU MAI TÎRZIU.
MARDALE.

NU ȘTIU

Alexandru CĂUTIȘ

Problema nu e atît că votează și ăia proști, ci că votează ăia mulți. În democrație e ca la en gros: contează cantitatea, nu calitatea.

Dragoș VASILE

Mda, nu știu ce să zic, eu îmi pusesem problema altfel. De e-

Viorel MOȚOC

Greu de răspuns! Mai bine o întrebați pe soru-mea, care are un master în Științe Politice. Sau pe cumnatu-meu, cu care a fost colegă și lucrează acum la o societate civilă. Eu, fiind democrat convins și trăind cu ideea că opțiunea mea contează, duminică mă duc la vot. Deși cred că sînt cam prost.

Cătălin MATEI

Să vă povestesc cum s-a întîmplat: joi, la ședință, întreabă un coleg: „Ce votăm săptămîna asta?“. Alt coleg răspunde: „E bine că votează și proștii?“. Cu alte cuvinte, s-a răspuns la o întrebare cu altă întrebare. Ei bine, pentru ca acest ciclu să nu fie întrerupt, la ultima întrebare voi răspunde și eu cu o întrebare, cea mai abruptă dintre toate întrebările, după cum se poate și vedea. Așadar, întrebarea mea abruptă (60 de grade urcare/coborîre) este: „A?“.

A lu' Nelu, hai la bătaie de joc

În timpul unei plimbări – dar nu prin Cișmigiu și nici prin bucătăria doamnei Nina, așa cum ne-am dori cu toții, inclusiv doamna Nina, ci la Tîrgul de Carte „Gaudeamus“ – lui Ion Iliescu i-au sărit în coastă doi studenți cu două hîrtii pe care scria: „Punctul 8 de la Timișoara“ și „13-15 iunie '90“. Fiind la un tîrg de carte, Ion Iliescu, autor de volume traduse în limba turcă, a pus mîna pe pix și ce credeți că a făcut? Nu, nu le-a dat studenților peste degete, ci a scris nervos pe cele două hîrtii: „Trăiți în trecut – coborîți cu picioarele pe pămînt, în prezent și **viitor**!“, respectiiv, „**13 iunie!** În primul rînd cine și de ce?“. Studenții să zică merci că Ion Iliescu nu a chemat minerii să-i lămurească mai bine cum stă treaba, atît pe ei cît și pe ceilalți ochelariști de la tîrg. Să-i coboare un pic cu picioarele în gură pe pămînt.

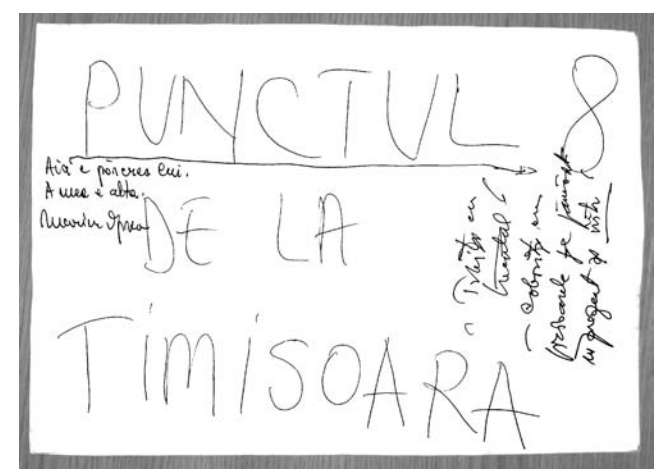

Salvați de cotrocel

A lu' Geoană nu ştie carte!

legilor italiene, a celor internaţionale şi a celor europene. Nădăjduim că unul dintre efectele acestei experienţe să fie şi o îmbunătăţire reală a imaginii românilor din Spania, în faţa opiniei publice spaniole şi europene.

Actuala ediţie a Ghidului reprezintă o primă formă, de sigur, perfectibilă. Ne propunem să colaborăm cu autorităţile spaniole pentru o nouă ediţie, comună, pentru care aşteptăm sugestiile dumneavoastră.

La nivel european, migraţia economică legală, reglementată a forţei de muncă în spaţiul UE contribuie nu numai la creşterea economică dar şi la întărirea relaţiilor dintre cetăţenii europeni în diversitatea specifică noii Europe. Managementul fluxurilor de migranţi, asigurarea şi garantarea respectării drepturilor legale ale muncitorilor care se află la muncă pentru perioade mai îndelungate, trebuie să constituie una din preocupările fireşti ale oricărui stat membru sau viitor membru al Uniunii Europene.

Politica Guvernului României este să asigure un cadru juridic clar cu cât mai multe state, cadru juridic prin care munca legală a cetăţenilor noştri în străinătate să fie reglementată de acorduri la nivelul instituţiilor responsabile din statele respective.

Mircea Geoană
Ministrul Afacerilor Externe

Nu ştim cum a fost Geoană ministru de Externe atîta timp. Hai, înţeleg să confunzi capitala lui Burkina Faso cu reşedinţa de judeţ a unui sat de canibali din Cîmpia Antarctica, dar chiar să confunzi Spania cu Italia este totuşi deplasat, chiar şi pentru un ministru de Externe. Priviţi ce apare sub semnătura domnului de extreme al României în chiar ultima carte editată sub semi-prestigiosul gir al Ministerului de Externe, în broşura *Ghidul lucrătorului român în Spania:* „…Ministerul de Externe a luat iniţiativă de a elabora şi edita Ghidul lucrătorului român în Spania. El reprezintă sprijinul practic al Guvernului României şi cuprinde informaţii de strictă utilitate pentru cetăţenii români, de la părăsirea teritoriului României, transport şi pînă la intrarea în Spania… Prin folosirea informaţiilor conţinute în acest ghid pus gratuit la dispoziţia dumneavoastră şi care sperăm să vă dea sentimentul de siguranţă necesar atunci cînd vă aflaţi în afara României, se poate evita *încălcarea legilor italiene*, a celor internaţionale şi a celor europene. Nădăjduim că unul dintre efectele acestei experienţe să fie şi o îmbunătăţire reală a imaginii românilor din Spania…" Şi, ca totul să fie perfect, ministrul Geoană încheie genial: „Actuala ediţie a Ghidului reprezintă o primă formă, *de sigur,* perfectibilă". Cu puţin PNL, desigur.

Paiaţa di Spania

La Gura Humorului, Adrian Năstase a fost ales miss

Citeam undeva că, într-un proces, un avocat notabil, avînd de apărat o prostituată notorie, în lipsa altor argumente, a invocat frumuseţea sînilor inculpatei, rugîndu-i pe juraţi să-i privească spre a o ierta. Vineri, 19 noiembrie 2003, a avut loc la Gura Humorului întîlnirea membrilor organizaţiei locale a PSD cu „monştrii acri" Mîrza de la judeţ şi Cozmâncă de la centru. Declarativ, s-a intenţionat o şedinţă de analiză şi strategie electorală. Practic, a ieşit una de mirări, bîlbe şi porunci ale celor din prezidiu, completate cu şoaptele, bombănelile şi aplauzele furtunoase ale celor din sală. După ce i s-a înmînat preşedintelui executiv Cozmâncă „ciucalăul ista" – cum a numit Mîrza microfonul, dovedind că, fiind din „bobor", se pricepe la ştiuleţi, spre deliciul asistenţei – Octav a ţinut cuvîntarea în cunoscutul stil confuz-autoritar. La început au fost reproşurile: „Cum se poate ca din cei 600 de membri ai organizaţiei locale să fie prezenţi la această şedinţă doar o sută şi ceva?". N-a primit răspuns, dar în sală se puteau auzi şoapte îngheţate de genul: „M-am înscris la PSD că m-a obligat directorul. Acum ne-a adus cu japca, dar mai votează mutu' cu ei". Au urmat bîlbele lui Cozmâncă, incriminînd „alianţa PNL plus PUR", fapt ce a atras, în repetate rînduri, corecţiile verbale ale lui Mîrza, care era treaz. Răspunsul lui Cozmâncă, de o sinceritate abruptă – *in vino veritas!* – a fost: „Da' Dumnezeu să-i mai ştie, că atîtea alianţe fac ăştia, că şi eu le încurc!". În final, estetul Cozmâncă a furnizat cheia strategiei electorale a PSD, sarcină de partid pentru membrii organizaţiei locale: „Mergeţi din casă în casă şi spuneţi oamenilor să se uite la cei doi. Cum arată Băsescu şi Năstase? Atîta pot şi ei (alegătorii, n.n.) să vadă: Năstase e frumos!". Sala a aplaudat energic, înţelegînd că, la concursurile de miss, pe lîngă chip, contează şi ce nu se vede: sufletul, sînii, ouăle. În unanimitate s-a căzut de acord că şi Cozmâncă întruneşte criteriile electorale.

Nicolae R. DĂRĂMUŞ

Cu BCUrie vă anunţăm pe bune

Mutule, te-am învins! Senzaţional! Greu de crezut, dar incredibil! Adevărat şi crunt, fantastic şi ieşit din comun! Pe scurt, formidabil şi extraordinar, inimaginabil şi superb, însă exploziv! Colegul nostru de la documentare şi de la Miliţia spirituală, Mihai Burcea, a cîştigat trofeul „Cititorul anului", acordat de Biblioteca Centrală Universitară „pentru ataşamentul faţă de lectură şi de bibliotecă". Bravo, Mihai, şi felicitări fetelor bibliotecare! Huo, Mutu! Păzea, Cornel Dinu, venim puternic din urmă! Mircea Sandu, fă-te că lecturezi!

Sîrgul de Carte

Statul de drept la replică

Referitor la articolul publicat în nr. 46 (p. 16) al revistei noastre, la rubrica *Dosarele Chix,* cu titlul „Operaţiunea «Cu manipulările curate»", am primit următorul drept la replică din partea dlui Paolo Sartori: „Informaţiile referitoare la faptul că eu aş fi frecventat localul public Moonlight din Cluj sînt neadevărate. Eu nu cunosc unde este acest local din Cluj, nu cunosc patronii sau alte persoane care au legătură cu localul sus menţionat şi nu am fost acolo nici în legătură cu problemele de serviciu şi nici în timpul liber.
Cu salutări cordiale,

Dr. Paolo Sartori"

Anacronica TV

Jean Claude Van Benny Hill

Televiziunea de vizavi de supermarket-ul White Jaguar (zisă televiziunea din Pache, dar observați cît de mult dăunează un alt element de localizare) îmi oferă mereu prilejuri să savurez momente vesele cu Van Damme (am să-i zic doar Damme din lipsă de spațiu). Spre exemplu, sîmbătă seara: filmul *Joc în doi.* Damme ăsta evadează, se aruncă în apă unde e cît pe-aci să fie distrus de lasere și oameni răi și se prinde, fleașcă fiind, de o frînghie a unui avion care îl duce deasupra norilor. Damme stă cît stă pe frînghie ca un cleşte de rufe, se zvîntă, se suie, îi bate și totul e OK. Să o luăm pe rînd. 1) Temperatura de deasupra plafonului de nori nu îți permite să faci acrobații pe frînghie. 2) Un avion nu merge cu 70 pe oră ca să-ți tremure ușor buza ca atunci cînd scoți capul pe geamul personalului. 3) Probabil că Van Damme n-a respirat vreo juma' de oră din cauza vitezei și a aerului rarefiat. Dar dacă vă place Damme, ca artist, iar Superman ne-a părăsit, să știți că: 1) la frecarea cu aerul, apa s-a încălzit și i-a ținut cald. 2) Damme zbura cu de la sine putere cu o viteză egală cu cea a avionului, deci putea să se țină cu mîna de frînghie, ca în autobuz. 3) Damme era deci obișnuit cu viteze din astea și avea buze speciale, tari, care nu fac șpagatul la 800 km/h decît dacă vrea el.

Cătălin MATEI

Necunoscute X, Y sînt căile Domnului

Duminica trecută m-a ros curiozitatea să văd cum s-or descurca la televizor domnii care au emisiuni electorale, ăștia… cum le zice… analiștii politici, știut fiind faptul că în week-end n-ai voie de la BEC să pomenești de politicieni aflați în campanie. Nu știu Brucan pe unde o fi scos cămașa, însă Iosif Boda la *Agenda politică* de pe TVR 1 s-a descurcat de minune. „E clar că cel mai potrivit este… candidatul X", sau „E bine să închei negocierile cu cine ai început, să-i spunem… cutare", cam ăștia au fost termenii în care i s-a făcut campanie mascată candidatului… nu-i dăm nici noi aici numele lui Adrian Năstase. Moderatoarea îi ținea și ea isonul: „Ce facem cu integrarea, ne băgăm bețe-n roate tocmai acum?", „Ce părere aveți: ne trebuie un președinte tot așa de echilibrat și abil precum Ion Iliescu sau unul care să se calce în picioare cu premierul?". Așa că o să folosim și noi ecuația matematică cu multe necunoscute ale lui Iosif Boda pentru a vă recomanda să aveți mare grijă pe cine alegeți. Să nu care cumva să ne trezim la președinție cu hoțul și arogantul ăla de X, cu nebunul de Y sau ciobanul de Z!

Boda Bucuriei

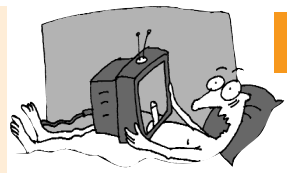

Trampa și ecranul

★ Mă tot uit la reclama aia la Blendamed cu stomatologul care îi trezește pe unii din corturi în creierii nopții ca să le facă nu știu ce test anti-carii. Probabil că spotul s-a filmat în vreo tabără de șah feminin sau navomodelism juniori, pentru că turiștii par nefiresc de pașnici pentru niște treziți din somn. Păi, ia să-l fi trimis pe dom' doctor să dea trezirea tot așa și în campingul din Vama Veche, vizavi de terasa „Jack", să fi văzut atunci ce control la maxilare își lua!

★ Pe prietena mea a impresionat-o spotul ăla la Connex, în care el îi sună pe cîțiva vecini din blocul de vizavi să aprindă luminile pe la geamuri în formă de inimă. Mă rog, mă gîndesc că sună și pe cei din restul blocului să și le stingă, da' asta nu e important. Vorba e: eu, dacă am în față doar o școală generală, credeți că aș putea să mă bazez pe puști că-și aprind țigările pe la geamuri doar în formă de inimă și nu în formă de alte măscări?

★ Noni, tată, îmi pare rău că n-ai reușit la Eurovizionul copiilor și ai ieșit doar pe locul patru. Da', pe bune, dacă stau să mă gîndesc, cred că principalul motiv pentru care s-a întîmplat asta e că ai cîntat prea mult ca Marcel Pavel, ai speriat copiii și te-au votat părinții.

★ Pe canalul porno fost codat lucrurile stau așa: pînă la ora 4 dimineața se dau filme porno normale, cu femei și bărbați, iar după ora 4 încep alea cu homosexuali. Interesant este că viziunea generală că lesbienele nu sînt homosexuale se regăsește și aici, unde filmele cu fete care se iubesc sînt prezentate imediat după ora 1. Ori asta e, ori realizatorii se gîndesc că lesbienele se culcă mai devreme decît homosexualii pentru că nu au bărbați care să se roage de ele toată noaptea.

★ Mie tot nu mi-a explicat nimeni de ce este nevoie la Prima TV de două emisiuni identice ca format, dar cu prezentatori diferiți. Una e *Monica,* altul e *Kensky.* Oare unii dintre invitați nu suportă să-și dezvăluie viața particulară decît unei femei sau unui bărbat? Ar mai trebui un show din ăsta moderat de un bătrîn *(Moș Kensky Show),* altul de un copil *(Micul Kensky Show)* și încă unul de un transsexual *(Monicu Show).*

★ Cu cîteva zile în urmă – mai exact, seara – am văzut la televizor un interesant material filmat la o expoziție de taurine. Cameramanul a ținut neapărat să ne ofere un prim-plan cu acele elemente care fac evidentă diferența dintre un taur și un bou, așadar am ajuns la concluzia că respectivele patrupede aveau, într-adevăr, foarte mari motive de fudulie.

★ Într-o dimineață de weekend, la o oră la care aproape toate posturile de televiziune difuzează simultan emisiuni despre mașini, amenajări interioare sau IT, am prins ceva despre ultima versiune a jocului FIFA. Așteptăm să vedem varianta românească, jocul FRF (eventual și cu echipe din campionatul județean), în care poți să bagi din mouse mese festive cu specialități locale și folcloriste închinate arbitrului, să faci blaturi din tastatură, să apeși pe „Mute" (sau pe „Mutu", dacă ești Laura Andreșan) ca să intre toți în *silenzio stampa* și dintr-un Shift-Tab să iasă cu bătaie între galerii. Și – na, că uitam! – să-i dai „Ctrl-Alt-Delete" lui nea Puiu.

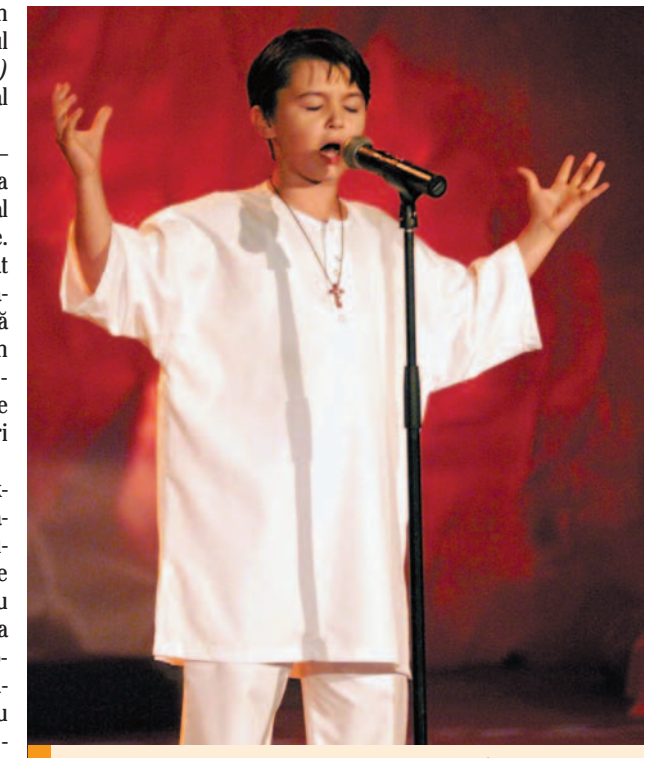

Noni, care, ca și Adrian Năstase în țară, ar fi cîștigat în străinătate dacă l-ar fi ajutat voturile românilor

★ Într-o dimineață am fost întrebat din televizor cam așa: „Vrei cele mai bune manele pe telefonul tău mobil?". Le răspund pe această cale: „Nu!".

★ O mare parte din patria-mumă se află sub ape, un prilej minunat pentru a auzi la TV exact aceleași spuse pe care le auzim de fiecare dată cînd e caz de inundații: „Ca în fiecare an, la începutul toamnei sau în vremea dezghețului, țăranii și-au pierdut agoniseala lor de-o viață". Inudațiile astea venind cam o dată la fiecare șase luni, încep să cred că țăranii ăștia or fi un fel de specie de efemeride, că prea le e scurtă viața de agoniseală!

★ Un candidat la Camera Deputaților din partea Partidei Rromilor era să o ia peste fizic de la niște alegători nu prea binevoitori din Tecuci, motiv pentru care s-a speriat, a scos pistolul de la cingătoare și a tras cîteva focuri, așa cum poate ați fi făcut și dumneavoastră. Problema cu pistolul – de fapt, se cheamă pistolet – este că la *Focus,* pe Prima TV, ni s-a arătat un model „Carpați", din acela cum aveau milițienii, cu care, dacă tragi într-o găină, i se oprește glonțul în pene. Acuma, sincer vorbind, e și normal să vină omul cu un așa pistol, că doar se întîlnea cu alegătorii lui, nu cu găinile rumunilor.

★ Am ajuns să îndrăgesc cel mai mult și mai mult o rubrică de televiziune care, tocmai, nu e realizată de așa-zișii oameni de televiziune, ci în mare parte de bravii pensionari cu simț civic ai patriei. Rubrica, una de la RealitateaTV, se numește *Tu Decizi!* și conține mesajele telefonice trimise de aceștia din bruma lor de pensioară în special pe adresa clasei politice de la noi. Se pare că timiditatea primelor ediții a lăsat locul, treptat, unei detașări cauzate, probabil, de gîndul „La vîrsta mea, ce pot să-mi mai facă ăștia, să-mi ia pensia?". Mesajele ar trebui semnate „Grupul pensionarilor care beau doar apă chioară cu tămîie".

Parabola, prietenă cu românul

Un prieten, român, întors în România după 25 de ani trăiți în Occident, se uita la emisiunile electorale pentru a se plasa în realitatea românească de azi.

Rezultatul: este derutat, nu știe dacă să rîdă sau să plîngă. 12 candidați la președinție, cel puțin jumătate din ei personaje de vodevil.

Agamiță Dandanache pare un politician serios și informat în comparație cu preotul ortodox de peste Ocean care rezolvă sărăcia cu salariul său de președinte.

Dar cînd vezi emisiunea de la Realitatea TV, moderată de Tatulici, susținut de Culcer și Roșca Stănescu, îl iubești pe Gigi Becali. Un dialog imposibil între un idiot (candidat la președințe în 2004), care nu înțelege nimic din funcțiile Parlamentului, guvernului, rolul președintelui – un fel de măgar la turma de oi, și ziariști. Prietenul întors acasă după ce a trăit într-o democrație normală nu înțelege de ce ziariști valoroși, oameni serioși, se străduiesc să lege o conversație coerentă cu „Candidatul" și mai ales de ce noi toți trebuie să acceptăm astfel de farse. De rîs e reacția ziaristei Culcer, sincer lezată cînd i se compară pixul de plastic cu stiloul de aur al oierului. Și nu lezată o dată, de două ori, ci o emisiune întreagă. Mai bine lua șpagă un stilou, era cu mult mai simpatică.

Dacă Becali este un idiot pe care putem să-l ignorăm, al doilea candidat vizionat în aceeași zi la *Nașul* este Năstase. De data asta, spectatorii sînt tratați ca niște idioți. Chiar și Nașul și Cristoiu încep să aibă fețe.

Năstase, cu un aer nevinovat și idilic, ne vorbește despre calitățile lui de turnător de betoane în scara casei personale, pentru gingașele picioare ale Danei. Continuă apoi să ne vorbească despre afinitățile sale pentru albine și viața stupului, despre albine și trîntori. Cu albinele, Năstase nu este arogant, numai stăpîn pe sine. Moraru și Cristoiu rămîn perplecși, îl ascultă minute în șir încercînd să găsească legătura cu momentul electoral. Totul devine și mai năucitor cînd Năstase explică senin cum, la un moment dat, albinele se supără, se revoltă și-și schimbă matca sau regina. Cristoiu se înviorează și rîde mînzește.

Cine e mai parabolist dintre ei, ăla va cîștiga alegerile. Adevărul e că între nea Gică de la strungărie și candidații noștri nu e mare diferență. Doar că nea Gică pune botul la parabole.

Eugen ISTODOR

Stai liniştit, Iacuboave, că nu-ţi ia nimeni capul, chiar dacă pierdem alegerile! Păi, ce-ai luat tu cu gaura de la RAFO Oneşti? 750.000 de lei de la fiecare român? O nimica toată, nici un kil de brînză Roquefort! Oricum nu mănîncă ţăranii ăştia brînză mucegăită.

Fotografie de familie: Sub braţul protector al prim-ministrului, Corneliu Iacubov se întreabă dacă mai este acţionar majoritar la RAFO sau doar simplu profitor

Tupeu 2004

10 ani de Iliescu, 10 ani de „Tupeu 2004“

Epoca Iliescu s-a încheiat aşa cum a început: cu o măgărie. Un 1-1 amărît cu Armenia şi un 0-15 cu corupţia, 0-32 cu jaful, un 0-1 chinuit cu dictatura şi un egal de neuitat cu nesimţirea. Generalul Iordănescu a umplut-o de sînge la Erevan în timp ce la Bucureşti inaptul-combatant Iliescu şi-a pătat din nou mîinile cu sîngele democraţiei. După ce s-a plimbat cu icoana făcătoare de minciuni a lui Năstase prin toate satele pline de ţărani din România profundă, la sfîrşit, Iliescu şi-a dat arama pe faţă şi s-a pus în poala tuturor Iacubovilor din ţara asta. Să ne fie ruşine, domnule preşedinte al tuturor românilor! Să vedem pe cine urîm săptămîna aceasta, poate ultima:

Scuipeu 2004 (3 puncte): **Guvernul României.** Guvernul pe care cu mîndrie îl stuchim „Guvernul Adrian Năstase“ a vrut să ne arate că, atunci cînd vine vorba de interesele Mafiei, îl doare exact acolo (cur). Jucînd banii contribuabililor la ruletă, Guvernul a mizat toate salariile, pensiile, asigurările de sănătate, indexările românilor pe 2 de (la) negru – RAFO Oneşti şi CAROM – şi a pierdut 16.000 de miliarde, preluînd la stat datoriile giganţilor ocultei PSD din provincie. Furaţi, băi, da' mai luaţi şi şpagă, să nu vă stricaţi!

Mega-tupeu special (2 puncte): **Ion Iliescu.** La despărţire, Ion Iliescu şi-a făcut mişto pînă la capăt de democraţie. Prima dată în legătură cu jaful de la Oneşti: „Nu mai veniţi cu asemenea fleacuri!“. În fond, dac-ar fi să calculezi echivalentul a 16.000 de miliarde în copii – ăia care-au ieşit cu piepturile goale la Revoluţie în faţa tancurilor – cîţi ar fi? 100? 200? Un fleac, domnule preşedinte!

Mega-tupeu normal (1 punct): **Ion Iliescu.** Dar trăsnaia de mai sus n-a fost de ajuns pentru inepuizabilul Ion Iliescu! La Călăraşi, preşedintele i-a certat pe oamenii veniţi să-l vadă în piaţa mare că ar fi votat cu Alianţa. Incredibil – Ion Iliescu mai are 5 zile pînă cînd – 4! – îşi va încheia imensul său – 3! – mandat de preşedinte – 2! – dar încă nu a înţeles nimic din – 1, stimaţi telespectatori! – din democraţie şi-şi ceartă poporul că n-a votat cum a vrut PSD-ul lui cu tot. Zero! S-a sfîrşit!?

Bursucul drastic

Şi acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1.	Ion Iliescu	42 puncte
2.	Adrian Năstase	23 puncte
3.	PSD	16 puncte

Faptele sînt apolitica mea

„Haoleo, răjele nostru, pă matale te votăm, mînca-ţ-aş bărbuţa lu' matale dă pesedist“, i-au promis ţiganii din Zanea, de lîngă Iaşi, lui tata Solcanu, venit în vizită electorală. Flancat regulamentar de Dorneanu, senatorul s-a întreţinut vreo cîteva ore cu Stăneştii de Iaşi şi a spus solemn că le pune şi apă, şi asfalt, şi Salvare, şi îl mai eliberează şi pe ăla micu a' lu' Fernando care „n-o furat mult, numa' neşte bluji“. Cam aşa a fost de faţă cu ziariştii. Dar ce nu s-a văzut a fost că înaintea lui Solcanu şi-a făcut ceva drum prin Zanea ditamai comisarul-şef Ştefan Alexa, şeful poliţiei ieşene. Care, complet apolitic, dar puţin (mai mult) lingău, a instruit ţiganii să se poarte frumos, să lege calul în sufragerie şi să facă rost rapid de nişte afişe cu „faptele sînt politica mea“. Să nu credeţi că Alexa nu a avut şi treabă. Şi încă treabă oficială, ca actele de identitate pentru cîteva sute de ţigani care n-are cu ce să voteze pă răjele, şăfu'.

Dur alexa, sed lex

Partidul Noua Aberație

Într-o emisiune electorală de săptămâna trecută, George „Gigi" Becali a făcut o propunere legislativă de mare impact care, desigur, îi va aduce multe voturi. El a spus că va promova, dacă va ajunge la Cotroceni, „Legea Spovedaniei". Ce va însemna asta? Că toți cei socotiți de Gigi bandiți vor fi puși să spună cinstit cît au furat și să dea banii înapoi. Frumos, numai că această lege nescrisă a spovedaniei a fost aplicată și înainte de '89, cu oameni simpli declarați bandiți, duși la „Mînăstirea Secu" și puși să declare verzi și uscate. Unul dintre consilierii becalieni știe bine despre ce vorbim! Bun, chestia nasoală este că, dacă Gigi ajunge președinte, după ce românii vor scăpa de el va trebui să se înființeze un alt CNSAS: Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Spovedaniei!

Spovedan Pavel

PSD ne dă lumină din benzină

16.11.2004, ora 17,47. La Mix FM Cluj-Napoca, mare concurs mare și treabă la fel de mare! PSD oferă benzină sau mese la restaurant cui sună primul la radio. Culmea, primul cetățean care sună nu e nea Nicu Văcăroiu, căruia îi plac mesele la restaurant, dar nici de la o vadră de gazolină nu s-ar da în lături. Primul cetățean care sună este o doamnă: doamna Mariana. Cine vă oferă premiul? Doamna Mariana rostește mieros cuvântul magic: PSD. Aplauze. Nu se scandează, dar se întreabă: Cu cine votați? Doamna Mariana repetă mieros cuvântul magic: PSD. Felicitări, ați câștigat. Ce alegeți, benzina sau masa la restaurant? Doamna Maria alege benzina. Premiul se ridică de la sediul PSD. Nu v-ați decis cu cine votați? Păi, sunați la Mix FM Cluj-Napoca și cereți benzină, că brichetă vă dă PSD.

Foc şi ţară

La Bacău a venit Paștele cheilor

În cutiile poștale din Bacău au apărut de ceva vreme – cu kilu', după cum ne spune un cititor – niște materiale electorale ciudate, care par a veni de la PD și pe care scrie „Hristos a înviat!". Ciudat, nu? E posibil, oare, să faci o asemenea greșeală? Deși nu putem băga mîna în foc, noi credem că e lucrătura oponenților, care și-au dat seama că nu mai e de ajuns doar să-l arăți pe Iliescu la babele din teritoriu ca să aduni voturile, așa că au început să-i bage bețe-n elice marinarului. Pe bune, dacă tot umblă la sensibilități de-astea religioase, puteau, nene, să creeze afișul cu Năstase lăcrimînd după voturi, nu să-i facă de ocară pe băieții de la PD! Chiar mă tem că s-ar putea să se întoarcă împotriva lor faza asta. Tare mi-e că lumea o să cioc-nească mai devreme ouăle premierului, o să pună ștampila pe alții și, după asta, va rosti și un „Dreptate și Adevărat a înviat!".

Icoana Chiriţa

Candidatul, cel mai bun prieten al omului

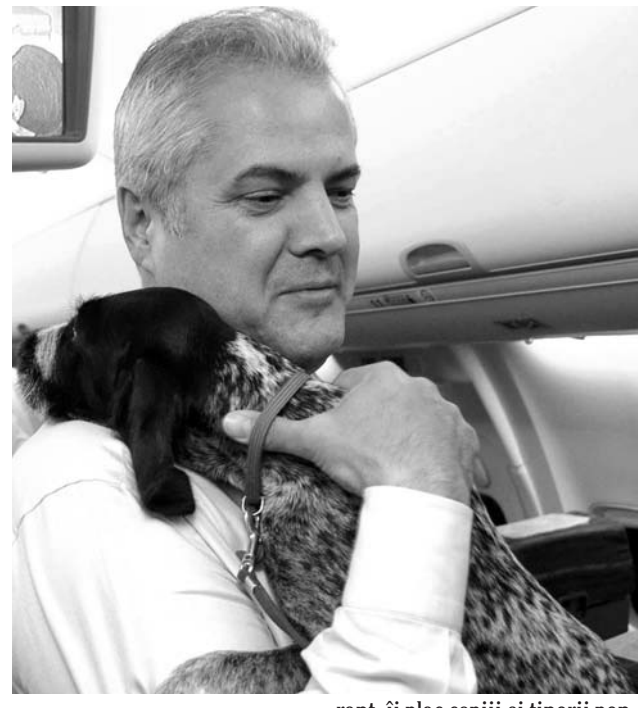

Dacă veți privi fără multă atenție aceste două fotografii, veți observa un numitor comun: ambii candidați la președinție țin cîte un cîine în brațe. Adrian Năstase are un pui de brac german, Vadim are un pui de Chow-Chow. Se știe că stăpînii seamănă cu animalele lor, așa că ne vom permite o mică analiză chino-politică. Chow-Chow este un cîine foarte devotat familiei care l-a adoptat, nu se înnebunește să fie mîngîiat și așteaptă impasibil sosirea medicului în cazul în care are probleme, fără să se ascundă sub pat. Bracul german este un cîine de inspirație germană, de vînătoare, îi place să stea pitit în curte și să țopăie în jurul cotețului. Dacă la vînătoare nu prinde bibilica sau bibilicul sălbatic pe cuib, îi ia ouăle în gură și le aduce stăpînului. E un spirit mai exuberant, îi plac copiii și tinerii pentru că îi aleargă prin teritoriu, dar dacă partenerii sînt bătrîni, își face treaba și cu ei.

Se știe că Vadim a propus Chow-Chow-ul drept prim-ministru, iar eu, să fiu sincer, dacă aș avea de ales între prim-ministrul Geoană și prim-ministrul Brac, l-aș alege pe Brac. Și cred că la fel gîndește și Năstase, din moment ce nu l-am văzut niciodată cu Geoană în brațe.

Collie Powell

Je m'en afiș

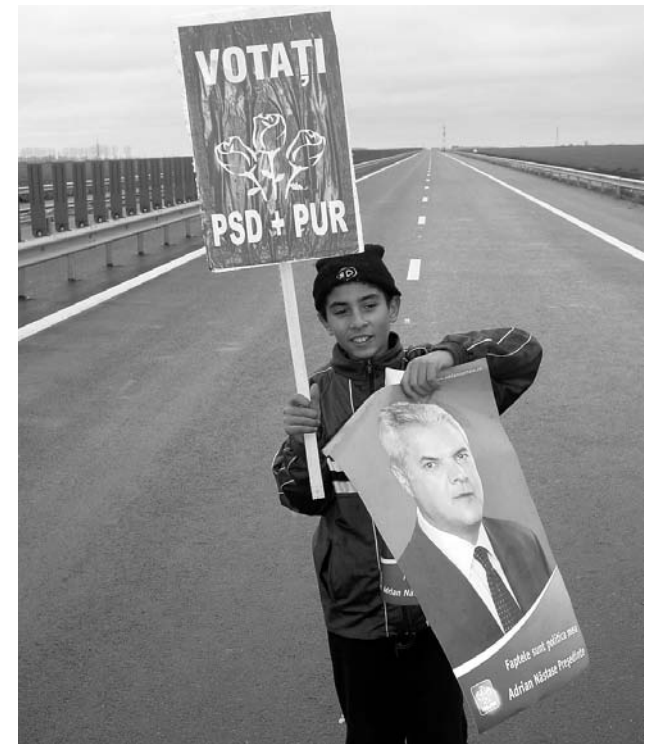

Acest cetățean minoritar mic a fost surprins de fotograful nostru pe Autostrada Soarelui în timp ce făcea campanie potențialului președinte Adrian Năstase. După cum vedeți, campania PSD nu e atentă deloc la cei care vînd deja binocluri, decodoare HBO și aparate foto „Olimpia" învelite în afișe cu Năstase. Și ca să parafrazăm o campanie vizibilă pe toate canalele media: „Peste două săptămîni el nu votează. Ar fi bine să rămînă cineva acasă la tine dacă tu votezi".

Bahto HBO delo delo

Și se jură că nu coafură

Acu' vreo două săptămîni ne uitam la o poză electorală a lui Băsescu și îl întrebam (citez din textul de atunci): „Haide, domnu' Băse, se poate? Și restul de frunte unde-i?". Restul de frunte, pentru cei care nu-și mai aduc aminte de imaginea respectivă, o tăiaseră din condei băieții de la firma care făcuse afișul. Așa că l-am urmărit pe domnu' Băse, l-am pîndit, l-am așteptat la înghesuială și tot l-am prins pînă la urmă: s-a lăsat greu, dar s-a lăsat, că doar nu degeaba i-am ținut chibritul atît de jos.

Chelia Roberts

Năstase s-a făcut de rujine

La Focșani, publicitatea stradală a început să le joace candidaților feste, ca să nu spun fuste. Nu e clar ce caută rujul acela acolo, o fi pentru electoratul feminin aflat în șomaj, care se plînge că nu mai are ce duce la gură. Ciocolata, la rîndul ei, o fi pentru baronetul PSD din localitate, care și el se plînge că de cînd cu campania asta a mîncat o grămadă de alteeva de aceeași culoare, dar cu un gust total diferit. Iar mesajul „N-o împarți cu nimeni" s-o referi la Adrian Năstase și la economia națională.

Ruj Tunaru

Spitalul de campanie

Zbor deasupra unui cuib Tecuci

Consilierul guvernamental pe probleme de discriminare Gheorghe Ivan, 57 de ani, a participat în Tecuci la o întîlnire alături de Viorica Gotu, președintele Alianței pentru Unitatea Rromilor din Galați. Această înghesuială regizată, tip alba-neagra, destinată strîngerii de fonduri de campanie din buzunarele unor gură-cască, a fost de fapt un miting electoral; o alternativă la campania din ușă în ușă sau din balcon în balcon. Participanții și-au lăsat deoparte ghiozdanele tip acordeon și stilourile ninja și au trecut să dezbată problemele învățămîntului. Dar s-au înfuriat atît de tare, că au sărit să-l bată pe domnul consilier. Speriat, omul a scos pistolul cu glonț din dotare și a tras două focuri în aer. Asta înseamnă fie că brînza puturoasă franțuzească este mai scumpă la Tecuci decît în Canada și nu-ți dă mîna să arunci cu ea în oficialități, fie că rromii au început să învețe așa de mult, încît nu le-a mai rămas cerneală de împroșcat în dezbateri.

Tare-n glonţ

Oltenița a intrat în călduri după Iliescu

Iliescu și-a lăsat adesea stimații concetățeni cu ochii în soare. Dar asta nu prea le-a ținut de cald nici măcar confraților din Oltenița, oraș care săptămîna trecută era să rămînă fără căldură. Cel prin vinele căruia curge sînge de oltenițean a aflat că prin caloriferele oltenițenilor nu mai curge nimic. Și cum nu mai avea programare la frizer, a dat o fugă pînă acolo și a rezolvat problema. Nu e vorba de experiența de fochist pe care Nelu o va fi acumulat copilărind printre locomotive; și nici de sloganul „Iliescu apare, soarele răsare". Nelu, acest Robinet Hood, a vorbit undeva sus, la el acolo, la București (că-i știe pe toți, maică!), pentru a se debloca niște fonduri. Acest unic eveniment – prima vizită a sa care îi încălzește cu ceva pe alegători – îi conferă lui Nelu o aură prometeică. Cu singura deosebire că el nu a furat focul, ci doar o amărîtă de revoluție.

Fondurile Pharenheit

Pe Geoană l-a luat ura pe dinainte

Într-un discurs ținut la Amonil Slobozia, Geoană l-a caracterizat pe Năstase: „E un șef bun, un lider puternic. Uneori ți-o mai și trage… ăsta-i adevărul. O mai iei și pe coajă. Asta-i viața!". Acum ați aflat și dumneavoastră, domnule Geoană? Păi, nouă, românilor, ne-o trage întruna de patru ani, și chiar mai tare decît matale. Noi credeam însă că premierul e mai degrabă pasiv, ca om politic, în comparație cu nebunul de Băsescu. Dar iată că și Năstase poate fi înfipt. Cel puțin în Geoană. Dar, după cum știm, în vară, la locale, lui Geoană i-a tras-o și Băsescu. Înseamnă că de-asta s-a bosumflat premierul și n-a mai vorbit cu Geoană cîteva zile după treaba aia. Ministrul de Externe a fost protejatul lui Iliescu, dar noi zicem că ar fi bine să se protejeze și în ceea ce privește relația lui cu Năstase; adică faci ce vrei, măi Mircea, dar știi ce faci?

Elton Geoană

Geoană *reloaded*

Aflat în turneu electoral, Geoană le-a oferit tinerilor din cîteva sate vrîncene cartele cu 60 de minute de acces la Internet. Uite-așa se retrag țăranii liniștiți în case, downloadează cîte o damigeană de molan de doi mega din pod pînă încep să vadă pixelat și așteaptă primăvara ca să restarteze lucrările agricole. Cadourile sînt binevenite, mai ales că, odată cu frigul, motorina începe să înghețe, iar motoarele de căutare de la tractoare pornesc din ce în ce mai greu. Și dacă tot am ajuns la Google, mă întreb: la manevra asta, Geoană o fi dat pe opțiunea „Căutare avansată de voturi" sau pe opțiunea „Mă simt norocos"? Așteptăm și introducerea unui sistem electronic de transfer rapid, pe bază de carduri. Țăranul face depunerea la el în sat, iar cînd ajunge în concediu la Londra, bagă cardul și-și scoate de acolo, de la bancomat, un sac de tărîțe și doi coceni pentru la toaletă, ca să nu se mai care cu ei.

Vax-modem

La ușa cortului candidaților

Bucureștiul s-a umplut de corturi. Care ale PSD-ului, care ale Alianței. În corturi sînt oameni. Toți împart afișe, pliante, cărticele și alte promoționale. Ce-i mîna pe ei în luptă? Am vrut să aflu.

Cortul PSD-ului de la Piața Kogălniceanu. Monica și Adina, fete învoite de diriginta lor de la Liceul „Petru Poni“, care a avut înțelegere pentru crezul lor politic. Una blondă, una brunetă, bine îndoctrinate. Nu știu dacă înțelegeți… cele două „cred“ că în București toată lumea votează cu PSD-ul. Monica: „Am dat de dimineață și pînă acuma 500 de calendare mici, 500 de afișe cu Năstase și 500 de poze cu Corina Crețu. Nu mai avem, trebuie să ne mai aducă. Îți spun, toți or să voteze cu domnul Adrian.“ „Cît vă dă pe zi?“, le întreb. Înțepate, îmi spun că e secret.

Apare un pensionar prăpădit, cu pantalonii pătați, dar mîndru că e membru al PSD de 12 ani. Se bate pe burtă cu fetele și le întreabă: „Ce faceți, mă? Cît vă dă? Tot 300.000?“. S-a dus dracului secretul! Apare un nene de la partid, cu o față de șpăgar ce nu am văzut. Una din fete, bruneta, se duce după cort și îi face semn să vină. Șușotesc ei ce șușotesc, apoi omul vine la mine și mă întreabă ce vreau. Îi zic și începe: „Ce cauți tu aici? Aaa, ești băiat tînăr… stai la vrăjeală… stai la fete, te înțeleg, da' avem cort și pe Plevnei, cu băieți. De ce nu te duci la băieți? Băi fetelor, aveți grijă, nu-i ziceți nimic!“.

În buza stației de metrou Timpuri Noi sînt două corturi, unul al Alianței D.A., unul al PSD-ului. E rîndul Alianței să stea cu mine. Vreo trei fete, un băiat înalt, un bărbat, niște lucrători de la ADP care le întăresc cortul cu placaj. Mă uimește că strîng semnături de la oameni, deși nu mai e cazul. „Pentru un fel de sondaj“, îmi spune una din fete, Claudia sau Raluca. E o prostie de sondaj, le zic, un sondaj doar cu oamenii care îl votează pe Băsescu nu e sondaj. Din păcate, neuronii celor de la Alianță sînt puțini la cortul acesta.

La cortul PSD-ului, o fată și un băiat. Marius e membru PUR și, cînd îl întreb cum e să stai la cort, îmi răspunde sincer: „E trist“. Îi întreb cît cîștigă. Inițial nu vor să spună. Le povestesc episodul din Piața Kogălniceanu. Aici, Marius spune: „Eu aș fi mai prudent cu banii ăștia. Știi… de banii pentru corturile astea se ocupă Vanghelie! Îți dai seama! De pildă, la locale au fost probleme cu unii care nu și-au luat banii. Îți dai seama, poa' să zică Voiculescu orice, dacă nu îmi primesc banii fac praf cortul ăsta, îl iau acasă, îl rup.“

Fata: „De cînd sîntem noi aici, de marți, numai o persoană a venit să ne spună că votează cu Năstase și că îl admiră. În rest… nu prea. Vin și iau calendare. La noi s-au oprit mai ales bătrînii.“ La cortul Alianței e cît de cît lume. „Ăștia-și dau silința, la ei vine și noaptea un paznic. Noi trebuie să îl demontăm cînd plecăm. De-abia azi ni l-au adus. Pînă acuma am stat sub cerul gol.“

Îl întreb pe Marius cum se simte ca membru PUR în situația asta ingrată. Pînă la locale a luptat împotriva PSD-ului, a mafiei, și acuma s-a trezit aliat cu dușmanul. „Cum să mă simt… prost.“ „Votezi cu Năstase?“ „În nici un caz, oricît m-ar îndemna Voiculescu.“ „Și-atunci, ce cauți aici, în stradă, în cortul Uniunii?“ Marius: „Gîndește-te la mine ca la un student sărac, care are nevoie de banii ăștia.“

Alexandru VĂRZARU

Aoleu, sînt deșelată! Să vă spun drept, abia aștept să se termine campania asta și să scap. Păi, dacă toată ziua spun DA la toți trecătorii, credeți că seara, cînd mă întorc acasă frîntă de oboseală, mai am puterea să-i zic NU prietenului meu?

Ieșind în stradă, membrii Alianței D.A. încearcă să se adapteze unei confruntări ca la ușa cortului

Cultа noastră cea de toate zilele

Credința popii Nuțu în domnul său Adrian

Vestitul popă Nuțu Mircea, pînă de curînd vicepreședintele organizației județene PSD, apropiat al domnilor Mîrza și Cozmîncă, nu pierde nici o ocazie de a dovedi că mai tare îi e credința în PSD și în domnul său Năstase decît credința, pur și simplu, în Domnul nostru, al tuturor. La Mălini-Suceava, dinaintea lui Adrian – venit în campanie electorală – și a credincioșilor, preotul de partid a ținut o tîmpă și lingușitoare cuvîntare, cum doar el știe rosti (redată integral de săptămînalul sucevean *Jupînul).* După ce l-a asigurat pe candidatul PSD la președinție că „toți cei din județul Suceava vă admiră și vă prețuiesc, fiindcă sînteți frumos“, l-a atacat pe Traian Băsescu. Subliniind că Biserica „este cea care promovează moralitatea în ochii lumii“, preotul Nuțu a dăruit premierului Năstase o monografie a Mănăstirii Slatina, arătînd că aceasta „este scrisă de fiul celui care vă vorbește, preot-părintele Nuțu Emanuel Ștefan, care este acum la studii la Viena“. Chiar dacă nu citește presa și nu se uită la *Știrile de la ora 5,* popa Nuțu trebuia să spună în public premierului că și celălalt fiu al său, Nuțu Vasile – și el absolvent de seminar teologic – beneficiază de o bursă pe cîțiva ani, tot la Viena, unde statul austriac îi asigură cazare, masă și un rînd de haine (vărgate), după ce a comis un jaf armat în Austria. A omis să spună și că feciorul studios e la a doua întîmplare de acest fel, după ce a împușcat în ceafă – cu un pistol cu aer comprimat – un tînăr din Gura Humorului, pe cînd se întorceau de la o discotecă (fapt mușamalizat, pe cînd era vicepreședinte al PSD). În aceste condiții este firească și credința popii Nuțu în domnul său Adrian care, pe căi diplomatice, ar putea obține un transfer al studentului Vasile la o facultate mititică din România, unde ipoteticul președinte de țară Adrian Năstase, printr-o grațiere, ar putea grăbi obținerea diplomei de „bună purtare“.

Cuviosul Politichie

Campanie 2004: PSD a făcut-o de zoaie

Cine conduce campania de dezinformare

În organigrama Direcției Securității Statului a funcționat pînă la revoluție și misteriosul Departament „D". Istoricii Securității consideră că atribuțiile acestui compartiment erau acelea de „dezinformare a inamicului", adică de creare a unor versiuni paralele, pentru orice eveniment sensibil din viața socială și politică a României comuniste. După unele aprecieri, numărul de specialiști care activau în cadrul Departamentului „D" nu depășea 40 de cadre. În loc să dispară, după 1990 asistăm la o recrudescență a activității de dezinformare, în slujba autorităților neocomuniste. Se crede că există cîte un centru major de dezinformare, la nivelul fiecărui serviciu de informații, ca de altfel și unul de coordonare politică, escamotat în sediul Secretariatului de Stat al Guvernului. Se bănuiește că printre posibilii „specialiști" în dezinformare se numără inclusiv instituțiile aferente ale Cancelariei prim-ministrului, ca de pildă Departamentul pentru Analiză Instituțională și Socială și Departamentul Purtătorului de Cuvînt al Guvernului. Un alt centru de dezinformare funcționează la nivelul Administrației Prezidențiale.

Un exemplu – ce-i drept, haios – de campanie pe dos s-a înregistrat în Republica Ploiești, patria ministrului Săniuță. Alianța anunță sosirea Marinarului în Ploiești, iar Uniunea PSD+PUR, gentilă, are grijă să afle alegătorii despre locul unde se va ține spectacolul electoral al PNL-PD: la Sala Sporturilor. Realitatea era, însă, alta: Băsescu s-a desfășurat în fața Casei Sindicatelor. Simpatici băieții de la PSD+PUR, nu? Bine că n-au anunțat lumea că spectacolul electoral din Ploiești, al Alianței, se va ține la Pitești.

Despre campania jegoasă dusă de PSD la Constanța v-am mai vorbit și v-am mai arătat. Cîteva imagini cu Aliații, însoțite de comentarii decupate parcă din *România Mare.* Pe ele scria „Producător Hecht, Beneficiar PSD". Deși a decis că sînt ilegale și „lipsite de bun simț" (hai, nu e cazul să lăcrimați), Biroul Electoral Județean nu a reușit să le desființeze, pe motiv că acel „PSD" nu se poate identifica, evident, cu Partidul Social Democrat. Întîmplarea face ca aceeași mențiune să apară pe unele afișe electorale ale PSD din București. Astfel, sintagma „Producător Hecht, Beneficiar PSD" este vizibilă pe panourile din care Uniunea Partidul Social Democrat + Partidul Umanist Român își promovează Geoana, Năstasele plus cinstea și sărăcia celui care, în timpul său liber, sare gardul de la Cotroceni pentru a face un pipi mic pe Constituție. Referindu-se la campania murdară de la Constanța, Năstase declară ziariștilor (citățm din *Adevărul):* „Nu știam de aceste lucruri, dar nu mi se pare ceva corect. La Constanța este altceva, *cei de acolo au ales să-și facă singuri campanie…".* Asta în timp ce, cum arătam, materialele de propagandă au aceeași sursă. Cum ar veni, ipocrizia merge mai departe, eventual cu autocarul de campanie.

Trecem la panourile cu caricaturi. Echipat în marinar, Băsescu aleargă pe malul mării, avînd cîteva vaporașe sub braț. Mesajul: „Hi, hi, hi… Flota nu s-a furat, dar vapoarele au dispărut!". Știți povestea flotei. De fapt, n-o știți, căci se pare că nimeni n-o știe – nici măcar Micky Șp. sau nea Nicu Văcă –, din moment ce nici o instanță nu a dat vreun verdict. Într-un alt desen, deputatul PNL de Constanța Puiu Hașotti apare dormind cu capul pe masă, cu cîțiva păianjeni prin preajmă, însoțit de comentariul: „De 8 ani în Parlament…". Ca să pătrundem mai bine mesajul, am comparat cîteva cifre din activitatea prodigioasă a lui Tudor Baltă și a lui Marian Motoc, doi deputați PSD de Constanța, cu cîteva cifre din activitatea lui Hașotti. În actuala legislatură, Baltă a vorbit în plen de 20 de ori, Motoc de 14 ori, iar Hașotti de 106 ori! Declarații politice: Baltă 4, Motoc 10, Hașotti 42. Inițiative legislative: 3, 6, respectiv 14. Întrebări și interpelări: 1, 2, respectiv 10. Comentarii?…

Aventurile listei Coaliției pentru un Parlament Curat sînt cunoscute: falsificarea buletinului coaliției în cel puțin 4 județe, proces a cărui amploare și angajament poartă semnătura unui adevărat om de partid. N-am fi spus numele lui Cozmâncă dacă n-ar fi semnat tot domnia-sa sesizarea împotriva coaliției, adresată Biroului Electoral Central. Aici, dinozaurul cere cu seninătate BEC să intervină pentru interzicerea difuzării buletinelor. O plăcută surpriză ne-au oferit judecătorii care au respins la vot tîmpenia stalinistului, atît la BEC, cît și la Birourile din teritoriu.

Ce n-ați aflat pînă acum este că lista care a apărut sub formă de supliment al *Academiei Cațavencu* a dispărut din ziarele care au fost difuzate prin Poșta Română sau din cele vîndute în Valea Jiului, Iași, Constanța, Prahova. Ce spuneți, nu știți ce supliment?

Asfaltarea orașului – o iluzie optică

Victor CUCU

Pe lîngă problemele cotidiene, carosabil sînt cea mai stringentă problemă. Milioane de gropi prin care lumea trece în drum spre piață, casă s a u serviciu fac parte din d e c o r u l sinistru al Constanței. Trotuarele, mai ales cele din centru sînt acoperite cu mizerii, și atunci ești pus în situația de a merge pe p a r t e a carosabilă, pe care fiecare constănțean este nevoit să le înfrunte, gropile din ciuruită ca după bombardamente, ori mergi pe trotuar iar mașinile te stropesc din cap pînă-n picioare.

De aproximativ doi ani, Constanța a început un program de asfaltare a tuturor străzilor orașului. Intenția primarului Mazăre a fost, la acel moment, lăudabilă. S-au asfaltat arterele principale și cîteva cartiere ale orașului. Totuși, per ansamblu, multe străzi au rămas neasfaltate. Iar în cazul celor asfaltate, nu se știe exact cum au fost astupate gropile de dedesubt. Ce materiale s-au folosit? Ce tehnologie? Ce se ascunde sub asfaltul modern și lucios? Cît vor rezista lucrările făcute? Și, mai ales, de ce n-au fost folosite materiale românești și firme de la noi, specializate?

Sînt întrebări la care primarul Mazăre, prea ocupat de continuarea programului de asfaltare și cu aceleași promisiuni electorale, pe care le pune în practică din 2000 încoace, fără să vină cu ceva nou, întîrzie să răspundă.

- urmare în numărul viitor -

Președintele Traian Băsescu e sincer:

„În România, cine nu-i homosexual e securist!"

urmare din pagina 1

Duțu, pe care l-ați catalogat drept „maidanez politic al politicii

Patriarhia Română, împotri

Una din șmecheriile campaniei din acest an a fost deghizarea unui candidat în opozantul său. Nu vă gîndiți că Năstase a luat mecla lui Băsescu, că Băsescu și-a tras freza lui Năstase sau că Vadim a început să vorbească cu accentul lui Marko Bela, ca să păcălească electoratul. Dar sînteți pe aproape. Căci a apărut un buletin de știri, tip ziar, la Constanța, Sibiu și Timișoara, care se dă drept al Alianței D.A., dar e de fapt făcut de PSD+PUR. Scopul e unul simplu. Fanii Alianței iau ziarul, fiindcă poartă antetul D.A., și, cînd colo, citesc lucruri negative despre Alianță, voalat scrise. Citățm din titlurile ziarului ce se dă drept al Alianței: „Alianța D.A. amenință Biserica Ortodoxă", „În sfîrșit, curist»". Apoi, promisiunile D.A.: „Aducerea nivelului corupției la cel din mandatul 1996-2000", „Burse pentru tinerii care pleacă în străinătate, la cules de căpșuni", „Încurajarea libertinajului sexual și a căsătoriilor între homosexuali" etc. Evident că membrii Alianței D.A. nu au fost atît de tîmpiți să facă un astfel de ziar. Și dacă ne gîndim că în aceeași fițuică apar critici timide și la PSD și ținînd cont și de stilul consacrat de o anumită revistă, regăsit și aici, e de bănuit că făcătura vine din direcția partidului tribunului. Nu întîmplător PRM-ul a crescut în Constanța în ultimul timp, în defavoarea D.A., poate și datorită unor astfel de materiale-capcană pentru alegători. Iar cum falsul este la modă, PSD a tras iute și o copie a altui ziar, *Mesagerul român,* care a devenit din buletin al Alianței D.A., buletin al alianței anti-D.A.

Perla mizeriei este campania care îl leagă pe Băsescu de subiectul homosexualității. Un subiect care nu era unul din programul lui politic, ci a apărut într-o emisiune la MTV, unde marinarul a răspuns unei întrebări din public, încercînd să aproximeze o atitudine europeană, ceva de genul „cred că homosexualii trebuie să fie integrați". Echipa de campanie murdară a PSD a declanșat o cacealma națională despre *sodomia care salvează România.* Publicitatea, care este simultan homofobă, deci anti-europeană și anti-Băsescu, are un volum șocant: 8 milioane de manifeste ca acela din imagine au fost distribuite mai ales la țară, asta fără a mai socoti ce a apărut prin ziare fără identitatea beneficiarului. Trebuie să spunem că de ani de zile *Academia Cațavencu* a suspendat subiectul homosexualității lui Adrian Năstase pentru că am crescut și am înțeles că nu este o atitudine europeană. De vreun an de zile circulă prin redacții un document, încă nepublicat, cu mărturia unui scriitor homosexual care își enumeră partenerii. Lumea s-a jenat să-l scoată la lumină. Crede domnul Adrian Năstase că publicarea cuplurile de homosexuali nu vor mai avea de ce să se ferească, sub guvernarea PNL-PD. Nici măcar de biserică", „Președintele Băsescu e sincer: «În România, cine nu-i homosexual e securist»". Ce spuneți, nu știți ce supliment? lui ar fi campanie murdară?

SODOMIA SALVEAZĂ ROMÂNIA
D.A. pentru căsătoriile intre homosexuali !
D.A. pentru adoptia de copii de către cuplurile homosexu
SĂ TRĂIM BIN
SĂ TRĂIȚI BINE !
SODOMIA SALVEAZĂ ROMÂNIA
D.A. pentru căsătoriile intre homosexuali !
D.A. pentru adoptia de copii de către cuplurile homosexu
SĂ TRĂIM BIN

Mircea TOMA

Loc de retrocedat cu capul

Primarului din Brad / Îi fuge un teren neretrocedat / De sub picioare / Pe cîtă șpagă oare?

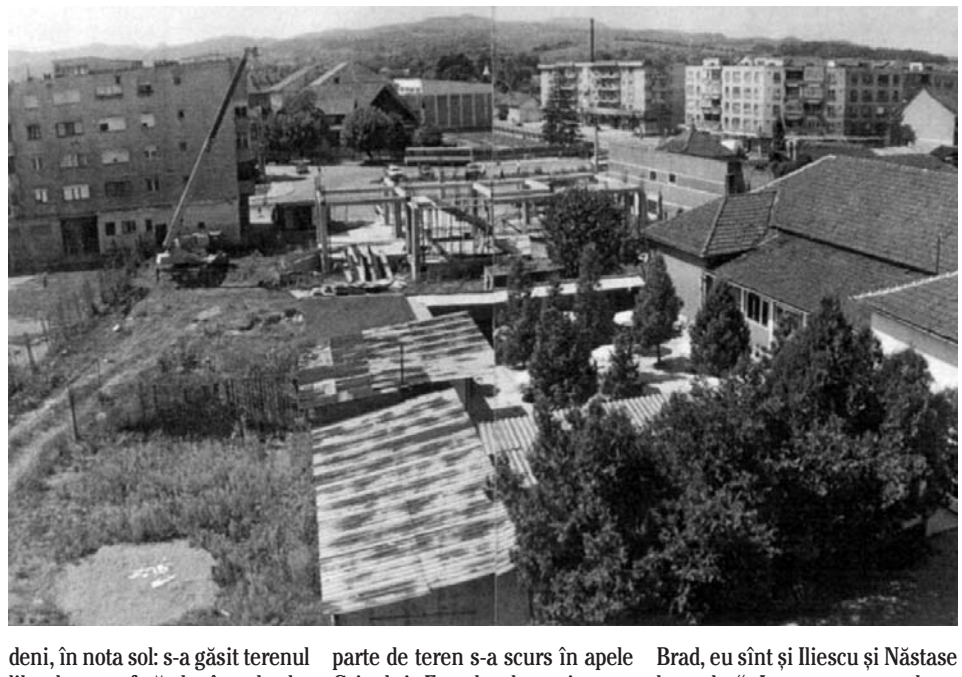

Un grup de ardeleni din Brad, județul Hunedoara, cîntă din frunză această doină de jale și dor de proprietate furată. Întîi, sub fereastra primului primar al Bradului, apoi la cea a noului primar, Florin Cazacu, PSD. Prima strofă a doinei conține datele de identificare a terenului: peste 1.000 mp, luați de potera comunistă, ilegal, ooooff, inimaaa meaaa! A doua strofă suspină ce-au făcut la Judecată năpăstuiții de proprietari, cum li s-a făcut dreptate după zece ani de procese. Și terenul, și clădirile de pe el au fost recunoscute așadar ca fiind ale lui Adrian Valentir, Diana Moraru și Radu Valentir, ultimul în bejenie în Canada din cauza poterei roșii. A treia strofă este dinamică: prezintă lupta proprietarilor cu noua poteră roșie, cea pesedistă. În primul rînd, Primăria Bradului a refuzat să dea curs deciziei judecătorești de repunere în posesie a Valentirilor. Mai întîi s-a făcut că nu găsește terenul, motivînd că e ascuns sub un bloc. Apoi, cînd li s-a arătat că nu e pitit terenul sub nici un bloc, ci e liber sub soare, Primăria a schimbat placa, băgînd o tromboneală interpretată chiar de virtuozii edili brădeni, în nota sol: s-a găsit terenul liber la suprafață, dar în subsol e ocupat de o canalizare și niște alte țevi. Pam-param-pam! Deci se cheamă că e ocupat solul de subsol. Adevărata interpretare este însă alta. Primăria Brad a dat pe bucăți terenul, deși se știa că e revendicat și cîștigat în instanță. A luat o bucată Administrația Financiară Brad, iar o altă parte de teren s-a scurs în apele Crișului. E vorba de societatea Crișul SA Brad. Într-un fel, vinovați de această furăciune sînt chiar Ion Iliescu și Adrian Năstase, care împreună au uneltit tîlhăria din Brad. Așa zice doina, așa glăsuiește primarul pesedist din Brad cînd repetă obsesiv, oricui îl acuză de nedreptăți, un refren de mare simțire: „Aici, la Brad, eu sînt și Iliescu și Năstase la un loc“. Iar acum, normal, tot Iliescu și Năstase, la un loc, trebuie să înfunde pușcăria fiindcă au trecut la Brad prin foc și pară legi și decizii judecătorești.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Discovery

A trăi și a munci ca în neolitic

Vasile Cotiugă este asistent universitar la Facultatea de Istorie a Universității „Alexandru Ioan Cuza“ din Iași. Sub conducerea lui, 30 de studenți desfășoară de trei ani încoace, în Parcul Arheologic Cucuteni, un experiment unic în România, de reconstituire a uneltelor de piatră, a locuințelor, ceramicii și tehnicilor alimentare de acum șase milenii. La început, s-au realizat 9 tesle și 12 topoare din roci dure. Cioplirea unui galet de rocă a durat 30 de minute, iar șlefuirea lui, câte trei ore pentru fiecare piesă. Cu uneltele reconstituite astfel, au fost tăiați stejari, tei și aluni, din care populațiile cucuteniene își înălțau locuințele. Un stejar cu diametrul de 24 de centimetri a fost doborât cu toporul de piatră în două ore și 11 minute și apoi cojit cu aceleași unelte. S-au cioplit bârne, montanți și furci arse în foc și coame de acoperiș, prinse în cuie de lemn, împletituri de răchită și coajă de tei. Locuința a fost acoperită cu stuf, iar pereții au fost făcuți din lipitură de lut. Podeaua a fost realizată din bârne despicate, peste care s-a aplicat un strat de lut bătătorit, amestecat cu paie și apă. În final, casa, cu dimensiunile de 7x4 m, arăta exact ca în neolitic și a înghițit un metru cub de lemn, 15 tone de lut și trei mii de litri de apă. În vara anului 2004, studenții lui Cotiugă au meșterit cel de-al doilea tip de locuință cucuteniană. Ei au reconstituit apoi ceramica de Cucuteni, arsă în gropi deschise, în cuptoare de foc sau de coacere, cât și o sumedenie de tehnici alimentare, începând de la râșnițe de mână și până la cuptoarele de pâine. Cultura Cucuteni a acoperit centrul Vechii Civilizații Europene, definită astfel de savantul american Marija Gimbutas. Frumusețea ceramicii acestei culturi a făcut de mult înconjurul lumii. Iar idolii ei de lut, reprezentând figurine feminine, *en violon* sau steatopige, fusiforme și foarte prelungi, decorate cu romburi, hașuri în triunghi și spirale, sunt considerate adevărate capodopere ale artei preistorice.

Silex Dinicu

Liviu Mihaiu vă îndeamnă

să vă duceţi la vot după ce-aţi citit aceste materiale despre ce se-ntâmplă în cea mai mare firmă unde e acţionar majoritar Adrian Năstase. Ah, era să uit, firma se numeşte Social-Democraţia SA.

dosarele chiX

La Rocar se fură pînă-n alegeri cu carul

Alegerile sînt un perfect prilej de făcut ilegalităţi. Candidaţii ies în faţă, fac circ, iar ziariştii, opinia publică sînt cu atenţia îndreptată spre ei. În timp ce ei strigă unii la alţii „hoţii-hoţii!!!“, în culisele politicii se trag sfori şi se aranjează un furt perfect şi neştiut. Un bun exemplu este în aceste zile mătrăşirea companiei Rocar, al cărei teren e scos la vînzare taman în prag de alegeri. Povestea terenului este una ireală pentru un stat european, dar complet emblematică pentru statul român. În buricul Bucureştiului, pe Bdul Pieptănari, la numărul 87-97 A se află un teren de 19 ha, citiţi zeci de milioane de dolari, care a aparţinut familiei Brătianu şi care a fost confiscat de comunişti. În temei legal, terenul a fost revendicat după Revoluţie de Ion I. Brătianu (poate şi fiindcă e perfect pentru o cultură de cartofi). SC Rocar SA, care părea că-l deţine, judecînd după acareturile pe care le are pe el, a negat însă că terenul este al său şi i-a trimis pe Brătieni să se judece cu APAPS-ul. Ca să dea instanţele peste cap, APAPS-ul a negat şi el că terenul ar fi în ograda lui, trimiţîndu-i pe revendicatori pe cîmpii. Paradoxal însă, deşi spunea că nu-i aparţine, Rocarul a luat în 1997 un împrumut de la BCR, pe care l-a garantat tocmai cu terenul în cauză. Adică cu un bun ce nu-i aparţinea. De-abia peste cîţiva ani terenul a intrat pe bune în patrimoniul Rocarului, printr-o dibace majorare de capital. Şi fiindcă Brătienii tot insistau în instanţă să ceară terenul înapoi, Rocarul a mai făcut o manevră iscusită. Nu putea să se privatizeze, principalul său bun, terenul, fiind cerut în instanţă. Aşa că a decis în această toamnă să se autolichideze. La lichidare se pot vinde lejer bunurile, deşi sînt în litigiu, statul (adică de la buget) urmînd să dea despăgubiri dacă bunurile vîndute nu-i aparţineau. PriceWaterhouse Coopers a anunţat licitaţie pentru teren în data de 26 noiembrie, cu două zile înainte de alegeri, cu preţul de pornire de 8 milioane de euro, plus TVA. Şi preţul va creşte, desigur, pentru că Rocarul are pretenţii mari, la fel de mari ca şi persoanele din acţionariatul şi conducerea sa: Adrian Năstase (în urma „cuponiadei“, după cum scrie în declaraţia sa de interese), deputata PSD Aura Vasile şi consilierul prezidenţial Dan Vuerich. Vedeţi, are dreptate (şi adevăr) Năstase cînd spune că faptele sînt politica lui, chiar în campanie.

Noul director al SRI va fi eunuc sau nu va fi deloc?

Fostul ministru al Agriculturii, Ilie Sârbu, actualmente preşedintele organizaţiei PSD Timiş şi coordonatorul alegerilor din judeţele Arad, Timiş şi Caraş-Severin, nu doarme, nu râde, nu iartă. El îşi strangulează inamicii, unul cîte unul, cu ajutorul unei părţi a opoziţiei timişorene care nu se regăseşte pe listele electorale. Un sprijin neprecupeţit în asasinarea inamicului i-l dă şi consilierul prezidenţial personal, Claudiu Iordache, responsabilul bibliotecii de la Cotroceni. Inamicul lui Sârbu se regăseşte, fără excepţie, în rîndurile partidului de guvernământ. Până şi ministrul Ioan Talpeş figurează pe lista neagră a lui Sârbu, la un loc de cinste. Talpeş, care este şi preşedintele organizaţiei PSD Caraş-Severin, i-a transmis lui Sârbu să stea în banca lui şi să nu-l calce pe coadă, dacă nu i s-a urât cu binele. De cînd nu mai este ministru, lui Sârbu i s-a pus pata pe întreaga omenire şi i s-a urât cu binele. Un psiholog este de cu totul altă părere şi crede că Sârbu trebuie trimis la sexolog. Un ţăran este de părere că Sârbu i-a omorât agricultura. Un vânător zice că, la ultima escapadă cinegetică, Sârbu a împuşcat o pereche de testicule de alun. Un radiestezist zice că aura lui Sârbu este neagră, ca la draci. Un alegător zice că afişul electoral al lui Sârbu seamănă cu un vampir carpatin, căruia îi lipsesc doar colţii şi o picătură de sânge care să i se prelingă leneşă din gură. Iar gura lui Sârbu zice despre sine că, dacă va câştiga alegerile, Ţara, Partidul şi Năstase or să-l facă directorul unui important serviciu de informaţii. Din informaţiile noastre a rezultat că Sârbu nu se vrea la SIE, ci la SRI. Vrea la SRI ca să afle cine i-a scos alunul acela în drum, în care se lăfăia ca nesimţita o pereche de testicule, pe care a fost nevoit să le împuşte în guşa prepuţului, ca orice vânător care se respectă.

Învăţăturile mumei pădurii către fiul său, omul pădurii

Se înşală amarnic cei care îşi imaginează că miza alegerilor din toamnă este să înlocuiască un regiment de nemernici cu un batalion de şmecheri. Căci nu de faptele cabinetului la vedere ne mai e frică, ci de mişcările guvernului din umbră al Alianţei. Unde se grupează încă de pe acum găşti şi cumetrii. Bănuim cine va fi noul ministru al Agriculturii şi silviculturii, în perspectiva în care Alianţa va câştiga alegerile. Înainte de a-i încurca planurile, îi reamintim viitorului ministru ce sarcini are de îndeplinit: a) să ceară anchetarea activităţii lui Ion Dumitru, directorul Regiei Romsilva şi omul de casă al lui Năstase, plus a membrilor Consiliului de Administraţie al Regiei; b) să clarifice în ce măsură fondul de publicitate al Regiei, cifrat la câteva milioane de dolari pe an, a fost gestionat direct de Năstase şi a condus la controlul presei; c) să certifice că între defrişările sălbatice de pe văile Nehoiului, Sadului, Lotrului şi Trotuşului, făcute de clienţii PSD, şi inundaţiile catastrofale de pe aceste văi este o cauzalitate demonstrată deja de studiile specialiştilor; d) să-l responsabilizeze direct pe Dumitru pentru colapsul silviculturii româneşti, să nu-i repete greşelile, să restituie şi să protejeze proprietatea privată silvică şi să prezerveze pădurile statului; e) să verifice activitatea ocoalelor silvice private, care gestionează un milion de hectare, pentru că se pare că toate afacerile celor din opoziţie s-au mutat aici, în Sibiu, Vâlcea sau Bistriţa. Timp de 10 ani, silvicultura a fost subordonată Ministerului Mediului şi s-a simţit bine. Năstase a înşfăcat pădurile de la Mediu şi le-a băgat la Agricultură, pentru a-şi satisface instinctele de vampir. Alianţa are obligaţia să analizeze temeinic ce face cu pădurile, să-şi strunească poftele, să-şi potolească clienţii şi să cântărească dacă nu e mai bine ca silvicultura să fie repatriată la Mediu, de unde a fost răpită, violată şi abandonată de PSD.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Ministrul Finanţelor şi Cutia Vilei

Ministrul Finanţelor Publice din România este Mihai Tănăsescu, de la PSD.

Una din temele preferate ale campaniei pesediştilor – şi îi rugăm pe această cale să cînte la altă masă – este aceea a impozitului pe venit. Ei propun o variantă, Aliaţii o variantă. Treaba lor, contabilitatea lor, Elveţia lor. Au atras atenţia fluturaşii ăia în care oponenţii Aliaţilor fac o comparaţie între „venitul“ unui afacerist liberal, calculat de *Capital*, şi „venitul“ unui cetăţean care ia o leafă de 4.200.000 de lei, calculată de regimul PSD. O manipulare de doi bani, în care se compară merele cu perele, nu mai insistăm.

Pesediştii îi plîng pe umăr unui om cu salariu de patru milioane. Mai că-ţi vine să crezi că pesediştii ăştia sînt nişte bieţi sihaştri, pătrunşi de mila salariaţilor de la coada tractorului.

Acuma, ca să înţelegeţi care-i legătura dintre Mihai Tănăsescu, impozitul bogaţilor şi cel al săracilor şi bordeiul ăsta din comuna Cornu. Păi, ce să fie? Am luat la întîmplare o bucăţică de cel puţin o sută de mii de parai din declaraţia de avere a unui ministru plîngăcios şi am pus-o în ziar, ca să vadă – de departe, că mai e şi o livadă între aparatul foto şi casă – de unde pică, atunci cînd pică, lacrimile pesediştilor către alegătorii sărmani. Cu averse, evident, în preajma alegerilor.

Eul greu

Lasă-mă, nenică,
că nu mai pot! De 5 ani stau
numai în campanii, n-am apucat să
conduc şi eu măcar o zi ce-am
cîştigat. Asta nu mai e viaţă,
nenică, e deja meserie!

Traian Băsescu, un pic obosit, parcă din ce în ce mai puţin hotărît să-i lipească pe spate lui Năstase plăcuţa cu „Aici sînt banii dumneavoastră!“

Îl vedeţi? În guvernarea
mea a fost conceput, în lipsa altor
distracţii mai costisitoare! Iar azi aflu cu
bucurie că doar în acest an a crescut cu aproximativ 8,1%. Dacă mă votaţi, vă promit: pînă la
sfîrşitul viitorului meu mandat va creşte cu minimum 50%. Ce, e puţin 12 kile pentru un
copil de 5 ani? ...Ia-l, Tănăsescule,
şi impozitează-l!

Tablou sugestiv din cabinetul de stampe al guvernării Năstase: „Mamona cu pruncul“

dosarele chiXXL

Mitreo,
Tărăcilă, bă, cît face în
euro 7% dintr-un miliard de dolari?
Uite, calculez eu pentru prima
jumătate de miliard şi restul îl calculaţi voi, că eu am îmbătrînit.
Executarea!

Doru Ioan Tărăcilă, Şerban Mihăilescu şi Miron Mitrea, trei profitori ai programului guvernamental „Contul şi faptele“. Penale.

Meciul Tărăcilă-Voiculescu

Campania electorală 2004 este un bun prilej să ne reamintim ameninţările electorale ale candidatului Ion Iliescu de la începutul anilor '90 : „vin moşierii“. Ei bine, bunicuţa a avut dreptate: au venit. A venit, de exemplu, Doru Ioan Tărăcilă, cel mai mare moşier al Bărăganului. Senatorul PSD, vicepreşedinte al Senatului României, şi-a găsit timp să pună laba pe 40.000 de hectare numai în judeţul Călăraşi, judeţ care a devenit moşia lui. Iar un moşier adevărat nu tolerează chiaburi în ograda. Iar Tărăcilă l-a descoperit pe dl chiab. prof. gr. Dan Voiculescu în plină activitate agricolă la IAS Mircea Vodă, unde exploata liniştit 3.000 de hectare. Drept care l-a luxat cât ai zice prăşilă. Rămas fără pământ, profesorul a revenit la activităţi mai intelectuale şi l-a ţinut minte pe Tărăcilă. Până în 2004, an electoral, când şi-a propus-ă-l luxeze pe moşier de pe poziţia lui veche de când PDSR-ul: locul 1 la Senat pentru Călăraşi. Aşa că, la marea negociere PSD-PUR, mediată de soţul moşieriţei Dana Năstase, Voiculescu a cerut capul lui Tărăcilă şi locul 1 de la Senat. N-a primit decât capul altei extremităţi a PSD-ului şi un loc 3 pe listele de deputaţi. Ajuns aici, mai că ne vine să ne oprim, că ne dau lacrimile văzând cum a ajuns un amărât de avocat din Călăraşi să-şi bată joc de ditamai generalul, scuze, directorul general al contu-rilor lui Ceauşescu. Dar vom continua, totuşi, aşa cum a făcut şi nefericitul. Care s-a resemnat şi a hotărât să accepte până şi locul ăla amărât. Aşa că l-a susţinut pe secretarul prefecturii Călăraşi în dorinţa lui de a face carieră PUR parlamentară. Respectivul (îl cheamă Şerban Jenel, dar nu vă chinuiţi să-l ţineţi minte, că nu durează) ar fi trebuit, conform legii (anticorupţie), să iasă din situaţia de incompatibilitate, dându-şi demisia din funcţia publică în momentul depunerii candidaturii. N-a făcut-o, a încercat să ocolească legea, declarându-se autosuspendat. Chestia cu suspendarea n-are nici o legătură cu textul legii care precizează că funcţionarul care candidează este considerat demis în clipa în care i se validează candidatura. Avocatul Tărăcilă n-a protestat la negocierea poziţiei, a semnalat însă incompatibilitatea doar după validarea ei, adică în momentul în care câştiga un post vacant de secretar al prefecturii pentru un pesedist din suita sa. Scor final: 3.000 de hectare + locul 1 la Senat + secretarul prefecturii (Tărăcilă PSD) la 0 (Voiculescu PUR).

Mircea TOMA
şi Cornel DUMITRU
(Gazeta de vineri),

Telecomunicaţiile speciale fură pe rupte

De la 2.000 de angajaţi în 1999, Serviciul de Telecomunicaţii Speciale (STS) a reuşit să-şi salte efectivele la 3.600, la finele lui 2004. Schema STS s-a umflat cu cadre de protecţie provenite din fosta Securitate, pe măsură ce s-a îngroşat şi gluma. Gluma s-a îngroşat, în timp ce comunicaţiile speciale ale Guvernului şi ale celorlalte servicii de informaţii au început să fie interceptate de SRI, în câteva staţii de frecvenţă şi centrale telefonice speciale din Bacău, Dolj, Maramureş, Sălaj şi Vrancea. Bănuit că umblă cu ocaua mică, SRI a ieşit complet din reţelele de cooperare cu STS, fără aprobarea CSAT. Singura reţea specială a STS care îşi mai justifică existenţa în acest moment este cea a videoconferinţelor Guvernului, al cărei utilizator este, de fapt, partidul de guvernământ, ce îşi transmite mesajele electorale în teritoriu. În planul investiţiilor, politica STS stă şi mai prost. După eşecul investiţiei pentru realizarea Centrului de pregătire şi perfecţionare de la Vaţa de Jos, care ne-a costat zeci de miliarde de lei, STS achiziţionează acum un fost depozit militar aflat într-o avansată stare de putrefacţie, de la Cristian, Braşov. Numai demolarea hardughiei a costat 10 miliarde de lei, iar până la a face din rahat bici, adică din ruină centru de perfecţionare, STS o să mai toace încă vreo câteva perechi de sute de miliarde. Taman la fix, ca să aibă de unde se inspira directorul adjunct economic al STS, Ion Tudosie, pentru a-şi termina vila de la Breaza, ca şi generalul Alexandru Grumaz, ce se chinuie să-şi termine vila de la Buşteni. Exact în clipa în care STS era să dea faliment, ministrul Nica al Telecomunicaţiilor i-a făcut cadou „Sistemul naţional unic pentru apeluri de urgenţă 112“. Şmenul, în valoare de 40 de milioane de euroi, va fi implementat de STS, printr-un credit fără garanţii guvernamentale. Una peste alta, pentru finalizarea acestui nou tun tras sub umbrela interesului naţional, STS îşi va suplimenta schema de personal cu încă 800 de cadre, ca să nu moară de plictiseală celelalte 3.600.

Fă-te frate cu Amarie pînă treci prin toate partidele şi intri în Parlament

Undeva pe ţară, în Roşiorii de Vede, unde ocupaţia de bază a gospodarilor locului este ignorarea sărăciei, apariţia listelor PSD pentru Parlament a adus pe unu' nou, a cărui ocupaţie de bază este în această perioadă să dea interviuri cu poză la ziar. Era şi timpul, pentru că pînă acum pesediştii roşioreni au trimis în Parlament numai politicieni care nu încetează să tacă. Dar cine e acest om căruia gura nu-i mai tace, sărăcia nu-i mai place? Îl cheamă Constantin Amarie, este fratele lui Amarie de la PNA şi candidează la Camera Deputaţilor, ocupînd pe liste locul eligibil numărul 2.

Fire sensibilă, lui nea Costică îi plac florile. Şi de aceea a stat o vreme prin grădina PSDR (ce vremuri, ce partide!), de pe listele căruia a ajuns în Consiliul Local; apoi, a mirosit pentru scurt timp parfum de PAC, pînă cînd, îmbătat de arome, s-a trezit, nici el nu ştie cum, în ghiveciul PNL-ului; de aici n-a mai fost decît un pas firesc pînă la PUR, unde s-a trezit într-o dimineaţă grădinar-şef. Cum prin grădinile PUR-ului trecea plugul PSD-ului cum voia muşchii şi interesele lui, fratele Amarie n-a mai suportat umilinţa şi a dezertat. Şi nu oriunde: chiar la PSD. Vorba aia, numai traseiştii fără experienţă fug în opoziţie. A scăpat de Coaliţia pentru un Parlament Curat, n-a apărut pe listă, dar încă nu-i timpul pierdut: vi l-am prezentat mai sus, mai jos şi pe toate partidele pe fratele lui Amarie de la PNA, care, după ce a trecut prin aproape toate partidele, şi-a tras loc eligibil de la PSD, în circumscripţia unde un loc mai bun ca el nu are decît Micky Spagă, la Senat, şi baronul local Teodor Niţulescu, la Cameră. Ar fi interesant de văzut cum a reuşit fratele lui Amarie să se cocoaţe pînă aici, că, vorba aia, frate, frate, da' cąşcavalu' e pe bani.

Biroul de Investigaţii

Plecat la cules printre textele de mai jos, Gabriel Drogeanu

e mîndru să recomande o recoltă-record de subiecte fierbinţi:

– relaţia dintre Tărăcilă şi generalul Voiculescu, un fel de lasă-mă să nu te Călăraşi;
– Serviciul de Telecomunicaţii Speciale s-ar putea numi Serviciul de Teleşmenaţii Speciale;
– fratele lui Amarie a schimbat partidele, dar năravul, ba.

Au mai ţii tu minte,
Tiberiule, ce ne-o zis domnu'
Maniu în '46? „Nu risipiţi voturile!“ – aşe
zicea. Apăi d-aiasta, măi Tibi, dragule, îi
musai să votăm cu dom' Ciuhandu. Că doar n-om
vota cu Miluţ de la Acţiunea Populară sau cu
părintele Rădulescu de la APCD – Doamne,
feri! – ca să risipim un 1% sigur
păntru creştin-democraţie.

Gheorghe Ciuhandu, un candidat de treabă cu mari şanse de a ajunge preşedinte al Cimişorii păntru încă patru ani

Rajule, as-
cultă-l pe Gigi, frăţioare!
Bă, românii e tîmpiţi şi parcă văd
că n-o să mă voteze. Da', dacă ar fi şi
mai tîmpiţi şi m-ar vota, eu unul aş putea
să le schimb viaţa. Pe scurt, le-aş lua
hectarele de viaţă intravilană şi le-aş
da la schimb nişte hectare de viaţă
pe undeva pe la ţară, unde-i
aerul mai curat.

Gigi Becali şi Raj Tunaru, doi candidaţi la prezidenţiale cu cei mai originali idoli: Amza Pellea Viteazul şi Raj Kapoor Vagabondul

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Ne-o băgăm?

De 1 decembrie, Paraziții lansează single-ul „Fuck you, România!". OK, dar, după ce-au deșelat-o toți corupții, îi sfătuiesc să-și pună prezervativ, dacă nu vor să ia vreo boală din aia care se tratează cu medicamente scumpe.

Marin, biografile din poveste

Andreea Marin scrie o carte despre viața ei. Sînt curios dacă Țiriac e un capitol în viața Andreei sau doar personajul acela pozitiv care dă bani ca să iasă cartea în ediție princeps.

Logodnică de-a-n pururi

Se pare că, în sfîrșit, Monica Bîrlădeanu și Bobby Păunescu s-au logodit. Ar trebui să ne mulțumească nouă, ziariștilor. Dacă nu eram noi, să scriem despre ei, și astăzi ar fi trecut unul pe lîngă celălalt în sufragerie fără să recunoască faptul că se cunosc.

Șpaga bate filmul

Cosmina Păsărin va juca un rol negativ într-un serial polițist românesc. Gata, știu: ea va fi șoferița care dă șpagă la polițiști ca să nu-i ia carnetul cînd trece pe roșu cu tot cu două băbuțe și parchează apoi decapotabila în mijlocul intersecției.

O fată-mbrăcată la domnu'?

Daniela Györfi a declarat că s-a cumințit și nu mai apare goală în nici o revistă. Pesemne că maneliștii ăia cu care cîntă ea nu o iau în serios dacă nu se-mbracă pînă-n gît cu aur.

Tenis captivus

Autoarea biografiei lui Ilie Năstase susține că acesta a avut 2.500 de femei, cifră considerată mult exagerată, pînă și de Ilie. O mincinoasă tupeistă, cred că tot ea a scris și afișele electorale ale celuilalt Năstase, care susține c-a dat fapte la 23 de milioane.

Accident c-un stupid

BMW-ul lui Costi Ioniță a fost lovit de un camion. Costi a scăpat doar cu răni minore. Mda, înseamnă că șoferul camionului nu era suficient de beat.

General love store

muzeul figuranților de ceară

Lui Gheară îi place pizza cu prospătură

Săptămînile trecute, ne-am cam luat cu scandalul Mutu, care-a tras un șut la nară, și-am uitat că, dacă vrem cu adevărat, totul are legătură cu orice. Tocmai de aceea ne-am adus acum aminte, așa, întîmplător, de vechiul nostru client, Nicu Gheară. Care, nu știm dacă gagicile libere din Mall au aflat, și-a deschis, în cîrdășie cu un macaronar plin de tatuaje, la fel de mic și de nervos, un restaurant italienesc, sugestiv intitulat „Pomodoro". Asociatul lui Gheară de la București Mall este numitul Ciro Orsini (proprietarul unui lanț de pizzerii denumit, firesc, „Ciro's Pomodoro" și al unei case de discuri, „Stone Records"), pe care niște ziariști de investigație l-au identificat ca fiind un apropiat al unui mare șmecher de mafiot italo-american, Franco Nicoletti (aflat, momentan, la un mare bulău din State). Normal, domnu' Nicu nu iese la înaintare și ține în continuare capul la cutie *(low profile),* din motive care nu ne privesc, căci nu ni s-a urît cu binele. Astfel, în combinația cu Ciro, Gheară e reprezentat, în acte, de Timea Khali și Claudia Neghină, fetele lui de încredere de la „Space Models", care prezintă avantajul de a nu avea nici un fel de datorii la stat: nici în milioane de dolari și nici în ani de stat într-o garsonieră răcoroasă, confort III.

Ungurul cool și cola light

Sîmbătă seară, în studiourile Acasă TV a avut loc finala concursului Coca-Cola Light Man România 2005. După lupte seculare cu frigul din studioul de la Buftea și după ce s-au uitat cu poftă la cei zece băieți puși pe fapte, reclame și bugete mari, zece cucoane așezate în juriu l-au desemnat drept cîștigător al promoției pe Szabolcs Szigheti, un ungurean de-al nostru din județul Covasna, care va reprezenta, pe toată durata anului viitor, imaginea mărcii de băutură acidulată și fără zahăr. Băiatul are un metru nouăzeci, e subțirel, zîmbește galeș, vorbește mai bine maghiara decît româna și se epilează. Deocamdată atît am aflat despre el, dar, după ce show-ul va fi transmis de postul Acasă, vom ști și mai multe.

Țiri,
te înțeleg că i-ai dat Mercedesul ăla lu' Adrian, că aveai obligații. Da', crede-mă, cu toate pariurile voastre n-o să construiți într-o viață atîtea săli de sport cît alea în care am jucat eu zece ani.

Ilie, un Năstase căruia îi plac femeile

Rîde și nu cerceta

Venită fără Țiriac la premiile *Beau Monde,* Andreea Marin a stat toată seara lîngă Andreea Raicu, care venise și ea fără iubitul pe care tocmai vi-l dezvăluim alături... Duduia surprizelor purta o rochie neagră, amplă, cu trenă și blăniță. O rochie de doamnă, ce mai... Dar Andreea Raicu o făcea să rîdă. Andreea Marin se prăpădea de hlizeală. Hăhăia ținîndu-se cu mîinile de burtă, leșina în hohote arătîndu-și măselele, cădea din cînd în cînd cu un cot pe genunchi, apoi se sprijinea cu brațul pe după umerii amicei sale de la Prima TV. Cînd se oprea din rîs vorbea tare, prea tare. Virgil Ianțu a bătut-o pe umăr și i-a atras atenția: „Vorbește mai încet că se-aude tot!". Iar ea a rîs din nou ca și cum tocmai i-ar fi spus cineva un banc cu Radio Erevan. Cînd s-a cățărat pe podium să-și ridice premiul pentru eleganță, Andreea Marin și-a tras pe mutriță masca de zîniță. A început să clipească dulce, și-a confecționat smailul delicat-fîstîcit care a consacrat-o ca prințesă. Cu glas mieros a mulțumit, a surîs, a așezat gămbușele în poziție de balet. O dată revenită pe scaun, a dat mă-sii (din reclamă) eleganța și a început din nou să behăie, să se prăvălească, să se prăpădească de rîs.

Cu duș și întors

Din cîte preciza Chișu în tinerețea-i de mare jmeker pe litoral (ghid turistic, gigolo mandatar, organizator de petreceri cu Kentane, cafea naturală și uischi din ăla adevărat), el nu obișnuia să cînte singur sub duș. Și viața sexuală a demonstrat că, pe ici, pe colo, prin punctele mondene esențiale, Chișu a avut cu ce să se laude în carieră, de la Janine la Mihaela Rădulescu sau (ca să trecem la divizia B) de la Manuela Hărăbor la Tania Budi. De ce-a rămas Chișu *Singur sub duș,* e altă poveste, mai bine citiți cartea. Noi am înțeles că, în felul lui, Dănuț le-a iubit pe toate, dar poate că a exagerat puțin cu pozițiile (foarte exact și expresiv portretul Rădulescăi, aprigă femeie, iureș cît încape). Cert este că femeile alea mișto, care populează autobiografia erotică în cauză, au preferat să stea frumos acasă la ele, în bucătărie, lîngă bărbat, copil sau Porsche, și nu și-au mișcat săptămîna trecută fundulețele nostalgice la lansarea nerușinatelor memorii. Singură, Rossana Oprea a răsărit, ca un fluturaș stingher în insectarul domnului, la standul editurii Nemira de la „Gaudeamus". Tristă-i soarta scriitorului de sex, deși, dacă mă gîndesc mai bine la Dan Chișu, faptul că a vîndut 500 de exemplare în cîteva ore e suficient de motivant pentru a scoate și volumul II sau măcar o ediție adăugată și revizuită cu două-trei blonde de ultimă oră. Mă rog. La o adică, ne vedem în cadrul festivalului DaKino, la Muzeul de Artă, pentru o a doua lansare festivă. Poate e rost de agățat ceva cititoare căzute-n admirația maestrului, amatoare de literatură udă.

Vântu trece, fetele rămîn

„Nu suport femeile care vor să facă o carieră. Acele femei își uită rolul în societate, își uită menirea și-și trădează familia. Soții voștri sînt cam papagali dacă vă lasă să stați să faceți carieră!" Așa trăsnea și bufnea Sorin Ovidiu Vântu către cititoarele revistei *Tabu,* în urmă cu vreo doi ani. Între timp, ne trecuse prin minte că relația lui cu una dintre componentele trupei Amadeus, Grațiela Mihaela Giolu *(foto)*, l-a făcut să-și schimbe opiniile. Fata rîcîia de zor la violoncelul electric, mai să-l taie în două. Pînă într-o bună zi, în care și-a anunțat retragerea din muzică... „N-ai tu nevoie să muncești atît", i-a cam șoptit pe sub mustață Vântu Grațielei și a început s-o prezinte prietenilor, fără ca titulatura să fie acoperită legal, „soția mea". Amadeus a trebuit să-și găsească altă violoncelistă, fiindcă Grațiela n-a mai vrut să plece în turnee.

Dantelata, mîine-i gata!

Ilie Năstase a lansat miercuri, la Clubul Francez, cartea autobiografică intitulată *Mr. Năstase.* Volumul a fost scos la începutul verii mai întîi în Anglia, iar acum a fost tradus și azvîrlit pe piața românească împreună cu o emisiune filatelică (o coliță dantelată și înseriată) realizată special pentru acest eveniment. „Un As între Ași" este o bucățică de hîrtie cu margini zimțate, imprimată cu mutra tenismanului. Și cu lipici pe dos. Ei bine, flinticul ăsta de hîrtie l-a făcut pe Ilie Năstase să se tulbure tot. Am văzut un Ilie Năstase mare și fîstîcit, o îmbulzeală de vipuri, o Amalie Năstase încîntată, dar fără emoții, și un stol de ziariști cărora li s-a recomandat să citească volumul și să revină cu alte întrebări. La sfîrșit, cine dorea, primea o felie de tort la pachet. Nu și o carte. Volumele erau doar la vînzare. Dar am apucat să răsfoiesc oleacă și-am văzut referiri la niște fapte amoroase care m-au scandalizat, ceea ce vă doresc și vouă.

Veninul și cînepa

Localul bălan

Om trăi și OMV

Mă rog, OMV ca OMV, da' de trăit nu știu dacă noi om mai trăi la momentul în care voi citiți aceste rînduri. Și asta pentru că săptămîna trecută am făcut greșeala să alimentăm mașina la stația OMV Pantelimon și stomacurile la localul ***Wiena Cafe*** din incinta aceleiași benzinării. Dacă întîmplător ajungeți pe-acolo și sînteți cu foamea-n gît, vă recomandăm un prînz mai de vară format din Cico cu gheață la felul unu, croissant cu ciocolată cu pîine, garnitură de chipsuri, salată de bomboane la felul doi și ciungă cu aromă de fructe de pădure la desert. Oricum, ideea e să evitați cu încredere mîncărurile gătite, cel puțin papricașul și chifteluțele marinate, adică felurile pe care le-am încercat noi. Cum „restaurantul" nu a fost prevăzut cu bucătărie, m-a ros curiozitatea în fund să aflu procesul tehnologic de fabricare a mîncărurilor pe care le-am comandat. Așa că m-am făcut că merg să cer o Cola și am surprins-o pe „bucătăreasă" în plină activitate de gătire a papricașului, respectiv desfăcutul conservei și introducerea ei la cuptor. Probabil că de asta papricașul aducea a mîncare de pisici în timp ce pentru chifteluțele marinate din farfuria prietenei mele ne-ar fi invidiat orice cocker mai spălat, pierdut în parcarea din spatele blocului, care răspunde la numele de Moko și se află sub tratament.

Dacă primele îmbucături ne-au adus aminte că am intrat deja în postul Crăciunului și că ar fi mai bine să renunțăm la mîncare, cel puțin pînă ajungem la un restaurant serios, am considerat că nu strică să mai pierdem cîteva minute pentru a admira peisajul romantic ce ni se desfășura în fața vitrinei: pompele de benzină „Cu plumb", „Fără plumb", „Premium" și „Premium Pils", respectiv curtea întreprinderii Electroaparataj cu bălării din vecinătate.

Profesionalismul și bunul gust al gazdelor noastre s-au făcut simțite abia la ultimul fel, și anume la prepararea notei de plată. E drept, nota avea cam mult piper, dar dacă stăm să ne gîndim, masa de la *Wiena Cafe* ne-a costat mult mai ieftin decît dacă am fi comandat niște sandvișuri cu Kitekat și Pedigree pentru acasă de la Pet Shop-ul din colț.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕; preț: 🚗🚗; WC: 🧍🧍🧍.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🧍 *poți să și adormi;*
🧍🧍 *curățel;*
🧍🧍🧍 *ai grijă pe unde pășești;*
🧍🧍🧍🧍 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Conștienți că PNȚCD nu se mai scoală nici cu Viagra

Andreea Raicu și fiul lui Radu Vasile investesc într-o relație de amor

Cum ar spune un poet din stirpea lui Radu Mischie, dragostea e un lucru foarte mare. Să mă scuzați, așadar, că n-am făcut și eu ASE-ul și că nu-mi găsesc cuvintele atît de repede și inutil pe cît a reușit premierul Radu Vasile să implementeze metafora țărănistă în economie. Despre ce este vorba, dragi cititori? Pe scurt, despre Tudor Vasile *(foto)*, fiul fostului premier țărănist, care este – și nu ne este frică s-o spunem, ci doar puțin ciudă – iubitul Andreei Raicu. Cum s-a întîmplat?

Simplu, ca-n poeziile cu oameni: ei se știau de mult, frecventau aceleași cercuri de prieteni, Andreea Raicu fusese iubita lui Cristi Chivu, Cristi Chivu se cuplase apoi cu Maria Marinescu (fosta logodnică a lui Bobby Păunescu), iar Maria Marinescu fusese îmbîrligată cu Tudor Vasile înainte de faza cu Cristi Chivu. Înțelegeți, lumea e mică și complexă. Dar nimic special nu prevestea sentimentul care s-a insinuat, săptămînile trecute, pe sub pielicica Andreei. De Tudor (teoretic, economist de profesie) ce să mai zic? Dac-aș fi în locul lui, aș da acatiste la toate bisericile din Cotroceni, Dorobanți și Băneasa. Detaliile nu contează, deocamdată. Relația datează de-abia de două-trei săptămîni și chiar n-are rost să facem presupuneri acum, în pragul alegerilor, despre viitorul acestui cuplu de natură recentă.

Oricum, noi am mai spus-o: dacă iese Năstase, nu poate fi vorba de nici un viitor. Vom reveni.

Mischiu cu vai

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● După cum ați aflat și, cel mai probabil, ați ciulit imediat urechile, Realitatea TV a semnat un parteneriat media cu CNN, devenind singura televiziune din România afiliată la „CNN Global News". O veste îmbucurătoare, dacă ne gîndim cîtă nevoie am avut noi de americani pe vremea *Telejurnalului* cu Roșiianu de la TVR. Parteneriatul se referă, deocamdată, la chestiuni mai mult editoriale (corespondențe încrucișate, preluarea unor breaking-news-uri de la CNN, realizarea unor materiale în România pentru America ș.a.m.d.) și activități educative (adus traineri, trimis reporteri la specializare etc.). Sună mișto, neam de neamul lui Prigoană n-a visat la așa ceva – poate, cel mult, la un joint-venture cu societatea de salubrizare a lui Tony Soprano de la HBO. Dar marea aventură a lui Sergiu Toader abia începe: obiectivul pe termen scurt este înființarea mai multor studiouri în teritoriu, unde realitatea e cam de rahat. Și, pe termen puțin mai lung – God Bless America! –, aducerea CNN-ului, pe bune, în România, ca acționar la Realitatea TV. Asta dacă, logic, americanii chiar cred că se mai poate face ceva cu știrile pesediste din țara asta.

● De la Club Bamboo vine o știre care, ca simpli telespectatori, ne ia puțin prin surprindere: băi, tati, cum a trecut vremea, parcă ieri se lansa PRO TV-ul cu *Știi și cîștigi* și *Povestiri din criptă*. În weekend-ul trecut, aici a avut loc tradiționalul Bal al Bobocilor din liceul de mari fițe și maxime pile „Jean Monnet". Nimic anormal pînă aici, deși nu înțelegem de ce nu s-a închiriat direct sala Senatului de la Palatul Parlamentului, unde era mai mult loc de picotit pentru puștii fără antrenament la „bluzuri". Surpriza vine de la cîștigătoarea concursului de Miss, pe nume Ana Sârbu, una dintre fiicele lui – concurezi și cîștigi! – Adrian Sârbu, rezultată dintr-o căsnicie mai veche. Pînă la vizionarea probelor foto, îi credem pe cuvînt pe năpîrstocii care ne-au mărturisit că gagica e „bucată" și n-a luat pe pile. Dar sigur-sigur n-a trimis Sârbu un car de reportaj care să filmeze balul și două-trei tone de echipament pentru scenă și concursul de dans cu portocalele pe frunte?

Canibalul Bobocilor

Chemare la wwwot

Pentru că nu apucăm să ne mai vedem pînă la alegeri, săptămîna asta m-am gîndit să vă încarc pe toţi în browser-ul meu de Internet şi să dăm o raită împreună pe la adresele virtuale ale principalilor candidaţi la preşedinţia României. Vorba aceea: spune-mi ce site ai ca să-ţi spun cine ieşi preşedinte.

www.traianbasescu.ro

Pentru început, ne vom ocupa de Adrian Năstase, aşa că mi se pare normal să încep prin a prezenta site-ul lui Traian Băsescu. Nu este cine ştie ce bijuterie de site, însă cîştigă foarte mult prin simplitate şi sinceritate. Cînd spun „simplitate“ mă refer la timpul foarte scurt de încărcare (testat pe o conexiune *dial-up),* iar cînd spun „sinceritate“ – la poza candidatului de pe prima pagină: un Băsescu palid, tras la faţă şi cu ridurile încă nescoase din Photoshop. Evităm secţiunile cu promisiuni electorale şi observ ponderea destul de mare pe care o are ludicul pe site-ul lui Băsescu. Jocurilor „Băsescu la ţintă“ (e mai vechi, îl ştiţi, un fel de Darts în ochiul lui Băsescu ăla bun) şi „Cîştigi cu ardeiul“ li s-a adăugat de curînd „28 noiembrie: Ziua (R)Evoluţiei“, un fel de parodie la trilogia *Matrix, Reloaded, Revolutions.* Şi tot aici trec şi capitolul „Guerilla digitală“, unde sînt arhivate o seamă de trucaje haioase cu Băsescu în rolul principal.

COUNTER-CORRUPTION
LUPTA IMPOTRIVA CORUPTIEI NU ESTE O JOACA. NICI MACAR UN JOC.
DE PATRU ANI INSA, LUPTA IMPOTRIVA CORUPTIEI ESTE O BATAIE DE JOC.
BASESCU NU SE JOACA.

www.romare.ro/partid/presedinte/presedinte.html

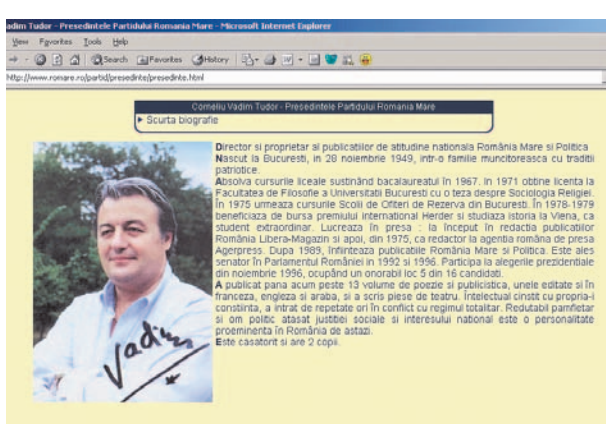
Corneliu Vadim Tudor - Presedintele Partidului România Mare
Scurta biografie
Director si proprietar al publicatiilor de atitudine nationala România Mare si Politica.
Nascut la Bucuresti, in 28 noiembrie 1949, intr-o familie muncitoreasca cu traditii patriotice.
Vadim

Îmi cer scuze, dar asta e tot ce am putut găsi pe Internet care să aibă cît de cît legătură cu termenii „Vadim“ şi „preşedinte“. Observaţi, vă rog, semnătura tribunului, care se termină precum diagrama unui EKG.

www.adriannastase.ro

În primul rînd, trebuie să recunosc că site-ul lui Adrianna Stase arată ceva mai bine ca al lui Băsescu… Din punct de vedere grafic se vede că băieţii au muncit mai mult. Aici însă ne-am epuizat numărînd bilele albe ale lui Năstase şi o să trecem la cele negre. Site-ul se încarcă foarte greu, probabil şi din cauză că mustesţe de gogoriţe electorale: „Vom aduce tinerii din străinătate înapoi acasă!“, poză cu Năstase dînd mîna pe te miri unde cu diverşi Maicăli Gecsăni, „Inaugurare Autostrada Soarelui“, „Realizările Guvernului Năstase“, poze cu Adi şi Dana sorbindu-se din ochi,

„Programul Cornul şi laptele“, „Cele zece lucruri care îi plac lui Adrian Năstase“, „e bine“, „nu ne e foame deloc“, „avem bani destui“ etc. Nu scăpăm de promisiuni nici la secţiunea de jocuri: la „Puzzle“ trebuie să reconstitui poza lui Năstase cu Schroeder, iar la „Spînzurătoare“ Adi îţi dă foc dacă nu-i ghiceşti realizările „Sistem electronic de achiziţii“, „Informatizarea şcolilor“ sau „Bibliotecă virtuală naţională“.

www.gigibecali.ro

Uite, dom'le, că are şi Gigi site! Asta în cazul în care putem spune site unui ecran alb pe care e scris un text cu negru, plus o poză cu Gigi pe albastru, că roşul, albul sau vişiniul erau deja luate la alte cluburi. Am remarcat totuşi două link-uri considerate extrem de utile celor care vizitează site-ul lui Becali: site-ul Ministerului Culturii şi Cultelor şi cel al Ministerului de Interne. Adică „Dumnezeii şi Paştele mamii lor“ la care se referă Gigi

Gigi Becali
Despre Gigi Becali | Mass media | Opere de caritate | Interviuri | Sustinatori | Arhiva foto | Legaturi | Newsletter | Contact
Index / Despre Gigi Becali

cînd ia bătaie Steaua, respectiv poliţiştii care iau bătaie de la Gigi, nici nu mai contează în ce situaţii.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **De cînd s-au prins cercetătorii, în special cercetătorii americani, care e treaba cu acidul dezoxiribonucleic, acidul ribonucleic şi cu toată genetica în general, s-a dat liber la crearea de noi specii. S-a început cu plantele, că de soarta lor nu se supără nimeni, şi acum s-a trecut şi la animale. De exemplu, o companie vrea să ne facă viaţa mai sigură la volan prin pădure şi a creat căprioara fosforescentă care străluceşte noaptea. Pe bune, nu glumesc. Detalii la www.genetiate.com/projects.html.**

■ **În cadrul acestei rubrici am vorbit de prea puţine ori despre Ou. Oul, acest etern mister fecund, acest ovoid primordial care-şi dispută încă întâietatea cu găina, acest ingredient de bază al gastronomiei studenţeşti, această jumătate de, mă scuzaţi, coaie, acest nenumărat accesoriu de premier, este lovit fără milă cu rezultate din cele mai dureroase, aşa cum se poate vedea la www.tlcnet.com/-legend.**

■ **Cine nu l-a iubit pe David Hasselhoff când era el super-justiţiarul autostrăzilor, anonimul erou al asfaltului nesfîrşit din *Knight Rider?* Mulţi oameni, ştiu, şi asta dintr-un singur motiv, foarte obiectiv. Toată lumea iubea maşina lui cea neagră, vorbitoare, inteligentă, cinică şi totuşi haioasă cu luminiţele alea de pe bară. Ei bine, pentru toţi aceşti fani ai inteligenţei artificiale pe 4 roţi, există www.knightreplicas.com, site-ul care ne învaţă cum să ne construim propriile replici de KITT, maşina-minune.**

■ **Ceapa, *Allium cepa* pentru cei care vor să fim precişi şi exacţi în exprimare, deci ceapa, un fel de praz al non-oltenilor, deci ceapa este mult supra-estimată, cred eu. Adică e bună uneori, nu zic nu, dar totodată ceapa ne face să plângem, ne dă o respiraţie absolut îngrozitoare, cică ne dă şi gaze, ne deprimă sau chiar ne înnebuneşte. Şi nu sunt singurul care crede aceste lucruri despre ceapă, există ditamai grupul de oameni care luptă împotriva cepei, la www.antionion-league.cwc.net.**

■ **Vorba aia, pe Internet se găsesc de cumpărat toate tâmpeniile şi toate nebuniile care vă pot trece prin cap. Numai că sunt foarte greu de găsit. De fapt, erau greu de găsit, acum există www.whowouldbuythat.com, un site care adună link-uri către anunţuri de vânzare a unor lucruri ca: un simbol al susţinerii luptei contra avortului construit din plastic şi fetus de 11 zile, un Moş Crăciun care se ascunde şi spionează copii, un pulovăr decorat cu bostani şi câte şi mai câte, bani să fie.**

Net plus ultra

Dacă vrei, voţi

Suntem o asociaţie bătrână, Mesagerii Sănătăţii, şi avem un anunţ vioi pentru cititorii mai tineri decât ai lor! Dragilor, dacă aţi împlinit de curând 18 ani, dacă alegerile ce se apropie trezesc un fior în sufletul vostru, fior ce doriţi să-l aprofundaţi, dacă nimic din ce-i pe net nu vă este străin, atunci vă aşteptăm la www.primulmeuvot.hma.ro, unde puteţi plasa şi o părere adâncă despre candidaţi, pe forumul aferent. Site-ul, la pachet cu un afiş şi cu o publicaţie, *Playvote,* este mediatizat în liceele bucureştene de către tinerii care au participat la realizarea tuturor materialelor. Proiectul acesta de educaţie civică se intitulează „Primul meu vot“ şi este susţinut de Ambasada SUA la Bucureşti. Să nu ziceţi k nu v-am spus!

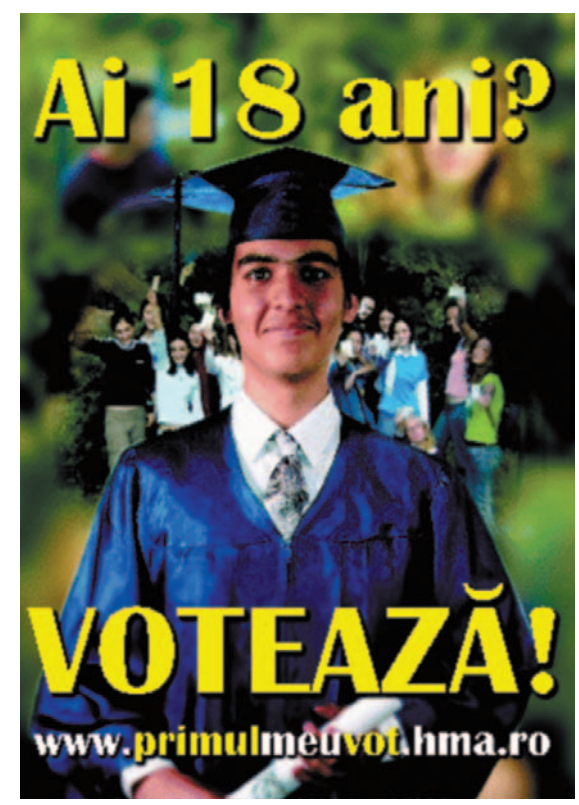

Single player împotriva tuturor:

Halal-Life 2

Spațiul limitat mă obligă să renunț la introduceri patetice gen: „După 6 ani de muncă la cel mai așteptat joc din toate timpurile…“, așa că o să intru în subiect cît se poate de serios: „Mamăăă, am Half-Life 2!“. Cum „haflaifdoi“ nu are aceeași sonoritate pe care ar fi avut-o „enterocolită“, „pleurezie“ sau „hemoroizi“, maică-mea nu cred să reacționeze în vreun fel. Sper să reacționați voi, jucătorii pasionați de ceea ce înseamnă sindromul **Half Life**.

De-aia vin și zic: a apărut pe 16 noiembrie în toată lumea, datorită posibilității de download (contra cost) prin Steam. Chiar dacă aveți varianta pe CD-uri (la noi în număr de 5, prin *Best Distribution),* tot nu scăpați de conectarea la Internet pentru autentificare și niscai update-uri (cam 2 ore în total pe dial-up). Posesorii de dial-up să aibă mare grijă: la instalare, conexiunea trebuie să fie activă; la final, cînd faceți cont pe Steam, bifați opțiunea „Remember password“; porniți ambele jocuri (HL2 și CS2) și abia după ce sînteți în joc dați „Disconnect“. La restartarea jocului alegeți „Play offline“ și ați scăpat de conectare de fiecare dată cînd jucați. Bineînțeles că pe Net există deja și versiuni pirat, însă: 1) au mici buguri (jocul face „AI disabled“ cînd ți-e lumea mai dragă), 2) crack-urile care cică deblochează HL2 la Steam conțin un trojan responsabil cu furtul datelor voastre de identificare și 3) se spune că Valve ar fi lansat special o versiune pirat pe Bittorent, iar cei care o folosesc sînt automat bannați la serverul Steam.

Hai să spunem și cîteva cuvinte despre joc pînă nu ieșim în decor numai cu instrucțiunile de folosire. HL2 începe cu mesajul de întîmpinare al „omului cu servieta“ din HL1 și odată cu asta începe și simfonia lucrului pe detaliu a Valve: 40 de mușchi animați separat sînt responsabili cu dinamica feței. Gordon Freeman se află tot într-un tren, care-l duce de astă dată în City 17, un oraș utopic creat și condus de un cercetător dement cu ajutorul roboților. Ca să vă faceți o idee, atmosfera seamănă cu cea din filmul *Equilibrium* (ca idee, altfel filmul fiind o mare tîmpenie), iar arhitectonica pare ruptă din orice oraș muncitoresc din Europa de Est. Îmi cer scuze că nu pot acum să vă vorbesc despre joc din punctul de vedere al celui care l-a și terminat.

Întrucît în HL2 poți să ridici orice obiect, prima jumătate de oră mi-am pierdut-o aruncînd toate gunoaiele de pe jos în capul roboților care te consideră un fel de negru pe plantație. Nu o să mă apuc acum să vă povestesc jocul pentru că cei care au avut răbdare pînă aici cu cititul sînt convins că și-l vor cumpăra. O să vă spun că ceea ce m-a frapat a fost realismul extraordinar. Grafica, sistemul de iluminare, texturile, dinamica personajelor, sunetul... toate îți creează impresia că ești acolo. Pe de altă parte, nu vă așteptați ca povestea să vă rupă în două, AI-ul să te surprindă prin exagerată inteligență sau ca jocul să nu fie liniar la greu. Însă asta o pot spune numai acum, la rece. În joc fiind, după ce i-ai omorît pe inamici, poți să mergi mai departe sau să te învîrți prin zonă să admiri cum se vede igrasia pe pereții clădirilor părăsite sau cum iese buretele prin pielea spartă a banchetei unei mașini. Vei avea de rezolvat puzzle-uri ușurele, însă abil implementate, în mare parte cu ajutorul capacității de a ridica obiecte și a le transporta în alt loc. Vei avea de pilotat o barcă (e adevărat că episodul ăla este cam plictisitor) prin canalele dezafectate pline cu deșeuri radioactive, vei fi ajutat de membrii Rezistenței, o vei cunoaște pe fata profesorului negru din HL1 (destul de drăguțică) și bănuiesc că multe altele la care deocamdată nu am ajuns nici eu.

Biroul Ovalve

Fiard de nerăbdare

DVD et Impera

Ce ți-e și cu americanii ăștia și cu societatea lor de unică folosință! Acum doi ani mi-a stat ceasul cînd un prieten din State mi-a făcut poze cu un aparat de unică folosință. Cum? Bine. După ce ai terminat filmul, îl scoți și arunci aparatul la gunoi. Așa că nu mă mai mir azi, cînd aflu că filmul *Noel* al lui Chaz Palminteri va fi lansat pe DVD-uri de unică folosință, care se autodistrug – 5 $ bucata. Cum? Iarăși bine. După ce înlături țipla vidată, soluția care acoperă discul ia contact cu aerul și într-un interval de 48 de ore nu mai permite citirea lui. Mă gîndesc că la noi ar lua mai întîi contact cu piratii bulgari și ruși din mafia CD-urilor, care ar găsi ei o soluție la soluția americanilor.

Îți dau… beep…

În ultima vreme îmi caut un antivirus serios pentru telefonul mobil. Mi-aș pune pe el și un firewall sau cel puțin un proxy, dar norocul meu e că ies mai mult prin telefonul fix din centrala redacției. Acum aflu că a mai apărut și Delf-HA, troianul ăla care îți infectează calculatorul și apoi se conectează la Net să-ți trimită SMS-uri pe telefonul mobil. „Alo! Salut! Sint eu, Picasso, un voinic, calculatorul tau virusat!“, ar putea fi mesajul primit. „Imi pare bine! Hai ca vin acum sa-ti dau un format c:!“.

Pornul și laptele

Un raport prezentat Comisiei pentru Știință și Tehnologie din Senatul american a dezvăluit faptul că pornografia de pe Internet e la fel de puternică precum cocaina, pentru că dă dependență! În plus, datorită faptului că Internet sexistă peste tot, pornografia e gratis, tăticu'! Hai, care-ți dau două .jpeg-uri la liceu? Sau poate vă băgați la un .avi cu animale? Hai, că e curate toate… nu iei SIDA, deși s-ar putea să orbești…

Game Ovar

Din nou la cassă

Cînd Ştefan cel Mare se apucă de afaceri

Pesemne că aţi aflat deja din emisiunile informative ale postului Discovery History, dar şi de pe Eurosport, că actorul român Costel Constantin îl cam joacă pe Ştefan cel Mare în piesa *Apus de soare,* pusă în scenă la Teatrul Naţional Bucureşti. Yasser nu a văzut piesa şi nici nu are de gînd să o vadă, pentru că ulcerul personal nu prea suportă măreţia cu mustar şi scenografia cu mult săraru, dar fără pic de sare şi piper. Însă, recunosc, mi-ar fi plăcut să-l văd pe Costel Constantin în straie complicate de domnitor mare amator de dormitor, să-l văd cu pletele alea penibile pe cap, să-i sorb cuvintele nu mari la stat, dar degrabă vărsătoare de sînge pe nas. După ce aş fi văzut piesa, m-aş fi dus rapid la prăvălia Costel SRL de pe strada Batiştei, al cărei patron este însuşi interpretul lui Ştefan cel Mare, şi mi-aş fi vărsat degrabă nişte vin domnesc de Cotnari în pahar, şi i-aş fi măcelărit puhoaiele de mititei mai ceva ca Ştefan pe turci. Apoi m-aş fi dus liniştit acasă, aş fi deschis televizorul şi aş fi zapat pînă cînd aş fi dat peste reclama aceea la Romstal, în care, de la înălţimea jalnicei noastre istorii, Ştefan cel Mare şi Sfînt – Costel, adică – face reclamă unor radiatoare şi cazane. C-aşa-i în tenis!

RAFO Oneşti, între spălarea banilor şi ştersul putinii

Yasser nu a avut nici o tresărire atunci cînd am auzit la radio că la RAFO Oneşti s-a practicat nu doar jafo la drumul mare, ci şi spălarea de bani. Dacă Poliţia şi PNA ar fi citit cu atenţie *Academia Caţavencu,* ar fi aflat de acum cîteva luni bune ceea ce Yasser personal a scris cu mîinile astea amîndouă: că, pe lîngă rafinarea petrolului, RAFO Oneşti s-a ocupat şi de spălarea banilor. Procurorii şi poliţiştii ar trebui să reţină, în principal, următoarele: 1) Pe 29.08.2002, Oficiul CEC pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor îi trimite Băncii Naţionale a României un „Raport de tranzacţii suspecte" întocmit de Sucursala CEC Iaşi; 2) Raportul acesta de tranzacţii suspecte povesteşte, în cuvinte simple, despre trei societăţi comerciale (Extazy Disco SRL, Competrol Grup SRL şi Konsal International SRL) care, în perioada 09.04.2002 – 13.08.2002, au făcut nişte transferuri ciudate de bani dintr-un cont într-altul. Numărul acestor transferuri a fost de 16, iar suma totală plimbată aiurea s-a ridicat la 543,5 milioane de lei. O parte din aceşti bani au ajuns la RAFO; 3) La solicitarea administratorului de cont, CEC Iaşi, de a prezenta documente justificative la efectuarea plăţilor, clienţii au încetat colaborarea cu CEC, dispărînd în ceaţă; 4) Pe 02.09.2002, Banca Naţională trimite la Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, condus pe atunci de Ioan Melinescu, raportul acela cu tranzacţii dubioase, dar Melinescu, obişnuit să muşamalizeze astfel de documente, n-a făcut excepţie nici în acest caz. Între timp, Melinescu a fost demis din fruntea Oficiului şi a ajuns consilier guvernamental în curtea lui Adrian Năstase. Acelaşi Adrian Năstase care, săptămîna trecută, dintr-o simplă mişcare din condei, a şters datoriile RAFO şi CAROM, în valoare de 16.000 de miliarde de lei. Dacă Poliţia şi PNA au nevoie de documente, n-au decît să-mi scrie pe adresa yasserarapaps@yahoo.com. Sînt gratis!

yasserarapaps@yahoo.com

Pe bune şi fără mişto

Tinerii savanţi ex-sovietici au inventat „Dispozitivul de răcit mîncarea"

Eram la Tîrgul „Gaudeamus" şi căutam cărţi, cînd, dintr-o dată, ce să vezi? Mi-au apărut în faţa ochilor cele mai noi invenţii ale unor tineri savanţi ex-sovietici, adevărate minuni ale tehnicii şi ştiinţei de peste Prut. Plini de amabilitate şi crezînd probabil că sînt vreun Mecena nebun dispus să investească în tehnologiile viitorului, tinerii corifei ai inventicii din Chişinău şi Bălţi mi-au explicat cu amabilitate cum devine chestiunea şi la ce foloseşte fiecare drăcie faustică din dotarea standului lor. Să începem cu ceea ce mie mi s-a părut a fi piesa de rezistenţă a colecţiei, *Dispozitivul de răcit mîncarea (v. foto 1).* Acesta a fost conceput pentru a aduce la o temperatură convenabilă o farfurie de ciorbă, tocăniţă sau ce mai mîncaţi dvs., oricum o mîncare ce a fost în prealabil uitată pe foc şi, în consecinţă, încălzită exagerat. Dispozitivul prezintă un mare avantaj deoarece, îmi zice Boghian Andrei, inventatorul lui, consumă curent electric doar atunci cînd este folosit. La fel de interesant este şi *Patul deşteptător* care, din motive lesne de înţeles, nu a putut fi adus la expoziţie şi care este format dintr-un pat conectat la un ceas deşteptător ce poate fi programat să vă scoale la ora dorită. O să trec în fugă pe lîngă priza cu leduri, al cărei ştecher poate fi manipulat mai uşor pe timpul nopţii în cazul în care vă e lene să aprindeţi lumina, şi o să mă opresc la cea mai mare izbîndă a minţii moldoveneşti: *Tacîmul cu cronometru*. Acest miracol al tehnicii, care se adresează atît producătorilor de tacîmuri cît şi celor de produse alimentare, se bazează pe o ipoteză medicală remarcabilă, anume că mîncarea trebuie masticată bine înainte de înghiţire, altfel putînd produce obezitate şi boli. Tocmai de aceea, această invenţie cronometrează timpul optim pentru masticaţie şi semnalizează sonor, printr-un bip, sau optic, printr-un bec, posibilitatea trecerii la următorul dumicat. Genial! Şi, ca o încununare firească a meritelor sale, Ovidiu Cocieru, inventatorul *Tacîmului cu cronometru,* a fost medaliat cu bronz la Salonul Internaţional de Inventică de la Geneva. Toate aceste invenţii sînt geniale, veţi spune, dar pînă la urmă consumă tot curent electric la fel ca şi celelalte aparate casnice şi, prin urmare, ele nu aduc cine ştie ce mare economie în gospodăriile noastre. Ei bine, tinerii savanţi s-au gîndit şi la asta şi au inventat o baterie ecologică *(vezi foto 2)* cu care puteţi alimenta, în principiu, oricare dintre dispozitivele de mai sus. Sigur, dacă veţi dori să puneţi aspiratorul cu televizor încorporat mari. Altfel, n-o să apucaţi nici să vedeţi cine e criminalul, nici să scoateţi praful de sub canapea.

Iuri Gargarin

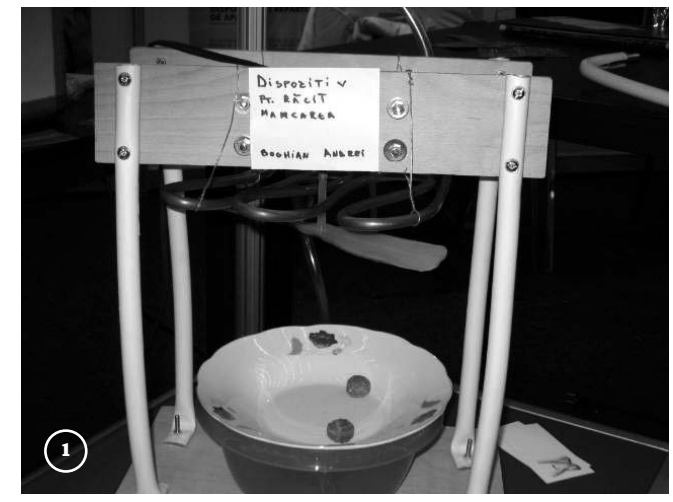

1

2

Dau un regat pentru un cald

Cum vedeţi şi în reclama alăturată, pe vremea lui Ceauşescu nu s-a trăit chiar atît de rău precum se spune. Pe lîngă preţioasele recomandări din seria cu haina mai groasă, nea Piticu se îngrijea şi de alte lucruri necesare poporului ca să se bucure cît mai confortabil de frigul din casă. Iată, existau geamuri termopan şi în anii '80, doar că nu avea cine să le folosească, fiindcă la modă erau încă pătura în fereastră şi cîinele luat de pe stradă ca să te încălzească noaptea după ce te părăsea nevasta pentru un nomenclaturist cu reşou.

Peter Termopan

Un fleac, v-am ciuruit! Buzunarele!

De la înălţimea sărăciei sale cu aluniţă în obraji, Ion Iliescu a fost de acord cu decizia guvernului Năstase de a şterge datoriile către stat ale RAFO şi CAROM, în valoare de peste 16.000 de miliarde de lei. Iliescu ne-a spus să nu mai venim cu asemenea fleacuri, lucru normal de vreme ce bunica buclucaşă nu a făcut niciodată diferenţa între un milion de dolari şi un milion de ruble. Şi-apoi, cînd Năstase îţi zice că 16.000 de miliarde de lei nu e o sumă mare, te faci de rîs dacă îl contrazici, că doar Năstase se pricepe la bani, nu-i aşa, nea Iacoboave, nu-i aşa nene Hrebenciuce, nu-i aşa, măi Mihnea, măi Andrei?

Boală fără fleac

C-aşa-i paşaportul pe la noi

Incredibil, dar adevărat! La sfîrşitul lui 2004, turiştii străini vor fi lăsat deja în România suma de 800 de milioane de dolari, cu o sută de milioane mai mult decît încasările valutare din turism de anul trecut. Probabil că cea mai mare parte din această sumă a rămas în România cu tot cu portofelele şi paşapoartele străinilor.

Ministerul Furturismului

România, ţară banieră

Nu ies fumuri fără forum

Săptămîna trecută s-a desfăşurat, că „a avut loc" mi-ar fi greu să spun, Forumul Bancar Român, ediţia a 7-a. „A avut loc" mi-e greu să spun fiindcă, pentru prima dată în istorie, acest forum nu a avut loc pe agenda guvernatorului BNR, care a absentat nemotivat. Putea să vină şi el măcar 5 minute, să bea o cafea şi apoi să fugă repede-repede la birou, să nu i se răcească cealaltă cafea, lăsată pe poala secretarei.

Banii scripturali la ciorap

Foarte interesant: la Forumul Bancar Român a participat, bătîndu-se pe scaunele din faţă cu oamenii din bănci, şi Asociaţia Profesională a Producătorilor de Ciorapi. Adevărul e că, la ce lume vine pe la evenimentele astea, nu m-ar fi mirat să apară chiar şi Asociaţia Profesională a Mirositorilor de Ciorapi.

Biznis-armenii

O altă prezenţă interesantă la Forumul Bancar Român a fost Uniunea Armenilor din România, reprezentată de preşedintele Varujan Vosganian. Nimic neobişnuit, la bănci se pricepe toată lumea, exact ca la politică şi – aşa cum am văzut şi cu ocazia meciului Armenia-România – la fotbal.

Iată banul nou, s-a concediat

Lucruri extrem de interesante se întîmplă la BCR. Nu ştim dacă-i mîna destinului sau mîna mult mai umblată prin bani a PSD-ului, cert e că trezorierul Marian Miclea a fost anunţat că de la 1 ianuarie e pus pe liber. I-o fi căzut omului greu, mai greu decît i-ar fi căzut leul greu dacă l-ar fi prins în funcţie, însă nu mai are ce să facă, trebuie să-şi împacheteze călimara, ascuţitoarea şi abacul pentru miliarde şi să-şi caute alt serviciu.

Suma vicelui e constantă

În locul lui Miclea, la trezoreria BCR-ului va veni, cică, Eugen Cristea, un fost vicepreşedinte al băncii, trimis cu doar cîteva luni în urmă de noul acţionar BERD să numere la alte mese. Iarăşi nu ştim dacă e mîna destinului sau tot o altă mînă iscusită; pînă nu vedem cîte ghiuluri sînt pe ea, nu ne pronunţăm.

Top Ban

Poliția presei

Andreea, fii bărbată, fato!

Întîmplarea face să o cunosc din vedere pe doamna Andreea Roșca de la *Capital* – însă, recunosc, în carne, oase și fustă n-am mai văzut-o de vreo 2 ani. Din cîte observ, între timp s-a cam schimbat. Uitîndu-mă la poza din revistă, aș zice că, dacă în carne și oase mai am șansa să o văd cîndva, în fustă niciodată.

Ștefan PREDESCU

EDITORIAL

Invitați la teatru

ANDREEA ROȘCA

E ca și cum am ațipit la televizor în 2000 și m în noiembrie 2004. Candidatii par plictisiți panie electorală în care trebuie să mintă surădă din cinci în cinci minute.

Împăratul Akihito o fost rege pentru o zi

Luni, 15 noiembrie 2004, *Curierul Național* – da, chiar *Curierul Național!* – publică în pagina 8 un articol foarte monden despre familia imperială niponă. „Prințesa Sayako a Japoniei se va căsători", sună titlul articolului al cărui început este dezastruos și pentru familia imperială niponă, și pentru puținii cititori ai *Curierului Național,* dar, mai ales, pentru Olimpia Tinca, autoarea următoarelor rînduri: „Prințesa Sayako a Japoniei, unica fiică a regelui Akihito și a împărătesei Michiko, se va (…)". Stimată Olimpia Tinca, eu nu intenționez deloc să vă deranjez, însă nu pot să vă ascund faptul că soții împărăteselor se numesc, în general, împărați, soțiile regilor se numesc, de regulă, regine și așa mai departe. Acuma, să nu vă închipuiți cumva că soțiile ziariștilor se numesc ziariste!

Iulian TĂNASE

Fericirea de a studia presa sovietică din Dîmbovița

Ne-a căzut între degete ziarul *Dîmbovițeanul*, organ de presă județean al PSD-ului, cu distribuție gratuită și, se pare, aproape obligatorie pentru cetățenii din Dîmbovița. Sincer, lectura ni s-a părut fascinantă, delirantă și pasionantă și am vrea să ne împărtășim trăirile cu voi, cititorii. Bunăoară, cetiți numai titlurile și fascinați-vă cu noi:

„Năstase – avocatul săracilor, Adrian Năstase consideră că a primit o lecție de viață de la ÎPS Pimen, Năstase cu 9% în fața lui Băsescu, Băsescu este un turnător, Ion Iliescu – Năstase a condus cel mai performant guvern din ultimii 15 ani, Guvernul Năstase aplică programe mari pentru cei mici, La Văcărești, 84 de tineri construiesc case care se învîrtesc după soare, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților adresează mulțumiri primului ministru, Patriarhia Română îl sancționează aspru pe Băsescu, Mîngîiere pentru cei credincioși, Pe agenda Guvernului Năstase – pe primul loc, vîrsta a treia, Cum trăiesc pensionarii în timpul guvernării Adrian Năstase, Ca urmare a subvențiilor acordate de Guvernul Năstase angajatorilor, Janetta Soare a făcut un pas important în viață, Ajutorul oferit de stat pentru angajarea persoanelor peste 45 de ani – rampă spre o poveste de succes".

Ce mai lipsește? Fiindcă lipsește, parcă, ceva. Poate doar titlul „Guvernul Adrian Năstase a adus fericirea"?

Mihaela Statu

Locuințele pentru tineri, un capitol deschis și continuat de Guvernul Năstase

„Am locuit opt persoane în trei camere"

1996 - 2000 2000 - 2004

încă două comune dâmbovițene cu investiție SAPARD finalizată

Apa a intrat în Mănești și în Lucieni

Pe agenda Guvernului Năstase,

Pe primul loc, vârsta a treia

Cum trăiesc pensionarii în timpul guvernării Adrian Năstase

Recorelarea pensiilor a redus inechitățile

Mângâiere pentru cei oropsiți

Ca urmare a subvențiilor acordate de Guvernul Năstase angajatorilor,

Janetta Soare a făcut un pas important în viață

La Văcărești,

84 de tineri construiesc case care se învârtesc după soare

Ajutorul oferit de stat pentru angajarea persoanelor peste 45 de ani

Rampă spre o poveste de succes

Protecția presei

Ce căuta legea în Bulgaria

Au bulgarii ăștia niște legi de te doare ceafa cu tot cu prelungirea ei inutilă, capul. De exemplu, folosirea unei camere ascunse se consideră la ei act de spionaj și se pedepsește cu închisoarea. Mult mai familiarizați, ca legumicultori de recunoaștere mondială, cu cămara ascunsă decît cu camera ascunsă, vecinii bulgari n-au avut nici o jenă cînd l-au arestat pe jurnalistul român Gheorghe Buhnici de la PRO TV, sub acuzația că a fost prins cu camera ascunsă într-un duty free de pe graniță. Tocmai ei, cei pe care, în urmă cu 15 ani, îi consideram un monument de independență a presei doar pentru că dădeau desene animate în fiecare seară, vin acum și ne arestează un reporter pe un motiv stupid. Atît de stupid că ne vine să ieșim în stradă și să ne dăm foc la vechile antene tip castron. Norocul lor că fac murăturile alea atît de bine și au cu ce să-și ocupe gura atunci cînd nu se pot exprima. Probabil că asta e tactica legislativului bulgar: să asigure cîte-o botniță la gura fiecărui ziarist și cîte-un borcan de zacuscă la gura fiecărui cetățean.

Preservativ

flagrant deliciu

Lăsaţi copywriter-ii să vină la mine!

Unora le place Zapp-ul

...Dom'le, iartă-ne nouă păcatele noastre şi nu ne duce pe noi la cinema în ispită, să ne inspirăm din filme recente şi să facem spoturi cu Tatăl nostru, carele ne este în ceruri, pe un laptop cu conexiune Zapp, şi carele dă *fulfill* la *wishes*-urile milioanelor de *prayers*, exact la fel ca Jim Carrey în *Bruce Almighty,* SUA, 2003, acum şi în vecii viciilor, amin!

Sfînta Trăime

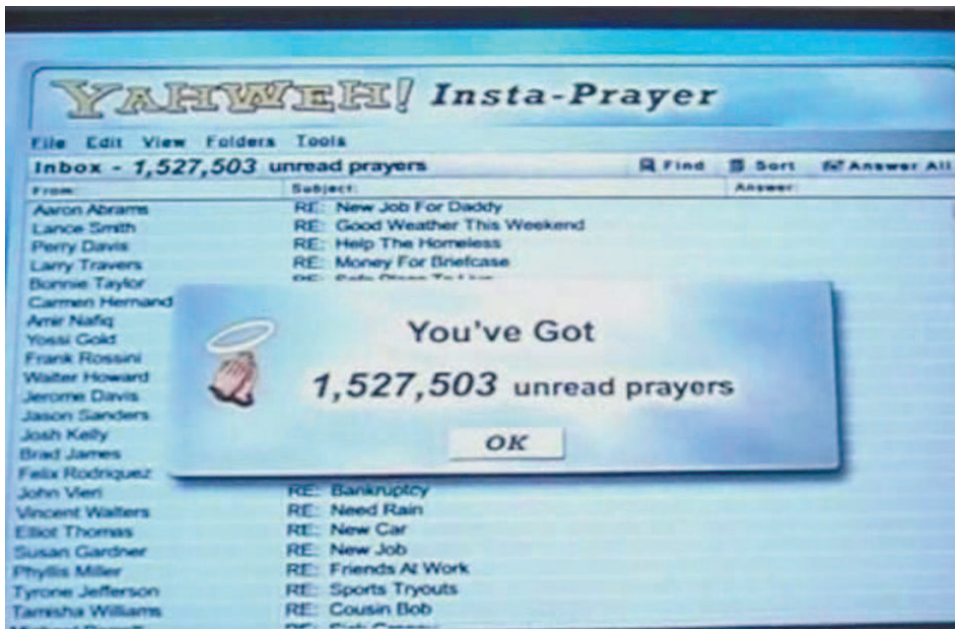

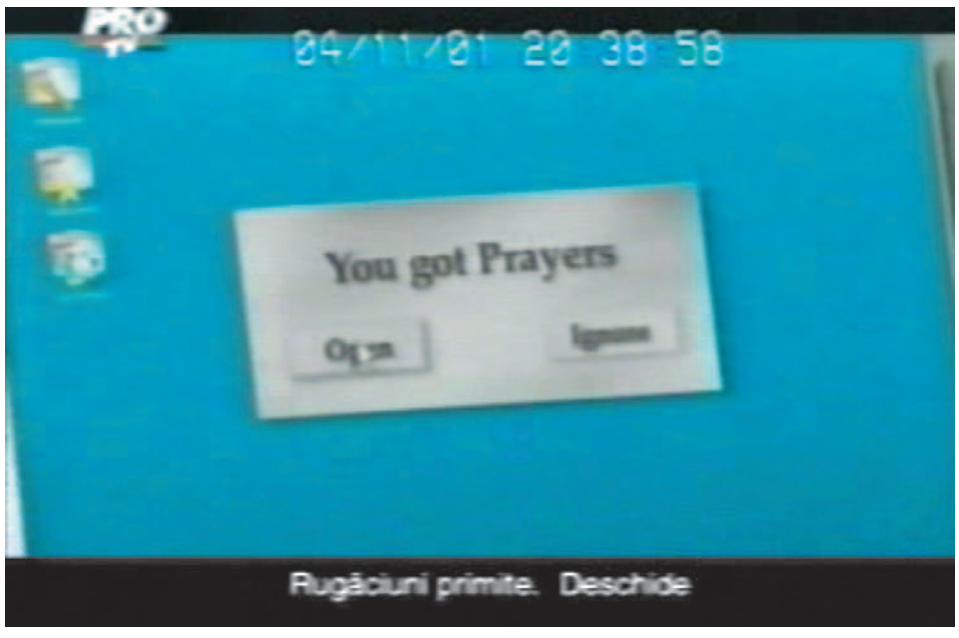

condica de sugestii şi reclame

Nu mai înjura ca un birjar, înjură ca o maşină

Sînt la modă acum înscrisurile, abţibildurile afişate pe portbagajul maşinii, care îl scutesc pe şofer de un efort. Nu mai scoate capul pe geam ca să înjure, nu mai trebuie să ridice un deget cînd îl enervează un alt şofer aflat ca şi el cu picioarele în trafic, dar cu capul în nori. Are trecută urarea pe maşină, la vedere. Unele înscrisuri sînt porcoase, altele mai cu perdea, precum cel din imagine. De-abia acum, după ce l-am văzut, avem o posibilă explicaţie pentru gestul uimitor al şoferiţei din spotul Biscream, care coboară iute din maşină şi îl serveşte cu bisciuiţi pe şoferul pe care tocmai îl încurcase. Îi mulţumeşte galant, crezînd probabil că tocmai i-a făcut un compliment mamei sale.

Motor pe abjecţie

v-am print, vrăjitoarelor!

Şi echipa care a asfaltat acest drum votează

Excelentă campania de afişaj făcută pentru încurajarea prezenţei la vot. Punctează exact problemele României. De acum ştim pe cine să dăm vina. Cine e vinovat atît de găurile din asfalt, cum e cea de lîngă panoul publicitar care invită la vot cetăţenii, cît şi de găurile din buget? Normal, „echipa care a lipit acest afiş".

Urna scapă turma

Sfînta cruce mult aduce

TRANSPORTURI INTERNATIONALE ŞI COLETĂRIE
S.C. SFÂNTA CRUCE SRL
ROMÂNIA - ITALIA
ROMÂNIA-BACAU 117300;095/691151 ITALIA - TORINO Tel. 011/605

Aparatul de fotografiat, înainte să-şi facă treaba, s-a crucit. Şi a mers! Internetul şi-a făcut o cruce şi şi-a propus să care poza pînă la noi în redacţie, unde o aştepta, cu degetele de la mîna dreaptă pregătite, programul Outlook Express. Ei bine, oameni buni, a ajuns! E un semn, să ştiţi, e un prim semn că firma asta nu face treabă de mîntuială. Ne întrebăm, însă, dacă stocul de cruci acumulate la plecare are putere şi pe drum sau păţeşti cum păţeşti şi cu firmele mai puţin credincioase. Că la vamă, de exemplu, nu prea ai de ales: vine un vameş, îţi ia actele. Nu poţi să le pui lor cruce, aşa că pînă la urmă n-ai încotro şi pui cruce unei bancnote, ca să te scoţi. Dar proba de foc e la destinaţie, unde întîlnirea cu un alt grup de români te face, de obicei, să pui cruce şi portofelului din dotare.

Preafericitul Teoctirist

aberaţia de libertate

Formaţia mortal-intrumentală

Evident, cea mai bună alegere pe care poţi să o faci atunci cînd ai nevoie de cineva care să bată bine e un baterist. Aşa cum îi zice şi numele, bateristul este un om făcut pentru bătaie. Iar dacă membrii formaţiei de week-end care au dat acest anunţ au nevoie de un baterist care să bată nevestele şi copiii, înseamnă că ei cîntă la instrumente care nu le permit să ridice palma. Adică unul e piculinist (bate doar un pic), altul e ocarinist (adept al ocărilor), altul e sexafonist (nu-l interesează sexul), iar al patrulea e de fapt o naist (transsexual).

Sexofonist

ROL.ro > Bursa > **Diverse > Muzica**

vreun baterist ar vrea sa bata si pt noi ?

Sintem o trupa de baieti cu serviciu si sotii, cautam baterist pt cintarea saptaminala din weekend de vreo 4-5 ore, asta e ritmul nostru deocamdata (exista 1 copil mic). Avem niste ani de experienta, dar nu f multi, nu am fost niciodata profesionisti. Avem si vreo 10

comunicare pe care

Alăptezi, deci votezi!

Mamelor din lumea-ntreagă, eu vă dau un singur sfat: nu lăsaţi copii pe stradă din cauza la alăptat. Dacă sunt frustraţi de alăptat încă de mici, se pot apuca serios de votat la maturitate. Am văzut două campanii care îndeamnă cetăţenii fie să alăpteze, fie să voteze. Asta înseamnă că avem probleme şi cu una, şi cu alta. Că unii se sustrag de la alăptat şi de la votat. Absenteism mamar şi electoral – ruşine să ne fie! Minunat este că ambele campanii îşi ambalează bunele intenţii pornind de la un paradox. Încurajează alăptatul într-o ţară plină de pensionari, care îşi iau calciul necesar existenţei oaselor lingând pereţii proaspăt văruiţi. Sau dau bice spre urne celor care de vreo 15 ani suferă din cauza şoferilor care votează la fel de prost precum parchează. Revenind la alăptat, el nu poate să nu aibă o conotaţie electorală, din moment ce o ţară întreagă suge de nu se mai satură de la un tătuc. În acest context, pare firesc să-i ajuţi pe oameni să părăsească aceste reflexe dăunătoare grav moralităţii democratice. Probabil că lipsa alăptatului natural naşte monştri şi din punct de vedere intelectual. Campania pentru votat ne prezintă o demoazelă în maşină lucioasă, care încearcă să-şi găsească un loc într-o parcare. Dă cu faţa, dă cu spatele, ratează boţirea, ratează altă maşină, ratează tot, inclusiv părăsirea demnă a autovehiculului. Dă cu portiera de un stâlp, nu o dată, ci de două ori. Apoi suntem atenţionaţi, pe bună dreptate, că şi ea votează. Deci ar trebui să facem şi noi acelaşi lucru, ca să salvăm stâlpul normalităţii de la măcinarea completă. Pe scurt, şi proştii votează, nu-i aşa?! Medicii pot confirma că lipsa alăptatului, holbatul în televizor până noaptea târziu şi multe alte lipsuri pot avea consecinţe nemiloase – care se manifestă prin micşorarea creierului şi a discernământului. Poate şi de aceea, mulţi oameni care se ocupă cu manevre greşite, apte să julească viaţa altora, se lasă luaţi în braţe de politicienii părroşi deghizaţi în mame. Ziarele sunt pline de zebre care alăptează iepuri, de crocodili care clocesc ouă de colibri. Nimic mai firesc decât să tranşezi problema, privind spre viitor, în perspectivă, aşadar. Dacă ţara votează atât cât o poate duce capul, reiese că sunt prea multe carnete de conducere. Dacă ţara este bătrână, bolnavă şi plină de silicoane, reiese că ar trebui să alăpteze mai mult, chiar şi dacă nu are ce. Chiar şi dacă ni se pare că e o glumă proastă, tot sună bine: eu cu cine alăptez? De aceea, vă urez un sincer: Sâni-i votaţi!

Răzvan EXARHU

grătar 2004

MC&Z® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea

„Distrugeți arhitectura nouă țărănească“

În sfîrșit, mi-a venit efectiv să borăsc în turneul GRĂTAR 2004! În sfîrșit, a sosit momentul să mă sacrific pentru voi! În sfîrșit, mi-am bulit week-end-ul pentru voi! În sfîrșit, votați-mă! Băi băieți, ați fost de curînd în Maramureș? Ați fost la Certeze? Sau în restul țării, unde s-a întors ghiolbanul român de la muncă din străinătate? No. Cum cobori dinspre Satu Mare înspre Borșa, ți se deschide, strîmt, în față, cel mai penibil sat pe care l-am văzut vreodată. Genial. Certeze. Un fel de Disneyland cu țărani. Un Căcatland arhitectural cum nu mai există probabil nicăieri în România. Să vă explic? Cum intri în Certeze ăsta, te plesnește în ochi un bullshit de casă roz. Îți sparge retina. Alături, un alt dement și-a trîntit o casă de 3 etaje verde fosforescent. Mai mergi 10 metri și un alt cretin și-a ridicat o casă portocalie! Îți vine să plîngi, pentru că ți-au spart ochiul, care se scurge ca un ou, din cauza demenței de culori. Prima dată nu-mi explicam ce-au vrut ăștia din Certeze: să li se vadă satul lor de pe Lună, de la Maramu? Arhitectura nouă țărănească, acest Căcart Nouveau pe bază de vopsea greșită și un prost gust îndoielnic, cum bine zice cineva, distruge tot Maramureșul, asta dacă chiar aveați chef să fiți originali și să petreceți Revelionul tradițional: cu palincă în sticlă de frutti-fresh și mămăligă în vid de la Metro. Beah! Ca să folosesc o comparație proastă, toate casele din Certeze sînt construite numai din linii drepte, de zici că-i un Logan mai mare portocaliu. Și ce mi-a mai plăcut mie la Certeze? Un ghiolban din Certeze și-a făcut un bar. Ei și? Ei bine, eu cu Ferrari-ul meu mai vechi nu aveam ce căuta în parcarea barului. Am glumit, de unde puncte-puncte Ferrari la un amărît de ziarist? Și totuși, fraților-fîrtaților, eu n-am văzut niciodată atîtea Mercedesuri ultimul tip la un loc! Iar în curțile roz ale caselor portocalii, cu cai verzi fosforescenți și flori cu efecte de discotecă, ai naibii, dacă nu aveau două-trei Merțane, mureau! Nu știu unde au dispărut casele vechi, unde s-au dus săniile trase de cai, dar ăsta nu e Maramureșul, fraților! Cineva ar trebui să le spună săracilor români care s-au dus să le văruiască pe pereți și prin șifoniere la italieni cum să-și ridice 5-6 amărîte de etaje. Ăștia, no, numai că n-or mai apucat, da' io vă zic: ăștia, dacă găseau, apăi își cumpărau dozator TEC propriu, să și-l pună pe verandă și musai și o ditai masă de biliard în piscina din mijlocul bucătăriei (stilul fusion între sushi cu mămăliguță și McFish de casă, din păstrăvi originali cu boia), bucătărie aflată în jacuzzi-ul din sufrageria roz. Poah! Jur să nu mai merg în viața mea la Certeze!
Și nu uitați! Scrieți cu încredere la adresa noastră secretă de mail, nashpa-turizm@catavencu.ro și în curînd o să avem și forumul nostru „GRĂTAR 2004”, propriu și gratuit pe site-ul *Academiei Cațavencu!* Mulțam fain. Băgați mare, eu vă aștept, în curînd vom publica primele texte geniale!

Căpitanul Nema

Această rubrică v-a fost oferită de
Mămăligă cu ceapă pe ziar®

Ce mai face mintea de om: căruțul cu casetofon

Ceea ce vedeți în imagine este rodul a luni de zile de muncă de cercetare… (ne oprim aici, nu vrem să mergem prea departe, cu aluziile, prin gospodăriile păgubiților). Acțiunea se petrece la Constanța, unde toți băieții au Leganza, numai acest băiat are un căruț roșu decapotat, numai bun de cărat gagica pe malul mării, mai la întuneric, și fierul vechi, mai pe întuneric, la centrul de colectări. Observați oglinda retrovizoare, locul special pentru sticluța cu apă, suportul pentru țigări și, cel mai important accesoriu, radiocasetofonul! Radiocasetofonul are, evident, baterii și boxe, dar nu are încă un sistem *remote control.* Așteptăm ABS-ul, farurile de ceață, tetierele reglabile, conexiunea la Internet și șatra de maidanezi ce asigură închiderea centralizată și alarma.

Casetofomul recent

Mitoșeru se întoarce răsucindu-se pe bară

Aflu, dintr-un material de PR din *Libertatea,* inspirat așezat în oglindă cu fata care ne prezintă vremea, că „Mitoșeru revine în televiziune“. Brusc, m-a luat un oarecare tremurat de care nu se face vinovată fata care ne prezintă vremea (frumos dezbrăcată într-o blană de jaguar) și nici măcar vremea care ne prezintă fata. Mă temeam că Mitoșeru va da buzna pe postul meu preferat, Animal Planet, alături de macaci și alte vietăți blocate pe scara evoluției undeva pe la același nivel cu el. M-am liniștit abia după ce am văzut ce post a ales, însă m-am neliniștit la loc cînd am citit următoarele cuvinte pline de durere: „Fostul prezentator al emisiunii *TeleEurobingo* a renunțat la televiziune după nefericitul accident de circulație în care și-a pierdut viața iubita lui. Timp de 3 ani, a apărut doar în spectacolele organizate cu trupa Flamingo“. Ca să vezi: adică accidentul pe care a încercat să-l mînărească în defavoarea victimei l-a marcat atît de mult, că băiatu', îndurerat, n-a mai apărut decît în șouri de striptiz! Martori îi sînt probabil chiloții ăia cu ață între lobii fesieri, care țin loc de cutie a milei îndureratelor femei neglijate acasă.

Cîinele Bingo

Săptămîna străinilor

● Într-un orășel din India, mai exact așezarea numită Dhami, sute de oameni au fost răniți, după ce un ritual vechi de 100 de ani a degenerat într-o nebunie generală. Nu că ritualul ar fi avut vreun strop de normalitate în el: Concursul Anual de Aruncat cu Pietre! Localnicii s-au grupat în două tabere și startul a fost dat! Regulile sînt foarte simple, cîștigă cine are mai puțini răniți! Am și eu o întrebare: dacă moare cineva se pune ca doi răniți sau nu se pune la scor și se scoate/omoară unul și de la echipa cealaltă? ● Vecinii noștri, bulgarii, au probleme cu orientarea sexuală. Nu la oameni, ci la porci. Un fermier din Șumen a apelat la curțile de judecată ale țării pentru a primi despăgubirile bănești care acesta crede că i se cuvin. El susține că porcul lui nu era interesat decît de alte porcine de sex masculin. Ca dovezi, țăranul a adus poze cu animalul de peste 150 de kilograme despre care susține că „e pe invers“. Supărat că nu îl poate folosi pentru a perpetua specia (porcească), proprietarul l-a transformat în, ironic, cîrnați. ● O familie din orașul german Karlsruhe a luat cina în aer liber, chiar în apartamentul său. Incidentul s-a petrecut după ce o echipă de buldozeriști a calculat greșit și a spart

și un perete care nu era în plan. Un perete întreg, care nu ar fi trebuit să fie demolat. Trist, dar adevărat. Să nu uităm însă că așa ceva se întîmplă și în blocurile noastre, doar că fără intervenția buldozeriștilor. ● În Chile, pînă acum cîteva zile divorțul era ilegal, ca și în Malta și în Filipine. După ce timp de 10 ani legea divorțului s-a chinuit să treacă prin parlament, aceasta a fost promulgată, cu foarte mult succes. La zece minute de la declararea divorțului legal se înregistraseră deja mii de cereri. Oamenii ăștia chiar luau în serios partea cu „pînă cînd moartea ne va despărți“, deși poate n-ar fi stricat o lege care, tocmai pentru a descuraja despărțirile, să interzică și moartea!

AgenCIA de presă

Formula 1 pentru redresarea economică a României

O veste proastă, ciumă pentru unii, poate deveni o veste bună, mumă pentru alții: Uniunea Europeană va interzice după 31 iulie 2005 reclamele la țigări pe toate circuitele de Formula 1; așa se face că Federația Internațională Auto (FIA), care ia bani cu cîrca de la firmele producătoare de tutun, a început a privi cu ochi galeși la cîteva țări încă nemembre UE, în care să organizeze pe viitor asemenea competiții, activități deosebit de lucrative. Țări printre care se numără și a noastră. Deja am început să ne gîndim cu groază la cum ar putea decurge o Cursă de Formula 1 pe viitorul circuit românesc:

Înainte de start

Piloții străini ajunși la standuri vor saluta mulțimea, strigînd la microfon „Hello, Hungaroring!“, apoi vor pleca să viziteze celelalte standuri, cu artizanat și suveniruri, cumpărînd mici mașinuțe de curse din lemn pirogravat cu tradiționale motive populare din Țara Bîrsei sau fluierașe din ceramică în formă de monopost. Tot acolo vor fi expuse spre vînzare și frumoase combinezoane de pilot cusute cu alesături sau brodate manual la gherghef.

Start

Startul va fi întîrziat din cauza aurolacilor de pe pistă, care vor spăla cu zoaie, detergent și scuipat parbrizele bolizilor și vizoarele de la căștile piloților, apoi vor cere bani. Nemulțumiți, unii dintre ei vor zgîria cu cuiul monoposturile, scriind pe ele „spalămă boule“.

După primul tur

După primul tur („Lap 1“, cum îi zice la televizor), pe marginea pistei vor apărea dudui traseiste cu fuste scurte, care vor face semne internaționale piloților, cum că 100 euro scurtul, 50 oralul, dar merg și bonurile de masă. După al doilea tur, tot pe marginea pistei se vor înghesui cetățeni care vînd pește proaspăt, pepeni sau vin la butoi, precum și copii defavorizați, cu cofițe de fragi și mure.

La al treilea tur de pistă (și ultimul)

La al treilea tur de pistă, cursa va fi întreruptă ca să treacă turma de oi înghiontită din spate de doi ciobănei beți muci. Oile vor umple pista de căcăreze, sporindu-i astfel aderența, iar ciobanii vor zvîrli cu ciomagul după mașini, înjurînd șoferii de „Pista mă-tii!“.

Monopostul Crăciunului

La vitamina è bella

Începînd cu anul 2005, PSD-ul a promis că, pe lîngă notoriul „cornuleț cu lapte“, elevii vor primi și vitamine. Deja, pesediștii se gîndesc tot mai serios la sănătatea elevilor și asta nu e rău. Totuși, dacă eu aș fi Agathon + Năstase și aș vrea să modernizez sistemul, m-aș orienta către ceva mai naturist decît „cornuleț cu lapte și vitamine“, pentru că produsele de panificație îngrașă, iar vitaminele nu sînt naturale. Spre exemplu, meniul pe care l-aș propune eu ar fi: o pastilă de spirulină, o linguriță de ulei de cătină, un borcănel de supliment alimentar pentru culturiști „Enormous Biceps“ și, nu în ultimul rînd, o cutiuță cu o albină vie care să-i scape pe elevi de eventualul reumatism venit odată cu inundațiile și o lipitoare pentru dureri de cap.

Albina și Romina Power

Ziarului *Adevărul* i se vede CFR Marfă

Pentru cei care se întrebau ce rost au tot felul de pagini publicitare provenite de la Guvern, de genul CFR Marfă, unul dintre răspunsuri poate fi văzut în ediția de luni, 22 noiembrie, a ziarului *Adevărul*.

În două relatări de la Alba Iulia, semnate de aceeași Liliana Ruse, sînt descrise mitingul Alianței D.A. și cel al Uniunii PSD plus PUR. Despre prima întîmplare aflăm că: „În Piață n-au fost însă mai mult de 4.000 de oameni, într-un loc în care încap pînă la 50.000“.

Iată cealaltă relatare: „PSD s-a mobilizat exemplar. Peste 50 de autocare și microbuze cu numere de Arad, Brașov, Cluj, Mureș, Hunedoara, Sibiu, Timiș și Alba i-au adus la adunarea electorală pe membrii de partid din tot Ardealul (...) pe scena așezată la picioarele statuii, unde se depun de obicei coroanele de flori la fiecare 1 Decembrie, în jur de 4.000 de persoane, conform jandarmilor, l-au aplaudat și au scandat numele lui Adrian Năstase“. Așadar, Băsescu a adunat, fără autocare, numai din Alba Iulia, abia 4.000 de oameni, ceea ce e vax după tonul relatării, în vreme ce, cu ajutorul autocarelor venite din tot Ardealul, PSD a convocat, mobilizîndu-se exemplar, în jur de 4.000 de persoane!

Ioan T. MORAR

Răspunsuri la scrisori

Alina Iordache (Rîșnov): Ai găsit titlul filmului *La mala educacion* tradus *Milionari de week-end* și te-ai amuzat. Și noi!

Cristian-Mihai Donțu (București): Crezi că Adrian Mutu ar fi tocmai nimerit ca președinte al României. Eu nu cred. Gîndește-te numai cît ar trebui să fure ca să echivaleze suma pe care o cîștigă într-un singur sezon. Asta ne-ar mai lipsi!

Eugen Popescu (Pitești): Am auzit cîte ceva, dar nu putem băga mîna în foc că lui Adrian Năstase i-au plăcut (îi plac) băieții. Dacă e adevărat, ar trebui să se bucure dacă va învinge Băsescu.

Ion Bănățeanu (Timișoara): Nu putem publica scrisoarea dvs. către Adrian Năstase, chiar dacă e deschisă. Am reținut, totuși, din ea următoarea constatare: „Pe zi ce trece, domnule prim-ministru, deveniți tot mai penibil“ și „Pînă cînd să suportăm ifosele acestui domn?“. Păi, pînă pe 28 noiembrie, zic eu.

Horia Ioan Popescu (Bacău): Din păcate, faxul pe care ni l-ați trimis e ilizibil. E de preferat o scrisoare.

Horia C. (București): Din păcate, nu avem voie să punem pariuri cu cititorii noștri. Și chiar dacă am pune, cum ai putea dovedi că Cristian Tudor Popescu nu a folosit sintagma „contradicție antagonică“ la mișto? Pozele pe care ni le-ai trimis (o doamnă vorbind la urechea unui măgar) au mai curînd o conotație sexuală decît una politică.

Lexicus Politicus (Pitești): Nu putem publica editorialul pe care ni l-ai trimis. Unul din motive e că ai scris: „…un cuvînt mirific, ce derivă din *adjectivul a teroriza*“ (s.m.). Mai sînt și alte motive.

Ștefan AGOPIAN

Coasa lux

O englezoaică de 43 de ani, din Gloucester, s-a hotărît să-și omoare părinții. Dar, cum cu un astfel de eveniment te întîlnești o dată în viață, femeia a vrut să se ocupe îndeaproape de organizare, astfel încît totul să meargă brici și toată lumea să fie mulțumită. În definitiv, nu merită să dai rasol tocmai la o astfel de treabă. Sînt părinții tăi, ce naiba! Măcar atîta să faci și tu pentru ei. Ei s-au chinuit să te aducă pe lume, tu îi trimiți pe lumea cealaltă. Pentru succesul festivităților s-ar fi putut organiza un parastas cu strigarea darului; mai greu ar fi fost să se fure la miezul nopții coșciugul cu soția. Dar cu vreo doi băieți mai voinici poate se rezolva. Sau îi puteai oferi tatălui, aflat în fața plutonului de execuție, o ultimă țigară bună. La care moșul, dînd dovadă de o voință de fier, ar fi răspuns: „Nu, mulțumesc, încerc să mă las!“. Dar în cazul de față n-a fost vorba de nimic din toate acestea. Femeia, suferind de tulburări psihice, fostă membră a armatei, s-a antrenat intens pentru a-și masacra familia, torturînd mai multe animale. Mai exact,

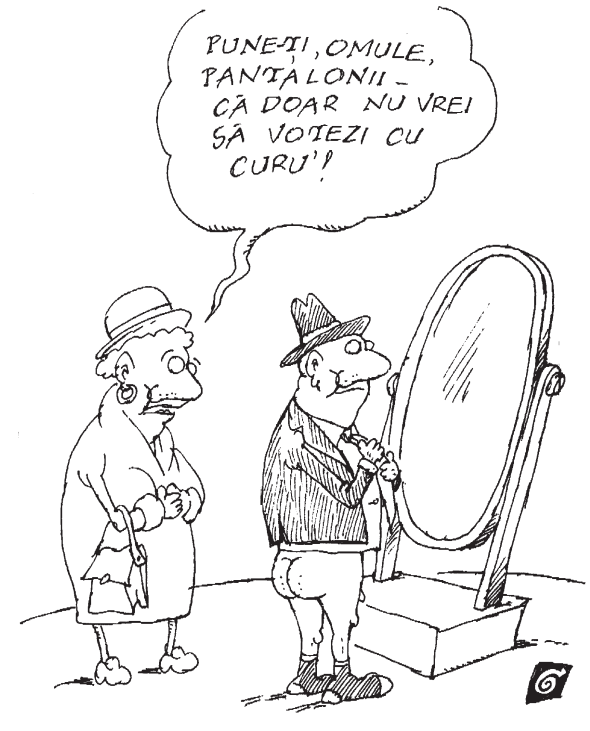

a înjunghiat, a lovit cu bîta și a sufocat patru hamsteri și doi iepuri. Cum s-ar zice, metoda a fost testată pe animale, spre disperarea manechinelor ecologiste de la Hollywood. Ținînd cont că această luptătoare cu hamsteri și iepuri făcuse parte din armata britanică, nici nu mai e de mirare că irakienii îi mazilesc cu atîta ușurință pe soldații din golf. Diferența este că irakienii întîi se antrenează la decapitat britanicii, pentru ca abia în ciclul trei (adică de la caporal în sus) să treacă la tăiat găinile din curte, că de porci nu se leagă musulmanii.

Știrile de la ora chici

Se poartă autostrăzile agricole

Țăranii din Adunații-Copăceni sînt primii țărani din România care profită de pe urma autostrăzii, inexistente deocamdată, dintre București și Giurgiu. Dacă la început li s-a oferit 2 dolari, țăranii au obținut în cele din urmă 6 dolari pentru un metru pătrat de teren arabil. Pentru a se rezolva definitiv problemele din agricultură, poate nu ar fi tocmai deplasat dacă s-ar face autostrăzi pe toată suprafața arabilă a țării.

Asfalt mango

Cu mîinile scuipate

Părintele *Matrix*-lui, Sergiu Nicolaescu, a fost scuipat și bruscat de Faur Isaia, cel care i-a umplut ciocul cu cerneală lui Emil Constantinescu. Incidentul a avut loc într-un cinematograf din Arad unde regizorele își făcea campanie electorală în compania filmului *Orient Express*. Lui Isaia i-a plăcut atît de mult filmul din care nu a înțeles absolut nimic, încît a simțit nevoia să se ducă la Nicolaescu, să-l felicite, să-l scuipe puțin și să îi dea un brînci. Agresorul a fost imediat arestat, nu înainte ca dom' Sergiu să declare pentru posteritate: „Un fleac! M-a cam stropit!“.

Zbor deasupra unui scuip de cuci

Generația de fasole frecată

Nu știu alții cum sînt, dar eu, cînd mă gîndesc că am furat-o ca eroii în Armenia, îmi vine să mă Mutu în altă țară, că aici s-a cam Cernat destul sita prostiei și a respectului zero pentru și față de suporterii echipei naționale. Îmi vine să îmi iau lumea în cap și să merg undeva unde e (mai) cald și (mai) bine, în Veneția, par exemple, să mă dau cu Bărcăuan pe apele orașului și să ajung undeva pe o plajă, seara, în liniște, să mă uit la Stelea de pe cer, să mănînc o Rat la rotisor, ca să am și eu o cină gustoasă, că după meciurile astea îți trece pofta de mîncare în România.

Apoi vreau să îmi dau jos toate țoalele și să fac baie Goian în Marea Mediterană. După care să revin pe plajă, să aud trompetele cum cîntă Ta! Ra! Ra! Che! și să mă relaxez. Parcă văd însă că nici măcar acolo nu voi avea pace și liniște și că Ple șantierul de lîngă plajă vor începe să sune ciocanele pneumatice, iar în spatele lor vor sta muncitori români plecați la muncă, ardeleni, munteni și Fl. Moldovani. Dup-aia am să merg să mă rog într-o bazilică din Florența pentru echipa națională, însă am un feeling că, dacă pe știm-noi-cine nu l-au ajutat icoanele, nici pe mine nu m-ajută Sfîntul Paraschiv.

Și de supărare am să merg la emisiunea Andreei Cara-Marin, care sigur Neaga că am avea vreo problemă cu echipa națională. Eu o să încep să plîng de nervi. Și tot de nervi am să merg să cumpăr un kilogram de Dancianură, și mă voi întîlni cu un component al Naționalei, oricare din ei, care are un Lobonț al urechii inflamat de la kilele de cercei care îi atîrnă pînă la geosferă. Și acel jucător al Naționalei mă va înjura, c-așa-s ei, îmi va spune „suck my Dică, fraiere!“. Și voi plînge în continuare. Și voi spera că ne vom mai califica la turneul final de Măldărașanul viitor, cînd, de fapt, nu există nici un turneu final de fotbal, ci doar unul de beție și droguri. Și atunci voi lua o Maricarioca și voi scrie pe toți pereții mesaje Contra antrenorului echipei naționale.

Și la sfîrșit mi se va face iar foame și am să mănînc cu poftă un Puiu.

Adi Multu

Năstase apucă taurul de coroane

Pe candidatul PSD nu trebuie să-l atingi nici cu o floare, dar el ar cam vrea să ne altoiască încă 4 ani cu buchetul lui de trandafiri. Vrea să obțină asta repetînd la nesfîrșit „Să continuăm împreună pe același drum!“. Un cetățean obișnuit din provincie, nea Costică, s-a imortalizat special pentru cititorii noștri (după ce se mortalizase un pic și pe la cîrciumă, pentru cititorii lor) lîngă un afiș electoral care lămurește, în sfîrșit, ce înseamnă „împreună pe același drum“: înseamnă împreună pe ultimul drum, Dumnezeu să ne odihnească, deși la cît s-a făcut șomajul anul ăsta avem timp de odihnă și fără ajutorul Lui.

Groapa Sîmbetei

La test-drive cu *Academia Cațavencu*

Azi și acum o lună, noul Ford Mondeo Titanium X

Știți cît bagă ultimul Ford Mondeo Titanium X? Nici eu. Dar m-am plimbat cu el. Țupa-țupa, cu Mondeo, între Slovenia și Italia, la test-drive-ul Ford. Mașina – gențoasă, curată, nouă, spirt. La graniță în Slovenia, probleme cu pașaportul. Noi către grănicerul sloven: „Ui ar rumanian jărnălișt.“ „Său uăt? Ai em polis ofiser!“ – ne-o bagă slovenul. După care s-a uitat lung la Titanium-ul X în care ne lăfăiam noi, doi ziariști din România. Pe fața șmecherului se citea: „De unde aveți voi, bă, așa o mașină?“. „Din salariu“ – era să-i răspundem. „Peipărs?“ Normal că aveam. Eram la un test-drive. „Hai, tirați-o!“ – ne-a ordonat încă bănuitor vameșul. Și ne-am executat. Mamă, ce-am fript-o prin Italia! Numai 190-200 i-am dat pe autostradă. Căutam o groapă s-o-nfigem. Aiurea! Țară de doi lei – nici un radar, nici o groapă. Am pus-o pe curbe, s-o deranjăm la suspensii. Se ținea bine păpușa. Pe urmă am frînat-o tare la 200, să vedem dacă face pe șosea ca Tonya Harding, patinatoarea. Nu ne-a aruncat în gard, așa c-am mers mai departe cu colegul meu de la *Evenimentul zilei*. Ne-am băgat în depășiri. Vîrful trebuia să-l aibă undeva sus, așa c-o acceleram ca nebunul numai după ce-o duceam elegant la 130. Se mișca bine, am depășit tot – mai puțin vreo căruță cu coceni și cățel, că n-am văzut nici una în Italia. Cea mai mare victorie am repurtat-o cu Titanium-ul X la 140 la oră, în Slovenia, cînd am depășit un tanc! Da, un tanc sloven adevărat, modelul NATO *family economic*. L-am înjurat în gînd pe Katanec care ne-a eliminat de la CM din 2002 și ne-am văzut de drum. La interior mi-a plăcut cel mai mult că avea radio, așa că ne-am destrăbălat pe O-Zone tot drumul, am prins-o de vreo șase ori. Tot la interior, încălzirea în scaune, excelentă, ne-a oferit mari satisfacții, întrucît le-am lăsat-o înadins pe SUPER-MEGA-HOT colegilor din Cehia care au preluat și ei ulterior mașina pentru un test.

Yin și Mustang

Jurnalul lui Tetelu

Unic. Ultimele momente ale lui Ion Iliescu la Cotroceni. Numai în *Jurnalul lui Tetelu!* Senzațional?

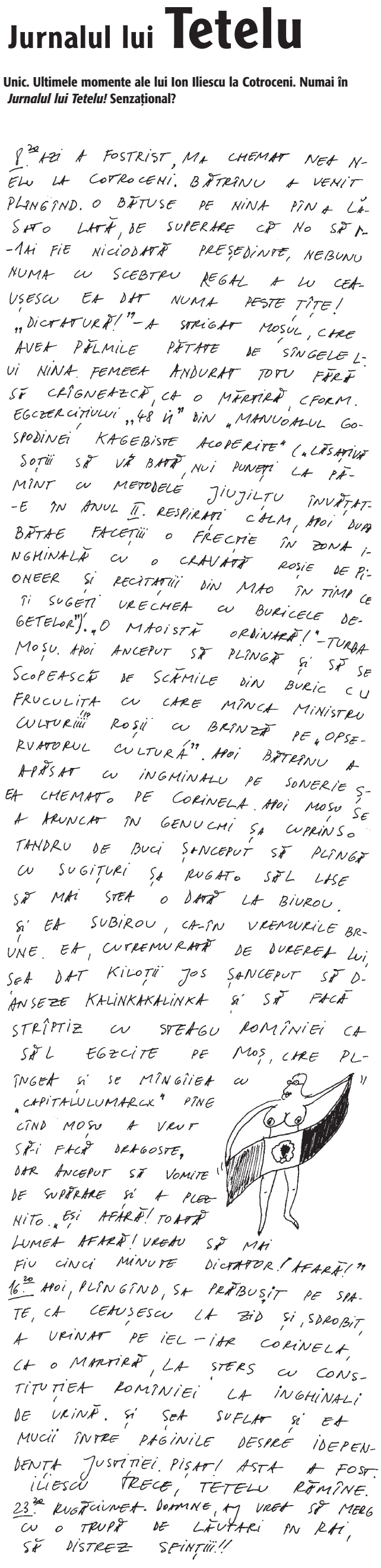
29 AZI A FOSTRIST, MA CHEMAT NEA N-ELU LA COTROCENI. BĂTRÎNU A VENIT PLÎNGÎND. O BĂTUSE PE NINA PÎNA LĂ-SATO LATĂ, DE SUPERARE CĂ NU SĂ M-AI FIE NICIODATĂ PREȘEDINTE, NEBUNU NUMA CU SCEBTRU REGAL A LU CEA-UȘESCU EA DAT NUMA PESTE ȚÎȚE!
„DICTATURĂ!"-A STRIGAT MOȘU, CARE AVEA PĂLMILE PĂTATE DE SÎNGELE L-UI NINA. FEMEEA ÎNDURAT TOTU FĂRĂ SĂ CRÎGNEAZCĂ, CA O MĂRTIRĂ, CFORM. EGZERCIȚIULUI „48 H" DIN „MANUOALUL GO-SPODINEI KAGEBISTE ACOPERITE" („LĂSAȚIVĂ SOȚII SĂ VĂ BATĂ, NUI PUNEȚI LA PĂ-MÎNT CU METODELE JIUJILTU ÎNVĂȚAT--E ÎN ANUL II. RESPIRAȚI CALM, APOI DUPĂ BĂTAE FACEȚII O FREGMIE ÎN ZONA I-NGHINALĂ CU O CRAVATĂ ROȘIE DE PI-ONEER ȘI RECITAȚII DIN MAO ÎN TIMP CE TI SUGEȚI URECHEA CU BURICELE DE-GETELOR"). „O MAOISTĂ ORDINARĂ!"-TURBA MOȘU. APOI ÎNCEPUT SĂ PLÎNGĂ ȘI SĂ SE SCOPEASCĂ DE SCĂMILE DIN BURIC CU FRUCULIȚA CU CARE MÎNCA MINISTRU CULTURIIII!!? ROȘII CU BRÎNZĂ PE „OPSE-RVATORUL CULTURĂ??". APOI BĂTRÎNU A APĂSAT CU ÎNGHINALU PE SONERIE ȘI-EA CHEMAT o PE CORINELA. APOI MOȘU SE A ARUNCAT ÎN GENUCHI ȘA CUPRINS o TANDRU DE BUCI ȘÎNCEPUT SĂ PLÎNGĂ CU SUGIȚURI ȘA RUGAT o SĂ L LASE SĂ MAI STEA O DATĂ LA BIUROU. ȘI EA SUBIROU, CA-ÎN VREMURILE BR-UNE. EA, CUTREMURATĂ DE DUREREA LUI, SEA DAT KILOȚII JOS ȘÎNCEPUT SĂ D-ÂNSEZE KALINKAKALINKA ȘI SĂ FACĂ STRÎPTIZ CU STEAGU ROMÎNIEI CA SĂ L EGZCITE PE MOȘ, CARE PL-ÎNGEA ȘI SE MÎNGÎIEA CU „CAPITALULUMARCX" PÎNE CÎND MOȘU A VRUT SĂ-I FACĂ DRAGOSTE, DAR ÎNCEPUT SĂ VOMITE DE SUPĂRARE ȘI A PLEC-NITO. „EȘI AFARĂ! TOATĂ LUMEA AFARĂ! VREAU SĂ MAI FIU CINCI MINUTE DICTATOR! AFARĂ!"
16:20 APOI, PLÎNGÎND, SA PRĂBUȘIT PE SPA-TE, CA CEAUȘESCU LA ZID ȘI, SDROBIT, A URINAT PE IEL-IAR CORINELA, CA o MARTIRĂ, LA ȘTERS CU CONS-TITUȚIEA ROMÎNIEI LA ÎNGHINALI DE URINĂ. ȘI ȘEA SUFLAT ȘI EA MUCII ÎNTRE PAGINILE DESPRE IDEPEN-DENȚA JUSTIȚIEI. PIȘAT! ASTA A FOST ILIESCU TRECE, TETELU RĂMÎNE.
23:20 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȚI VREA SĂ MERG CU O TRUPĂ DE LĂUTARI ÎN RAI, SĂ DISTREZ SFINȚIII!!

Cronica pe lîngă teatre

Visul unei morți de vată

În timp ce tinerii prozatori din ultimul val încearcă să se racordeze fără prea mari inhibiții la modelele occidentale (sînt preferați prozatorii americani ai anilor '60), excelînd într-o proză minimalistă de multe ori de bună calitate, prozatorii maturi, aparținînd îndeobște generației '80, caută noi fomule în încercarea de a se desprinde de clișeele prozatorilor care au scris despre obsedantul deceniu comunist (Marin Preda, D.R. Popescu, Buzura, Țoiu, Sălcudeanu…). Înainte de '89, prozatorii optzeciști n-au apucat-o pe calea maniheistă (comunismul rău, dejisto-stalinist, versus epoca luminoasă, ceaușistă) a greilor prozei românești. După '89, toate posibilitățile le erau deschise, se putea renunța la vechile formule, rămînea în discuție componenta etică, dar mai ales rolul pe care îl va juca ea în noile romane care abordau ca temă comunismul românesc. Primul care renunță la tot ceea ce făcuse gloria romanului „politic" românesc este Gheorghe Crăciun (n. 1950), prozator optzecist, unul din pontifii textualismului atît de înfloritor în deceniul opt. În *Pupa russa,* Crăciun abordează lumea românească în comunism dintr-un unghi absolut inedit: sexul. La puțin timp după Crăciun, Gabriel Chifu (n. 1954), și el în căutarea unui unghi inedit, își construiește ultimul roman* plecînd de la premisa (care i-ar fi făcut să turbeze pe comuniști) nemuririi sufletului. O viziune nouă la noi, destul de veche în Occident, dar nu epuizată, atîta timp cît o americancă, Alice Sebold, are un succes remarcabil cu romanul *Minunatele oase.* Veniamin (aici cu sensul de mezin, fiu preferat), un copil de 13 ani, moare într-un accident la săniuș în prima zi a anului 1956. Sufletul lui nu ajunge în Rai (precum sufletul eroinei din romanul americancei), ci într-un fel de *topos atopos,* loc unde îngerii se bat cu forțele întunericului și unde trăiesc păsări înțelepte și vorbitoare. De acolo, Veniamin nu vede ce se întîmplă pe pămînt, ci visează lumea atroce adusă (construită) de comuniști în România. N-o să vă povestesc cartea. Pot spune însă că e scrisă admirabil și că, dacă ar fi apărut în Occident, ar fi fost un best-seller.

Ștefan AGOPIAN

*** Gabriel Chifu, *Visul copilului care pășește pe zăpadă fără să lase urme,* Editura Polirom.**

Istoria beției în vremi tulburele

Ce se-ntîmplă? Un domn din Timișoara, Mircea Bălan, istoric de profesie, s-a documentat serios cîțiva ani și a scos de sub teascurile editurii Eurostampa o istorie interesantă ca punct de plecare*. Introducerea se numește inspirat „Beția în timp și spațiu", pentru că, nu-i așa, omul se îmbată în timp și se împleticește în spațiu. „Istoria omenirii, în linii generale, se confundă cu istoria beției" – zice autorul. Da, dar la asta se adaugă și istoria durerilor de cap, istoria vomitatului și istoria mahmurelii, pentru ca această „confundare" să fie cît de cît completă, iar liniile generale să nu fie trase pe mai multe cărări. Cartea e erudită și denotă o bună cunoaștere a fenomenului. După gustul meu, e, însă, cam amestecată. Citatele și faptele istorice sînt așezate nu tocmai riguros, iar greșelile de transcriere a unor nume proprii precum și cele de corectură obișnuită denotă că documentarea pentru acest op a fost cam pînă-n zori, iar redactarea a fost însoțită de niscaiva mureturi. E interesantă plasarea beției la români în context cu beția universală, de la vremurile antice pînă aproape de noi, la răposatul Damian Ureche, un stîlp al boemei timișorene. Dincolo de rezervele exprimate deja, trebuie să recunosc șarmul acestei scrieri și să-l asemuiesc cu cel al unui obișnuit al localului care ți se așază la masă să-ți spună cît de multe știe el despre lume și viață. Și, deși la început te deranja, pe măsură ce discuția avansează, începe să-ți placă și, în final, chiar îi dai numărul de telefon. Deși nu e genul de carte după care să mă dau în vînt, servită în doze mici, înainte de masă, eventual după desert, are un efect înviorător. Părerea mea!

Ioan T. MORAR

*** Mircea Bălan, *Istoria beției la români,* Editura Eurostampa, Timișoara, 2004.**

Cinem-a pîrît

Acre de Manciuria

Vineri seară am ratat animația *Incredibilii* din Mall și i-am dat cu flit lui Bertolucci de la Elvira Popescu („Zilele filmului italian") pentru a viziona un film, am considerat eu, ceva mai ancorat în sinergia realităților contextuale de la noi: *Manchurian Candidate.* Este despre alegerile din SUA, noi sîntem în plină campanie electorală, în plus este cu Denzel Washington, Meryl Streep și Jon Voight, am zis eu și am pus-o pe prietena mea să-l aducă și pe șeful ei la film. Boon!… Acum citiți și dați-vă și voi cu părerea: un echipaj de soldați americani din Irak plecat pe teren în recunoaștere dispare trei zile, sanchi, cică într-o ambuscadă, timp în care o organizație ocultă sprijinită de Guvern le găurește căpățînile la toți, le plantează microcipuri în cerebel, le spală creierul și apoi îi eliberează. A, nu, nu doare, pentru că mai întîi vi se arată cum li se face injecție cu anestezic în cap. Stați, nu vă grăbiți să ieșiți din sală, că mai e! Peste cîțiva ani, unul dintre soldați ajunge candidat la vicepreședințe… v-ați prins, marionetă teleghidată deăia cu microcipurile. Miza o reprezintă contractele fără licitație, autostrăzile, proiectele de securizare a granițelor, fregatele de luptă, sute de milioarde de dolari pe care organizația le-ar primi fără bătaie de cap, ci doar prin simpla lui găurire și apoi prin activarea microcipului. În fine, mi se pare absolut normal ca, la sfîrșit, toți ăia răi să moară, iar ăia bunii să iasă învingători. Ce nu mi se pare normal este ca trei actori mari să accepte să joace într-o asemenea stupizenie mizînd pe faptul că zecile de milioane de spectatori americani vor pune botul. Sau e normal?

Daniel GOACE

Show biz da' culți

Academie de cumetrie

● În revista *22* de săptămîna trecută (nr. 767), Andrei Oișteanu îi aduce un omagiu lui Zigu Ornea, cel mai important istoric literar de după război: „Pe 14 noiembrie s-au împlinit trei ani de la trecerea în neființă a marelui cărturar. Deceniile de muncă în sălile friguroase și umede ale Bibliotecii Academiei i-au șubrezit sănătatea și i-au grăbit sfîrșitul. Este extrem de jenant faptul că un cărturar de talia lui Zigu Ornea – care ca istoric literar a scris un raft de cărți esențiale pentru cultura română, iar ca editor a publicat o bibliotecă întreagă – nu fost ales membru al Academiei Române, un statut pe care îl merita cu prisosință". Andrei Oișteanu este mai mult decît politicos cînd numește această întîmplare „o faptă jenantă". Vinovat pentru această *porcărie* este Eugen Simion, care l-a preferat pe prozatorul Fănuș Neagu, binecunoscut pentru sentimentele lui antisemite, în locul lui Zigu Ornea. Dacă n-aș ști că nesimțirea produce somn, m-aș putea gîndi că președintele Academiei nu doarme bine noaptea, da' nu e cazul. ● Alex. Leo Șerban povestește în *Dilema veche* (19-25 nov.) cum s-a certat cu un amic cu care coresponda pe Internet. Motivul e banal: „Vina mea? – scrie Alex. Leo Șerban – Neaderența la gîndirea de grup. Refuzul înrolării în mantra anti-Bush. Taxarea dogmei care spune că «nu există Adevăr (Artă) în afara Stîngii»." Habar n-am cum e mai bine, să te certi cu prietenii de stînga sau cu cei de dreapta? Fiindcă și eu am pățit ceva asemănător cu ceea ce a pățit Alex. Leo Șerban. Numai că reprosul venea din partea cealaltă a spectrului politic. Un prieten bun mi-a trimis pe e-mail, tocmai din America, o scrisoare din care extrag o singură frază: „Poate că plagiarismul, pornografia și linsul jidanilor în cur ți-or fi adus ceva notorietate". **(Șt. A.)**

● Aflăm cu surprindere că domnul Eugen Simion a fost medaliat de Academia de Științe Morale și Politice din Franța. Spun „cu surprindere" pentru că, în primul rînd, mă așteptam ca intervalul de timp dintre momentul în care Eugen Simion a dat și cel în care a luat putea fi mai decent. Președintele Academiei Române a acordat, în aprilie 2004, diploma *Honoris Causa* profesorului Alain Plantey, membru al Academiei de Științe Morale și Politice. Era normal să se acorde un titlu la schimb, la mica înțelegere, și părții române, dar mă așteptam să mai treacă o vreme, să nu se prindă lumea că e o vorba de o șușă. Pentru că Academia de Științe Morale și Politice nu e, totuși, Academia Franceză, o instituție „soră" care nu ar „pune botul" la ciubucuri cu Eugen Simion. AȘMP din Franța (care funcționează și pentru că la ei nu s-a dat legea care să-ți interzică să folosești cînd vrei cuvîntul Academie!) este un fel de club al refuzaților de Academia Franceză, cea care are doar 40 de nemuritori, indiferent de presiunile care s-ar face pentru mărirea numărului de locuri. Acolo se intră numai dacă cineva dintre „nemuritori" trece într-o lume mai bună. Singurul român care a fost membru în Academia Franceză a fost Eugène Ionesco. Să nu uităm, pe de altă parte, că și la noi exista, pînă în '89, o Academie de Științe Politice care purta și numele de „Ștefan Gheorghiu". Un alt motiv de surprindere a fost faptul că Eugen Simion, adeptul conceptului de scriitor apolitic, ia un titlu de la o instituție profund politizată, încă din titlu. Cît despre legătura aceluiași cu Științele Morale, să lăsăm discuția pe altă dată! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Să nu-ți PeSe De Națională

Ce-ar mai fi de spus? Că n-am fost în stare să batem la Erevan pentru că armenii i-au avut de partea lor pe Tehnician și Tactician, cele două nume de scenă ale păcăliciului Iordănescu? Că s-a văzut cît e de putred fotbalul românesc tocmai în patria lui Hamlet, Hamlet Mkrtcian, numărul 9 al adversarilor? Că junii noștri fotbaliști, după cum dezvăluia Cornel Dinu, se pricep să înscrie goluri doar în sticle: 74 de beri, 3 uischeane și cîteva vinoase de dregere, în doar 5 oameni? Zău, ce pisici și Puii mei să mai zici? Treaba e prea groasă, prea serioasă, ca să ne ținem de miștouri. Oameni hotărîți și responsabili, ca Traian Băsescu, s-au pronunțat în cestiune: „Solicit demisia antrenorului pesedist. PSD a compromis pînă și fotbalul“ – declara, grav, președințiabilul. Da' hai să nu politizăm… Și să nu ne mai pierdem vremea cu tot felul de scenarii, analize, comentarii. Ne încurcăm cu tot felul de detalii subtile, cînd, de fapt, lucrurile sînt mult mai simple: *n-am cîștigat cu Armenia pentru că am avut o echipă formată din niște panarame cu ifose, dirijată de un antrenor depășit și patronată de o Federație care, ani și ani de zile, a cocoloșit toate matrapazlîcurile și n-a mișcat un degețel pentru viitorul fotbalului românesc.* Ce s-o mai fredonăm atîta… Puiu, săracu', și-a dat demisia pentru că așa i-a cerut Partidul, ca să nu se facă și mai rău de acuarele înaintea alegerilor. Iar acum onoratul Ferefeu vine cu 4 propuneri pentru postul de antrenor și ne cere nouă, suporterilor și jurnaliștilor, să ne, cică, pronunțăm. Hai că-i bună! Păi, acu' veniți, nene?! Dacă, în ultimele trei cincinale, Federația ar fi ținut cont cu adevărat de părerea publicului și a presei, zău, n-ajungeam unde am ajuns: să facem egal cu echipa aflată pe locul 123 în lume… Părînd să nu priceapă că-i cam tîrzior, Mircea Sandu ne flutură prin față o listă cu patru nume, toate onorabile, oameni care au făcut ceva în fotbalul ultimilor douăj' de ani. Mai lipsea să-i treacă pe Emmerich Jenei și Mircea Rădulescu sau – de ce nu? – chiar pe regretații Titi Teașcă și Piști Covaci, ca să avem, în sfîrșit, de unde alege. Ca și cum nu ne-am prinde că alegerea este deja făcută. Ia să vedem: ce începe cu P, se termină cu ă și umblă în negru? Pițurcă! – ați ghicit. Nici măcar n-ar fi cea mai proastă opțiune. Piți nu-i rău ca antrenor. Da' nu antrenorul e problema. Poa' să vină și Mourinho (în caz că nu-l ia Mutu la poceală) și tot nu se va schimba mare lucru în sistem. Nu se va schimba atîta vreme cît (i)responsabilii de la FRF n-au nici măcar urma de bun-simț de care a dat dovadă apevistul mistic Iordănescu. Mircea Sandu – demisia!

Viorel MOȚOC

În America '94 am avut o garnitură mult mai valoroasă de iconițe: erau numai de la Ierusalim, Muntele Athos, Meteora, toate pictate, toate aurite. De-aia le-am și spus „Echipa de Aur“. Mi le-a spălat nevastă-mea odată cu trelingu' și a trebuit să le înlocuiesc cu d-ăstea românești. Doamne, iartă-mă, tot ortodoxe, da' n-au confirmat! Parcă obláduiau un meci de divizia C.

Zarurile au fost aruncate: se pare că Piți a prins dubla la Națională

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Gigi B. are probleme cu casele! Se știe că reprezentantul echipei Steaua în lupta pentru fotoliul de lider de la Cotroceni a ridicat în Prahova cîteva case (două) pentru tineri. Era vorba de un program al PNG care își dorea, probabil, să se bată umăr la umăr cu programele guvernamentale de îmbunătățire a confortului locativ al cetățenilor patriei noastre România etc. La scurt timp după ce și-a făcut galerie cu aceste case, constructorul s-a pomenit cu somația la ușă: Consiliul Județean Prahova s-a trezit, brusc, că cele două imobile ale lui Becali se află în aria de protecție a unui monument istoric (monumentul lui Aurel Vlaicu) și, pe deasupra, nu au autorizație de construcție! Nu am apucat să ne deplasăm la fața locului, spre a vedea cu ochii și urechile noastre cum stau lucrurile. Știm, în schimb, că, recent, primarul din localitate s-a deplasat subit de la PNG către PNL. Să lucreze o Cooperativă și aici?

● Numirea lui Pițl la Națională ar putea fi luată și ca o înfrîngere a fraților Becali, care făceau și desfăceau ce voia mușchiul lor pe moșia lui Mircea Sandu. Se pare că au avut și ei, totuși, o preferință pentru funcția de selecționer. Dintre cei patru favoriți (Piți, Loți, Luce și Gică), ei l-au preferat pe al cincilea, din mînecă, Mihai Stoichiță Lippi.

Eva Henţigova

În sfîrşit, s-a aflat cum s-ar traduce Micky Şpagă în ungureşte: Verestoy Atilla!

Avem o ţară. Cum procedăm?

Cornu faţă cu reacţiunea

Iată cum sună un anunţ de vînzări imobiliare de pe site-ul comunei Cornu: „Vînd teren lîngă terenul lui Adrian Năstase. Zonă superbă, cu multe vile". Dacă aş avea bani, l-aş lua eu şi aş pune acolo cîteva rînduri de porumb înalt, să facă umbră în lanul de fructe de mare al vecinilor.

Vorbe, nu acte

Cică peste 400.000 de români nu au acte de identitate. E vorba de o populaţie minoritară care, deşi nu are acte de identitate, intră deseori în posesia actelor de identitate ale celorlalţi.

Nu uita că ţara te vrea-n post

Din raţiuni economice, bolnavii Spitalului Judeţean Focşani sînt obligaţi să ţină post trei zile pe săptămînă. Ba adeseori, tot din raţiuni economice, se mănîncă şi colivă.

Furi, nu furi, vremea investiţiei trece

Cea mai mare investiţie românească (opt sute de milioane de dolari) din străinătate (combinatul de la Krivoi Rog, Ucraina) a fost furată frăţeşte, cu macaraua sau cu sacoşa, atît de români, cît şi de ucraineni. Au mai rămas totuşi cîteva fiare de furat, şi ăsta-i un semn că investiţia n-o să dispară de tot atîta timp cît căruţele noastre nu bat pînă acolo.

Mai bine slogan decît arivist

După părerea multor specialişti, Adrian Năstase şi-a cam greşit sloganul acela în care spune: „Am crescut cu 25% economia naţională". Un slogan mult mai aproape de adevăr ar fi fost: „Am crescut cu 25% din economia naţională".

O vedenie de Ovidenie

Fraţi creştini, duminică a fost, conform calendarului, ziua de Ovidenie, în care se spune că animalele pot vorbi. În acest an, datina a fost oarecum afectată de o decizie – parcă de la BEC – potrivit căreia în week-end nu se bagă emisiuni electorale.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 47

contraeditorial

Ultimul editorial cu actualul viitor fost preşedinte al României

Avertisment: Acest editorial este sincer şi nu conţine glumiţe cu „Paravion Iliescu"

Domnule preşedinte, vă urăsc. De ce, domnule Iliescu, de ce? De ce a trebuit s-o facă şi p-asta la final? De ce a trebuit s-o spună Iliescu pe faţă: **„Ce încalc? Care neutralitate? Dragă, eu nu sînt Elveţia, eu sînt Preşedintele României!"**, băgîndu-şi astfel scurt picioarele în ea de democraţie. Picioarele lui pătate de sîngele tinerilor care-au ieşit cu piepturile goale în faţa tancurilor şi au strigat „Ori învingem, ori murim!". Şi au murit. Ca să vină astăzi şmecherul ăla de Adrian Năstase să declare printr-o aroganţă de urgenţă cu care ne-a obişnuit: **„Eu nu sînt Dumnezeu".** Domnule Năstase, regret. Sînteţi pe invers: dumneavoastră sînteţi Elveţia! Pentru că dumneavoastră aţi ieşit **cu pieptul gol în faţa teancurilor –** pe care le-aţi adunat cu tupeu în miile de căsuţe poştale şi milioanele de dolari din băncile elveţiene. Iar Ion Iliescu este, de fapt, Dumnezeu. Cel mai ateu Dumnezeu posibil – la care s-au închinat toţi hoţii, toţi securiştii şi toţi ţăranii care l-au votat şi l-au lăudat neînţelegînd democraţia. Pe care nici Dumneavoastră, domnule Iliescu, n-aţi înţeles-o niciodată – pentru că conţinea prea multe **UE**-uri de Bruxelles, pentru că aţi urît-o atîţia ani de zile cît aţi fost un comunist de omenie şi nu vă puteaţi acum schimba doar pentru că v-aţi chinuit să daţi o dată mîna cu Regele, după care două zile v-aţi spălat cu spirt ca să nu se ia. Aţi dovedit timp de 14 ani un servilism de proastă calitate faţă de democraţie. Se citea pe faţa dumneavoastră: de fiecare dată v-a fost scîrbă de această invenţie a canibalilor americani, dar nu aveaţi încotro, trebuia s-o promulgaţi dacă voiaţi să se închidă ochii la Paris şi Bruxelles cînd mai ciomăgeaţi cîte un intelectual cu bîtele lui Miron Cozma, la care încă vă mai gîndiţi dacă să-l eliberaţi sau nu, după cum singur aţi declarat. Domnule preşedinte, mi-aţi mîncat 10 ani din viaţă. Mie şi milioanelor de tineri, cărora ne e ruşine să spunem la graniţă că sîntem români, chiar şi cînd mergem la furat în străinătate de foame. Pentru că ne e foame. Pentru că salariul mediu al unui profesor din România e încă a zecea parte dintr-al unuia de boschetar din Slovenia. Pentru că la noi Iacubovii şi Iacujapca partidului dumneavoastră fură sub protecţia regimului Iliescu. Îl ştiţi. Ăla bătrînu', de înţelegea greu capitalismul. O singură dată v-am iubit: pe 28 noiembrie 2004, ziua de cînd n-o să vă mai văd niciodată, sper. Pe Dvs., pe Iacubov, Oprişan, Micky Şpagă, Adrian Păunescu şi toţi Teteii voştri cu tot! Şi acum, în final, la despărţire, vă zic: sincer, eu dacă aş fi ştiut ce-o să faceţi în campania electorală, nu v-aş fi invitat la Balul *Academiei Caţavencu!* Şi v-aş fi călcat şi pisica, dacă aţi fi avut măcar pe cineva care să vă iubească sincer, fără să fure prin spatele dumneavoastră de capitalist de omenie! La revedere, domnule Iliescu! De-abia aştept să nu vă votez!

Dragoş MUŞAT

Săptămîna românilor

N-avem un Preşedinte. Cum procedăm?

În sfîrşit, s-a terminat: Ion Iliescu a îmbătrînit. Dar nu atît de mult: imaginaţi-vă că bătrînul va vrea să fie în continuare preşedintele Senatului, preşedintele PSD, preşedintele Guvernului din umbră PSD, preşedintele României Mari, României mici, României mijlocii, spaţiului şi timpului mioritic. Nu scăpăm, oameni buni, vă spun: o să-l vedem la *Ştiri,* vă promit. Pe cît punem pariu că: va scuipa la Banca Mondială pîn-o s-o ude pe cravata ei de 2.000 de dolari făcută din sudoarea miilor de copii din Vietnam care fabrică adidaşii Nike, va spune că canibalii militari americani trebuie să se retragă din Irak, Pakistan şi Statele Unite, că PNL-ul fură mult mai prost decît o făcea PSD-ul, că Băsescu a fost marinar, că Bodo e solistul de la Proconsul, că îngheţata a fost inventată de fata lui Băsescu într-un sediu secret al PD-ului acum 2.000 de ani, că Tăriceanu are un Citroën fals cu care vine la serviciu, că Nina Iliescu nu există, că Miron Cozma este o floare, că Albulescu e Negru de la *Ciao, Darwin.* ➠ 3 milioane de dolari se bat pe 22 de milioane de români. Iată şi cele 6 numere cîştigătoare la loteria de stat din data de 6 din 49 noiembrie 2004: **38**% (PSD), **41**% (ar vrea Adrian Năstase), PSD **90**% la sate, **0**% (în Bucureşti), turul **2** – PSD-ul o să spună că Alianţa a furat alegerile. ➠ Între timp, o să se lanseze leul greu în 2005. În 2006, un leu greu egal 1.000 de lei uşori, iar un dolar – 31.000 de lei grei. ➠ Aflînd de iminenta despărţire de putere a unui dictator dintr-un stat ciudat din Europa de Est, preşedintele american George W. Bush l-a felicitat pe preşedintele României, Ion Ceauşescu. ➠ Bineînţeles, Iliescu a declarat la Cîmpina că vede „diversionişti" în presă. Problema lui Iliescu e că nu vede hoţii din PSD. ➠ Agathon a cerut organizaţiilor locale ale PSD să nu ia în serios manifestul Coaliţiei pentru un Parlament Curat. PSD a pus şi el bazele altor cîtorva organizaţii concurente CPC: Coaliţia pentru Un Parlament Cumpărat, Coaliţia pentru un Parlament Furat, Acoliţii pentru un Apartament Curat sau chiar o Vilă în Primăverii, Miliţia pentru un Şpagament Curat, Coaliţia pentru un Văr şi un Cumnat. ➠ Cercetătorii spanioli – asta pentru a-i deosebi de celebrii „cercetători americani" care au descoperit absolut totul – au găsit veriga lipsă dintre om şi maimuţă. Sau dintre om şi maimuţoii de la *Ciao, Darwin?* Nu se ştie exact. Asta e culmea! Şi noi care credeam că veriga lipsă dintre om şi primate este de fapt maimuţica Danei Războiu de la TVR, soţia ministrului Sănătăţii! ➠ Şi ca să încheiem vesel: România a luat bătaie de la Armenia, cu 1 la 1. Chiar dacă România a jucat cu accidentaţii rezervelor, Armenia a reuşit să joace mai slab decît România şi în consecinţă a egalat. Generalul Iordănescu a reuşit în sfîrşit să-şi dea demisia, deşi, oricît a încercat (0 la 1 cu Cehia, 2 la 2 cu Danemarca, 7 la 0 cu Feroe), nu îi ieşea deloc schema asta de joc: ba „DEMISE", ba „DMISIE", ba „EMISIE". La revedere, ne vedem în 2005, la Campionatul Mondial de Fotbal al Bufetelor Senatelor Ţărilor Corupte din Europa Centrală şi de Est!

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Bună ziua, stimată doamnă. Numărul format este cel corect. Felicitări!... Sînteţi fericita cîştigătoare a unui minunat set de tigăi-minune. Pentru a intra în posesia premiului nu trebuie decît să votaţi cu PSD-ul şi cu Adrian Năstase. Poftim, ce spuneţi? Că dumneavoastră votaţi cu PNL-PD şi Băsescu? Atunci, felicitări! Tocmai aţi pierdut un set de tigăi-minune! La revedere!... Dăncule, Aline, Nica, incapabililor... ce-o să ne facem, bă, cu atîtea milioane de tigăi-minune pe stoc?

DJ Neloo, vedeta posturilor în bandă Est, mixînd cel mai îndrăgit hit al lui: „Gavariti Radio Stanţîia Maskva"

Veşti bune

Programul „Laptele şi carnea"

➠ Din 2005, pe lîngă lapte şi corn, elevii vor primi la şcoală şi vitamine din partea Guvernului. Copiii deja sînt foarte bucuroşi de această decizie şi chiar se întreabă dacă la vitamine or să primească şi apă sau vor fi obligaţi să ia pastilele tot cu lapte.

➠ Aveţi salutări de la monedele euro şi dolar despre care vă scriam acum două săptămîni că sînt în scădere liberă. Da, ele se află tot pe derdeluş faţă de leul românesc. Problema e că, în semn de apreciere faţă de gestul suratelor lui, leul nostru n-a găsit altă soluţie decît să-şi taie coada.

➠ Potrivit secretarului economic al Ambasadei SUA la Bucureşti, România se află printre primele pe lista ţărilor… ăăă… ne cerem scuze, dar vestea bună s-a terminat aici. De-acum încolo pare a fi o veste proastă: …pe lista ţărilor monitorizate pentru rata înaltă a pirateriei software. Poftim, ce întrebaţi dumneavoastră acolo în spate? Dacă am licenţă pe Microsoft Word-ul ăsta la care am scris textul?…

Străbuna Vestire